

www.dergibursa.com.tr

dergi**bursa**

Yıl / Year: 4 - Sayı / Issue:19
Fiyatı / Price: ₺10

TRAVEL - PHOTOGRAPHY - CULTURE - ART

Şubat / Mart 2014 February / March 2014

AŞIKLAR MÜZESİ • BELGRAD • AĞLAYAN ÇINAR • BURCU KARA • ÇENGİÇ KIZI • SEVGİLİLER GÜNÜ ÖZEL
DON JUAN • CASANOVA • AUDREY HEPBURN • AŞK MEKTUPLARI • YALOVA TERMAL • AŞK

ISSN :2146 - 1457
8 680073 16300 14

YENİ PEUGEOT 208

BEDENİNİ ÖZGÜLÜR BIRAK

facebook.com/peugeotturkiye

PEUGEOT TAYYAR EĞER TOTAL PEUGEOT FINANS | PEUGEOT ASSISTANCE

**Küçük çaplı
direksiyon simidi**
Bazeniniz ve farklı bir
sürüş deneyimi.

**SMEG dokunmatik
multimedya ekranı**
Sürücü ve otomobil arasında
doğru iletişim.

**Stop&Start
teknolojisi**
Şehir içinde %15'e
varan yakıt tasarrufu.

**2012 Euro NCAP
note 5 yıldız**

Yeni Peugeot 208, göz hizasındaki gösterge paneli ve küçük çaplı direksiyon simidi ile otomobil vücudunuzun bir parçası gibi hissederek kullanmanızı sağlıyor. Geniş dokunmatik multimedya ekranıyla teknolojinin sınırlarını zorluyor. Şimdi bedeninizi özgür bırakın ve yepyeni bir sürüş deneyimine hazır olun. Yeni Peugeot 208, yetkili satıcımızda sizi bekliyor.

Peugeot 208 1.4 e-HiDi AutoSR Stop&Start şehir dışı yakıt tüketimi 3.2 lt/100 km ve ortalama CO₂ emisyon değeri 87g/km'dir.

NİLKAR

Yeni Yalova Yolu Panayır Mevkii No: 433 Osmangazi - BURSA Tel: (0224) 211 16 66

YENİ PEUGEOT 208

MOTION & EMOTION

PEUGEOT

AŞK

her yerde *aşk* olsun...

Aşk Her Yerde / Love Actually

Richard Curtis

ABD, İngiltere, Fransa - 2003
USA, UK, France-2003

Komedi, Romantik, Dram
Comedy, Romance, Drama

Aşk Kirmızı / Love is Red

Osman Sınay

Türkiye - 2013 Turkey - 2013
Dram, Romantik Drama, Romance

Aşkın Renkleri / Delicacy

David & Stephane Foenkinos

Fransa - 2012 France - 2012
Komedi, Romantik Comedy, Romance

Cesaretin var mı aşka?

Love me if you dare?

Yann Samuel

Fransa, Belçika - 2003 France, Belgium - 2003
Dram, Romantik Drama, Romance

Devlerin Aşkı

Love of the Giants

Osman F. Seden

Türkiye - 1976 Turkey - 1976
Dram, Romantik Drama, Romance

Aşık Shakespeare

Shakespeare in Love

John Madden

ABD - 1998 USA - 1998
Komedi, Dram, Romantik Comedy, Drama, Romance

Sheraton®
Bursa
HOTEL

Işıltınızı keşfedin! Find your glow!

Bursa'nın şifalı suyunu
Sheraton Shine Spa'nın özel
atmosferinde deneyimleyin.

Experience Bursa's thermal
water in the special atmosphere
of Sheraton Shine Spa.

Thermal VIP Hammam

İki kişi
for two **110TL**

0224 300 16 67

shinespa.bursa@sheraton.com

www.shinespabursa.com

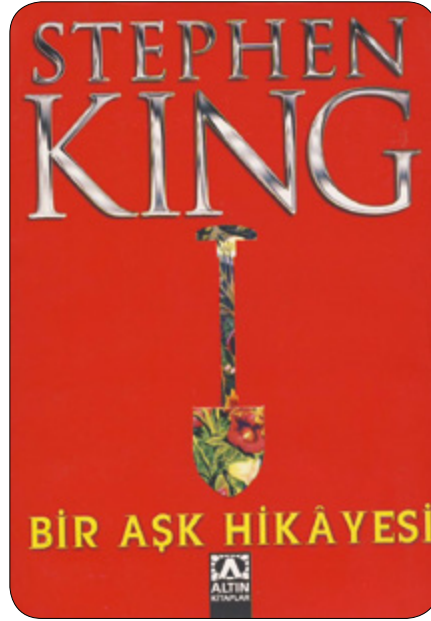
 SheratonBursaHotel

 Sheraton_Bursa

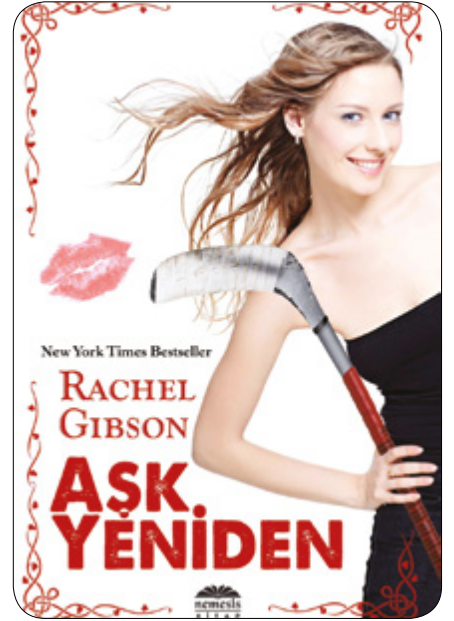
Mektup Aşkları

Lovers of the letter
Leyla Erbil

Bir Aşk Hikayesi

Lisey's Story
Stephen King

Aşk Yeniden

Nothing but Trouble
Rachel Gibson

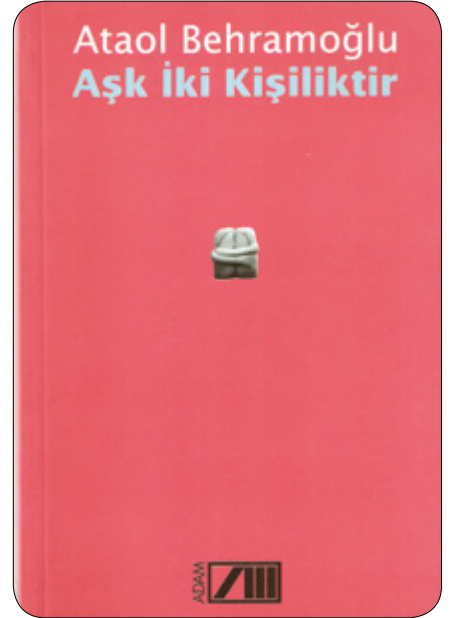
Aşk Kaç Beden

Your don't have to say you love me
Sarrah Manning

Agafya

Agafya
Ertürk Akşun

Aşk İki Kişiliktir

Love is for two
Ataol Behramoğlu

DATES: 1 Dec 2013 - 31 Mar 2014

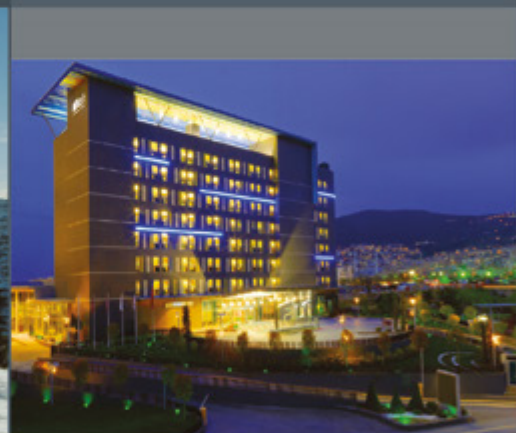

GET A-LIVE THIS WINTER AT ALOFT BURSA!

**Celebrate your style & Feel the Freedom
on the white slopes of Uludağ Mountain**

Aloft Guest Room on Single Basis at €115.00 including Breakfast
Aloft Guest Room on Double Basis at €172.00 including Breakfast

- Hot Welcome Drink on Arrival at Aloft Bursa to brighten your spirits.
- Transfer from Aloft Bursa to Telecabines & Back.
- Ski or Snowboard Equipment (skiis or snowboard/boots/batons).
- Light Snack at Kardanadam Restaurant one of our preferred partner eateries on the slopes.
- Live Music program available on Fridays & Saturdays at W XYZ Bar.

TERMS & CONDITIONS

The above package is on a per room per night basis including VAT.

This offer is subject to availability.

To Book this offer please contact us on +90 224 300 16 16 or sales.bursa@sheraton.com

Hotel reserves the right to cancel this offer at its discretion.

Hotel is not liable for cancellation of off-site skiing activities due to bad weather.

MERIDIEN

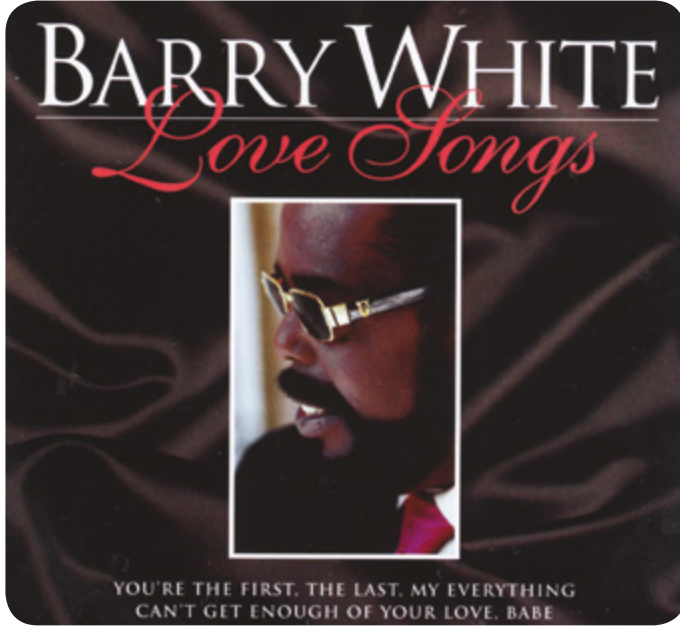

FOUR
POINTS

WESTIN

THE LUXURY
COLLECTION

Barry White
Love Songs

Ezginin Günlüğü
İlk Aşk
First Love

Barbra Streisand
Love is the answer

Teoman
Aşk ve Gurur
Love and Pride

Saç Ekimi için saçınızı kestirmek zorunda değilsiniz!

www.sactransferi.com

SAÇ EKİMİ

SAKAL EKİMİ

FAVORİ EKİMİ

BIYIK EKİMİ

KAŞ EKİMİ

Estetik
International
sağlık grubu

Çağrı Merkezi
444 77 07

ALMIRA HOTEL
BURSA

YENİLENEN
KONSEPTİMİZİ
DAHA DA
SEVECEKSİNİZ

Almira Hotel konuklarına sunduğu konfor ve hizmeti koşulsuz bir kalite anlayışıyla sunuyor. Klasik ve modernin uyumlu beraberliği, kullanımdaki fonksiyonellik ve sunulan hizmetin güler yüzüyle kendinizi evinizde hissedeceksiniz.

Toplam 216 oda; Presidential Suite(1), Crocodile Suite (1), Corner Deluxe Room (4), Superior Business Room (4), Grand Superior Family Suite (9), Deluxe Suite (1), Corner Suite (1), Superior Room (105), Non Smoking Room(71), Family Room (5), Small Room (3), Ottomon Square Room (11) Farklı büyüklükteki superior odalar, suitler, aile odaları, bedensel engelli konuklar için hazırlanmış odaların tamamı kalite-konfor ve hizmetin mükemmel birlikteliğini yansıtmaktadır.

Oda alternatifleri arasında seçiminizi yaptığınızda sadece rahatlık değil farklı taleplerinizin de oda içinde çözümlendiğini göreceksiniz.

Tüm odalarımızda; Direkt telefon, müzik, minibar, kasa, Kablosuz internet, Kettle, Otomatik Yangın algılama sistemi,

uydu tv, interaktif tv, merkezi soğutma, merkezi ısıtma, pantolon pres (sadece Grand Superior Family Suite), duş, küvet, wc,

saç kurutma makinası, banyo telefonu, ütü ve ütü masası, şemsiye, DVD (suit odalarda) Özel kilit sistemi, Bornoz & Terlik, Yastık Menü, DND ışığı, Kapı zili mevcuttur.

/almirahotel

www.almira.com.tr

0224 250 20 20

dergi**bursa**

Yıl: 4 Sayı: 19 / Şubat - Mart 2014

ISSN: 2146 - 1457 Yerel Süreli Yayın (2 Aylık)

Yayın Dili: Türkçe - İngilizce

Year: 4 Issue: 19 / February - March 2014

ISSN: 2146 - 1457 Local Periodical Publications (2 Months)

Publication Language: Turkish - English

İmtiyaz Sahibi ve Yayın Yönetmeni

Owner and Director

Engin Çakır (Sorumlu)

engincakir@photographica.com.tr

Koordinatör

Coordinator

Emine Korku

eminekorku@photographica.com.tr

Grafik Tasarım

Graphic Design

Photo Graphica Creative

Mehmet Tüz

grafik@photographica.com.tr

Yazı İşleri

Editorial

Ferhan Petek

ferhanpetek@photographica.com.tr

Çeviri

Translation

Ceyda Özkan

Çorbada Tuzu Olanlar

Contributors

Abdülkadir Kılıncı, Ahmet Yılmaz, Dilek Yıldız Karakaş, Dilek Şen,

Emine Civanoglu, Erdal Mutluer, Özgür Çakır, Sezai Çınarcı,

Sercan Yavuz, Sezai Evans, Utku Akyüz, Psk. Ayşegül Alkış,

Op. Dr. Bülent Cihantimur, Dr. Erkan Avcı,

Uzm. Dr. Mustafa Ertürk, Doç.Dr. Vedat Koca

Reklam İletişim

Advertise Contact

Burcu Dursun

reklam@dergibursa.com.tr

T. (0224) 233 87 11

(0533) 522 00 40

Yayıncı / Yapımcı / Yönetim

Publisher / Producer / Management

Çekirge Mah. Selvili Cad. No:12 Çelebi 2 Apt. D.1

Osmangazi / BURSA

T. (0224) 233 87 11

www.photographica.com.tr

dergi bursa, Photo Graphica tarafından T.C. yasalarına uygun olarak yayınlanmaktadır. dergi bursa'nın isim ve yayın hakkı Photo Graphica'ya aittir. Yayımlanan yazı, fotoğraf ve konuların her hakkı saklıdır ve tüm sorumluluğu eser sahiplerine aittir. İzin alınarak ya da kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. Reklamların sorumluluğu reklam verenlere aittir.

dergi bursa, "Basın Meslek İlkeleri"ne uymaya söz vermiştir.

dergi bursa is published by Photo Graphica in accordance with the Turkish laws. The name and the right of publishing of dergi bursa magazine belongs to Photo Graphica. Full responsibility of the published texts, photographs and subjects belongs to the owner. All rights are reserved. All of the text, photographs and other content can only be quoted with the owner's permission or by addressing a source. The responsibility of the advertisements belongs to the advertiser. dergi bursa has promised to comply with "Journalism Ethics and Standards"

Dijital Yayıncılık

Digital Publishing

www.dergibursa.com.tr

Sosyal Medya

Social Media

facebook.com/dergi.bursa

twitter.com/DergiBursa

Baskı
Print

www.furkanofset.com.tr

Dağıtım
Distribution

www.seckurye.com.tr

ABONE OLUN

BURSA

KAPINIZA GELSİN

Yıllık abonelik (12 ay - 6 sayı): 60,00 TL
* Abonelik formu www.dergibursa.com.tr'de

T. (224) 233 87 11
abone@dergibursa.com.tr

dergi**bursa**

Sizin için "o" her neyse...

Whatever "it" is for you...

Engin Cakir

Eskiden "sevi" derlerdi. Şimdilerde çok duymuyorum. "Seviyorum" kelimesi de buradan geliyor olsa gerek. Aşk demeyi tercih ediyorlar ya da "sevda..." Geçmişinden gelen adıyla "amor" diyenler de var. "Aşk için söylenen her söze kanmayın" ama bu sayıda size onunla ilgili söyleyeceklerimiz var.

Some use the word love, some prefer the more haute-couture version and say amore... "Don't believe every word of love" but we have things to say on love at this issue.

Onlarca türü var "onun." Tanımlamak zor olsa da, "başka herhangi bir varlığa karşı duyulan derin bir sevgi" diye biliniyor o. İnsanı "etkin ve çabalayan" kılan bir gücü var onun. Bir nevi bir enerji. Yaratıcılıkla harmanlanmış sanatsal bir his. Psikolojimiz, biyolojimiz, hormonlarımız ve yaşadığımız her anı bizi etkilerken; ortaya çıkan yine o. Ne vakit aşka gelsek; yakın hissederiz, bağlılık bizim için kutsaldır. Tutku ise onun kamçısı. Sadece karşı cinse duyulan bir aşktan söz etmiyorum. Bazen nesnelere, siyasi partilere, kendi cinsiyetlerine veya bir topluluğa bile aşk duyulabilir. Aşk aslında bu yönleriyle iki kişinin arasından çıkıp sosyolojik boyut kazanan bir hal alır. Öyle ya futbol aşkı diye bir şey var. İnsanlar nelerden vazgeçip, futbol diyorlar başka da bir şey demiyorlar. Ya da aklınıza Hitler'i getirin, onunki aşk (aşırı vatan aşkı) değildi de neydi? Yoksa aşkından delirmiş miydi! Bazen sonu cinayetle veya tecavüzle bile bitebilir. Aldatılmayı ya da terk edilmeyi kaldıramayan birisi çok tehlikeli yollara sapabilir. Ama bence en az iki kişi arasında yaşanan

aşk kadar kutsal bir aşk türü daha var: ilahi aşk. Türkler için İslam ile birlikte Sofizm'in etkisi ile gelen bu duygu bize kimleri bıraktı bir hatırlayın: Yunus Emre, Mevlana, Pir Sultan... Bu isimlerle arşa çıkan ilahi aşk ile özellikle şiir bizleri derinden etkiledi. Vahdet-i Vücûd ile daha da derinleşti. Fuzuli, Baki, Nedim, Şeyh Galip ve aklıma gelmeyen daha niceleri ile edebiyat oldu. Tabi benim nazarımda aşk listesinin en tepesinde platonik aşklar var. Söyleyin hanginiz platonik olmadınız? Karşılıksız aşkın heyecanı ile kendi çemberinizin dışına çıkmadınız? Eros halinize acıyıp peşinizi bıraktıysa ala... Kendinizce yaratmış olduğunuz için bu tek yanlı aşkı, bitirmek de size düşer.

Birdenbire oluşan bir yıldırım aşkı da içinizi kıpır kıpır etmiş olabilir, yasak bir aşk da... Hukuk, töre ya da din uygun görmese de, aşk yuvanızda reddedilen bir aşk yaşıyor olsanız da vazgeçemeyebilirsiniz. Aşk ateşi yüreğine düşen birisi için aşkından kül olmak artık bir olasılıktan çıkmıştır. İçin için aşka geldiği için perişan

"It" has tens of types. Though it is hard to explain, the dictionary.com defines it as: "a profoundly tender, passionate affection for another person." It has a way of making you "efficient and hardworking". It is a sort of an energy. An artistic sense blended with creativity. It is what appears when our psychology, biology, hormones, and every moment we live affects us.

Whenever we fall in love, we feel close; commitment becomes sacred. Passion is its enforcer. I am not only talking about love felt for the opposing sex. Sometimes it is felt for an object, a political party, a very close friend or part of a society. This way it is no longer between two people but has a sociological context. As you know, there is actually a love of football. They give up many things but not football. Or think of Hitler, what he felt was excessive love for his country. Was he insanely in love? It might even end with murder or rape. A person who cannot handle betrayal might go to extremes. But I think there is another form of love as sacred as the love between two people: divine love. For the Turkish people, Islam and Sufism was combined leading us to many great people: Yunus Emre, Mevlana, Pir Sultan... The divine love that reached the sky with these names, mainly their poetry, has affected us deeply. Fuzuli, Baki, Nedim, Sheikh Galip, and many others became literature. For me the highest rank of love

is the platonic love. Tell me who has not been platonically in love. Could not get out of your skin, in the grasp of unrequited love. If Eros took pity and left you alone, fine... It is up to you to end this one-sided love you have created for yourself.

Maybe you were infatuated with love at first sight or a forbidden love... Though not approved by law, tradition or religion, though you live a love that is denied in your own love nest, you might not be able to give up. For a heart in love, burning is no longer an option. It will consume itself. That is why they say "love hurts" but there is also another saying in Turkish "No love no practice", in other words; there is no love where there is no will. A person high on love will definitely experience a sort of delirium. He either wants to - to put it lightly - actualize his love or is considering ways to declare this love.

We looked for love all around Bursa. We went to Amasya, even crossed the border to Belgrade. We asked Audrey Hepburn, Don Juan, and Casanova what love is. We understood the love story of a Çengic family, of the Weeping Sycamore in Gölyazı. Prepared up-close and personal files on Burcu kara and caught a glimpse of love in their eyes. All our authors wrote about different loves. We mentioned Ayten, who went insane with love and the movie Titanic. In short, this issue has been a labor of "love"...

olacaktır. Zaten bu yüzden demezler mi: "aşk ağlatır, dert söyler" diye... Ama altı çizilmesi gereken bir cümle daha var aşka dair: "aşk olmayınca meşk olmaz..." Diğer bir deyişle istek yoksa aşka yer yoktur. "Aşka gelen" veya şöyle diyelim "çoşan" birisi mutlaka

aşkından ötürü anlamsızlaşıp tuhaf davranacaktır. Ya en masum ifadesiyle aşk yapmak istiyordur ya da aşka düştüğü için nasıl olur da ilanıaşk ederim diye fırsat kolluyordur.

Bursa'nın birçok yerinde aşk aradık. Yetmedi sınırlarımızı

aştık Amasya'ya hatta Belgrad'a uzandık. Audrey Hepburn'e, Don Juan'a, Cassanova'ya aşkı sorduk. Bir Çengic ailesinin aşk hikayesini, Gölyazı'daki Ağlayan Çınar'ı aşkla andık. Burcu Kara gibi ünlü isimlere yakın plan dosyalar hazırladık

ve gözlerindeki ışıklarda aşkı yakaladık. Yazarlarımızın hepsi farklı aşklar sundu bize. Aşkından deliren Deli Ayten de çıktı karşımıza, Titanik filmi de.

Kısaca size bu sayı da "aşk olsun..."

plan

bursa dokusu	Bursa'nın aşk damlaları	22
bursa motifs	Love drops of Bursa	
hayat hikayesi	Bursa'da bir Çengic kızı: Leyla İlova	26
the story of life	A daughter of a Çengic in Bursa: Leyla İlova	
doğum yeri bursa	Aşkın hüznü yüzü: Burcu Kara	36
born in bursa	Sad face of love: Burcu Kara	
detaylı bakış	Aşk yolundaki canlar	40
in details	Lives lived for love	
yakın plan	Baba-oğul aşkının "yüzler"e yansıması	46
close up	The love between Father and Son reflected on "faces"	
eğitimin psikolojisi	Anne karnında başlayan okuma aşkı - Psk. Ayşegül Alkış	50
psychology of education	The love of reading that starts in the womb - Psk. Ayşegül Alkış	
eğitimli insan	Çocuklarla evde olmak - Selma Kuşoğlu	52
educated person	Being at home with the kids - Selma Kuşoğlu	
kitabı	Aşkı kaç kupona verseler alırsın - Emine Civanoglu	54
literary	For how many coupons would you buy love - Emine Civanoglu	
sağlık	Sağlık konuları	56
health	Health topic	
geçmiş zaman kipinde	İki satır aşk	64
the past tense	Love in two lines	
bilgi hapi	Aşkın en "kırmızı" günü	68
information pill	The "Reddest" day of love	
rehber bursa	Aşk kokan mekanlar	70
guide bursa	Places scented with love	
aşk masası	Aşkla sunulan lezzet - Şef Sercan Yavuz	72
love the table	Seasoned with love - Chief Sercan Yavuz	
tema	Bir garip aşk hali	74
theme	A weird aspect of love	
köşe	Ayağıma batan bir aşk var - Dilek Şen	78
the corner	Love is a thorn in my flesh - Dilek Şen	
tekno - günce	Mobil aşk - Ahmet Yılmaz	80
techno - diary	Mobile Love - Ahmet Yılmaz	
semboller	Eros - Abdülkadir Kılınc	82
symbols	Eros - Abdülkadir Kılınc	
köşe bucak	Aşkın ruh hali - Utku Akyüz	84
every nook and cranny	The soul state of love - Utku Akyüz	
evrensel sanat	Aşkın iki yakası	94
universal art	Two sides of love	
film şeridi	Aşk ülkesinin pembe meleği - Audrey Hepburn	101
storyboard	The pink angel of love-ville - Audrey Hepburn	
gezi-yorum	Havasında aşk, suyunda şifa... Yalova Termal	109
travel-ing	There is love in its air and cure in its waters... Yalova Termal	
uzaktaki yakın	Aşık nehirlerin vuslat yeri, beyaz şehir Belgrad - Özgür Çakır	116
so far so close	The rendezvous point of rivers in love, the white city Belgrad - Özgür Çakır	

Photograph: Bursa Municipality Archive – “A Crazy Love Story” Play, Tayyare Cultural Center, Bursa - 27.11.2013

A woman who lost her sanity for love

neşesini, anılarını, aşkını
paylaştı Bursalılarla. Onu
bilmeyenler de öğreysin diye
heykeli dikildi, hayat hikâyesi
tiyatro sahnelerine taşındı. Kent
Müzesi'nde bir köşe bile verildi
ona. Ne "deli" deyip geçildi,
ne de ölünce unutuldu Ayten
Şenaşık. Biraz hüzünlendiren,
biraz gülümseten hatırasıyla,
aşkına aklını feda etmiş bir
kadın; Bursa'da aşkın en deli
simgesi hâlâ...

One of the first names that pops into the minds of the people of Bursa is probably "Crazy Ayten". She struggled serious diseases when she was a child, almost died but love was the only thing that rendered her helpless. She ended up wandering in the streets of Bursa after the death of her first and last love, Cümbüş Hasan (he played the jamboree, which means cümbüş in Turkish). She hung around her neck his jamboree, bags he gave her as a

gift, she shared her pain, misery, joy, her memories, her love with the citizens of Bursa until the last day of her life. Her statue was erected so everyone would know her, her life story became the plot of a play. She even had corner at the Bursa City Museum. Ayten Şenaşık was neither called simply "insane" nor forgotten after her death. With her bitter-sweet memory, a woman who lost her sanity for love; still the craziest symbol of love in Bursa...

Ege'den **EGE BALIK** Sofranıza...

222 22 77 - 549 08 88

www.egebalik.net

Bademli / BURSA

Hak yolundaki “aşk selamı”

The “salutation of love” following God

Bursa'da, hak yoluna baş koymuş gönül dostlarının buluştuğu, ham gelip çileyle pişen aşkların aşklarını tavaf ettiği; kapıları herkese açık bir mabet Karabaş-i Veli Kültür Merkezi... Burada yılın 365 günü yapılan Mevlevi ayinlerinin bir parçası da selamlar. Her biri başka bir anlam taşıyan selamların ilki insanın, bilgi yolunda tanrıyı idrak etmesinin simgesi. Ardından verilen ikinci selam ise Allah'ın büyüklüğünün ve gücünün karşısında duyulan hayranlığın ifadesi. “Allah, tam esenlik versin size ey sevgi ve aşk yollarında yürüyenler! Can gözlerinizden perdeyi kaldırsın da, devrin ve gerçek merkezin sırlarını görün” duasının eşlik ettiği üçüncü

Where the friends of the heart meet on their journey to God, where the ones that arrive raw, and are cooked with sorrow circumambulate their love with love; a sanctuary with open doors for everyone Karabaş-i Veli Cultural Center... Salutations are part of the rituals made 365-days a year. They all have their own meanings; the first one symbolizes man's awareness of God on his quest for knowledge. The second one is the admiration felt the presence of God's grandeur and strength. The third salutation depicts the adoration turning into love and is accompanied by the prayer “Oh the ones walking on the path of love; may the God give you full serenity! May the God

selam da, bu hayranlığın aşka dönüştüğünü ifade ediyor. Aklın aşka kurbanlığının, tasavvuftaki “fenafillâh” mertebesine ulaşmış olmanın, teslim olmanın, kavuşmanın, sevgilide yok olmanın simgesi bu selamdan sonra verdiği dördüncü selam ile semazen, manevi yolculuğunu tamamlamış ve kaderine razı olmuş bir halde kulluğuna geri dönüyor. Her selamdan sonra sema yeniden başlıyor. Çile yolcuları, dört bir yanında durup onları saran hakkin aşkıyla dönmeye devam ediyorlar. Onlar akılları, fikirleri, aşkları ve tüm varlıklarıyla Allah'ın; bütün kitaplarının, yaradılışın ve peygamberlerin hizmetkârları olduklarını biliyor, bunu aşkla kabul ediyorlar.

lift the shadow from you living eyes so you shall see secrets of the era and the core.” After the fourth salutation which is the symbol of sacrificing sanity for love, reaching the “fenafillah” stage in Sufism, surrender, disappearing in love; the whirling dervish returns to adoration, servitude; having completed his spiritual journey and accepted his fate. After each salutation the Sema starts all over again. The travelers of sorrow stop at every corner and continue whirling consumed by the love of God. They are aware with all their mind, thoughts, love, and being that they are the servants of all books, creation and prophets; they accept it with love.

Fotoğraf: Engin Çakır – Karabaş-i Veli Kültür Merkezi, Bursa– 29.07.2011
Photograph: Engin Çakır – Karabaş-i Veli Cultural Center, Bursa– 29.07.2011

“Siz Nerede Biz Oradayız”

  Ozhan Market

www.ozhan.com.tr

winwin

MULTINET

KONAK - ÜÇEVLER - GEÇİT - NAMAĞGAH MAĞAZALARIMIZDA   **sodexo** VE **Ticket**
GEÇERLİDİR. MAĞAZALARIMIZDA KUPON İLE ALIŞVERİŞ MEVCUTTUR

GEÇİT, PEMBE ÇARŞI, GEMLİK, BEŞEVLER, GÖKDERE, NAMAĞGAH, İHSANİYE, ATAEVLER, ÇEKİRGE, SAYGINKENT, DÖRTYILDIZ (İHSANİYE), GÜZELYALI, YENİSÖLÖZ (ORHANGAZI), DİKKALDIRIM, ÜÇEVLER, KONAK, ESENTEPE, SÖLÖZ (ORHANGAZI), ÇAMLICA, EĞİTİMCİLER, HÜRRİYET, BADEMLİ, KÜÇÜK SANAYİ (BEŞEVLER), MUDANYA, DOĞUŞPARK, ÇALI YOLU, TIRİLYE, ERTUĞRUL, DEMİRYOLU, MANASTIR (GEMLİK), İZMİR YOLU, NİLÜFER, ÖZLÜCE, AGORA (İHSANİYE PAZAR YERİ).

"Siz Nerede Biz Oradayız"
özhan
MARKETLER ZİNCİRİ

iki kalp / Two hearts

İki kalp arasında en kısa yol:
Birbirine uzanmış ve zaman zaman
ancak parmak uçlarıyla değebilen iki kol.

Cemal Süreya

The shortest distance between two hearts:
Two arms reaching out for each other and
touching only with the fingertips
from time to time.

Cemal Süreya

2014
BURSA **MODEKS****2. Mobilya, Dekorasyon ve Aksesuarları Fuarı**
2nd Furniture, Decoration and Accessories Fair**5 - 9** Mart
March **2014**Bursa Uluslararası Fuar ve Kongre Merkezi
Bursa International Fair and Congress CenterOnline Davetiye İçin
For Online Invitation
www.bursamodeks.com.tr
www.modeksfair.com

Fotoğraf: Erdal Mutluer Gelin- Damat: Merve-Cemil
Photograph: Erdal Mutluer Bride&Groom: Merve-Cemil

En güzel yeşil, en güzel beyaz,
Bursa'daki en güzel aşk!

The most beautiful green, the best white,
the most beautiful love in Bursa!

exxe®

SELECTION

BOSS
HUGO BOSS

EMPORIO ARMANI

VERSACE
COLLECTION

for all mankind
7

 BOSS ORANGE
HUGO BOSS

AJ | ARMANI
JEANS

PAL ZILERI

PAUL & SHARK

yachting

LORIBLU®

BIKKEMBERGS

PHILIPP PLEIN

GF FERRE

Lab.
BETTONI

ARMANI
COLLEZIONI

PAOLA FRANI

TADASHI SHOJI

ALBERTO GUARDIANI

MORESCHI

LOVE
MOSCHINO

cavalli
CLASS

EA7
EMPORIO ARMANI

John
Galliano

frankie morello®
MILAN

TRUE RELIGION
BRAND JEANS®

MUDANYA YOLU 9.KM BURSA (KORUPARK YANI)

TEL: 0224 243 37 77

EXXE-Selection

@exxe_selection

@exxeselectionbursa

www.exxeselection.com

Bursa'nın aşk damlaları

Love drops of Bursa

Yazı / Written by: Ferhan Petek

Fotoğraflar / Photos: Engin Çakır

Bursa'nın en huzur dolu köşelerinden birinde, gözü yaşlı bir aşk efsanesi saklı... Yüzyıllardır, kavuşamayan iki aşğın yasını tutan ulu bir çınar, bugün hâlâ onlar için ağlıyor. Gölyazı'daki "Ağlayan Çınar", ziyaretçilerine bu imkânsız aşkın ve ayrı dünyaların insanı iki aşğın hüznü hikâyesini anlatıyor.

One of the most peaceful locations in Bursa hide a tearful love legend... The mighty sycamore that weeps for two lovers who could not unite still weeps for them today. The "Weeping Sycamore" at Gölyazı tells the sad tale of this impossible love and these two people from different worlds.

"Tarihin verdiği yorgunlukla
yan yatmış ulu bir çınar...
Lakin yaşamaktan umudunu
kesmemiş. Uzanmış öylesine
bağrı yanık, yaprakları hüzün...
İçi kan ağlarcasına, savaşlara,
acılara, kara sevdalara
tercüman olurcasına; ardında
sevgi bahçesi, açamayan
gonca bir gül. Önünde, oluk
oluk gözyaşlarının eseri koca
bir göl..." "Ağlayan Çınar"ın
isim babası biyolog Mehmet
Okatan, yedi asır altı satır
dediği çınarın altındaki mermer
levhada yazan bu şiirle
özetlemiş onun hikâyesini.
Gövdesinde bir aşk yemini
taşıyan, ölümsüz bir aşkın yaşlı
şahidi ulu çınar; mistik havası
ve mitolojik efsaneleriyle
bilinen Gölyazı'nın göz
bebeği...

Adını gövdesinden akan
suyundan alan çınarın
efsanesi, eski adıyla Apolyont
şimdiki adıyla Gölyazı'da
yüzyıllar önce Rumların ve
Türklerin birlikte yaşadığı
yıllara dayanıyor. Çınarın
arkalarından gözyaşı döktüğü
aşıklar, yakışıklı Türk genci
Mehmet ve güzeller güzeli
Rum kızı Eleni bu barış dolu
ortamda, çocukluklarından
itibaren hiç ayrılmadan
büydüler. Ancak bu iki millet
arasında başlayan düşmanlık
aralarına girdi. Rum köyleri
boşatıldı ve burada bulunan
Rumlar ile Selanik'te bulunan
Türklerin yer değiştirmesine
karar verildi. Mehmet, Göç için
yola çıkan Rumlar arasında
sevgilisi Eleni'nin de olduğunu
öğrenince kendini yollara
vurdu ve onu aramaya başladı.
Eleni'nin ağabeyi Yorgi,
Mehmet'in yolunu kesip artık
kardeşliğin bittiğini, sonsuza
kadar sürecektir bir düşmanlığın
başladığını söyleyerek, Eleni'ye
ulaşmasına engel olmak istedi.
Mehmet sözünden dönmeyi,
aşkından vazgeçmeyi kabul
etmedi. Bir anlık öfkesine
yenilen Yorgi, Mehmet'i
öldürerek kanlar içinde olduğu

"The mighty sycamore has
tilted over to one side with the
tiredness of history... But it
has not given up hope on life.
A mighty sycamore just laying
there tired, each leaf filled with
sadness... As if its crying out
loud to all the wars, pains,
unrequited loves; with a garden
of love behind it and countless
rosebuds. A lake of its tears right
in its front..." The eponym of the
"Crying Sycamore" is biologist
Mehmet Okatan and he has
summarized its story with this
poem written on the marble plate
underneath the sycamore. This
mighty sycamore that carries
the oath of love is a witness to
an immortal love; it is also an
important part of Gölyazı known
for its mystic air and myths...

The legend of the sycamore
that takes its name from the
water that flows from its trunk
date back to centuries ago
when Greeks and Turks lived
together. The lovers for which
the sycamore cries are the
handsome Mehmet and the
beautiful Greek girl Eleni grew
up in this peaceful environment
never being separated since their
childhood. However, the hostility
that arose between these two
nations got in between them.
Greek villages were vacated
and it was decided to exchange
the Greeks living there with the
Turks living in Thessaloniki. When
Mehmet learned that his lover
Eleni was among those who were
sent to Greece, he set off on
the road after them and started
looking for her. Eleni's brother
Yorgi stopped Mehmet and told
him that brotherhood was ended
and that a hostility that will last
forever started thus trying to
prevent Mehmet from reaching
Eleni. Mehmet did not accept
to back down from his promise
and let go of his love. Yorgi lost
his temper for an instant killing
Mehmet and leaving him there
lifeless. Mehmet used the last
of his strength to reach the
sycamore where he met secretly
with Eleni and placed a note in
the trunk of the tree. The note
he wrote with his own blood
said, "My dear beloved, I will be
waiting for you here till eternity."
While Eleni was moving with
the convoy unaware of what
had happened, her confidant
Penelopi told her everything. She

yerde bıraktı. Mehmet son gücünü, Eleni'siyle gizli gizli buluştuğu çınara varmak için kullandı ve çınarın oyuğuna sevgilisi için bir not yazdı. Kaniyla yazdığı notta "Canım sevdiğim, sonsuza dek seni burada bekleyeceğim" diyordu. Eleni olanlardan habersiz konvoyda ailesiyle birlikte ilerlerken, sırdaşı Penelopi'den olanları öğrendi. Konvoydan ayrılıp Mehmet'i bulmak için ilk aklına gelen yer olan çınarın yanına gitti. Mehmet'in ölü bedenine son kez sarıldı, notunu okudu ve gizli buluşma yerleri, aşklarının şahidi olan bu çınarın altında canına kıydı. Çınara ise onların hikâyesini geleceğe taşımak ve sonsuza dek onlar için gözyaşı dökmek kalmıştı.

Bugün Gölyazı Köyü'nün meydanında bulunan ve uluslararası anıt-ağaç işareti taşıyan çınarın çevresinde balık lokantaları ve çay bahçeleri yer alıyor. Tam karşısında ise Mehmet Okatan tarafından yaptırılmış olan "Sevgi Pınarı" çeşmesi. Gölyazı halkının da özenle baktığı, çay bahçesinin

içinde bulunan çınarın içinde birkaç kişi sığılacak kadar büyük bir oyuğu var. Çınarın yan yatmış dallarından biri, bölgenin halkı tarafından taştan bir ayak yapılarak desteklenmiş ve dalın içine bir boru aracılığı ile su veriliyor. Dalın altında oluşan havuz da buradan akan su ile besleniyor. Ağlayan Çınar, hiç durmadan akan sularla genç yaşta ölüme teslim olan bir aşkın dört mevsimini yaşıyor. Yazın Gölyazı'daki yüzlerce çeşit kuşa eşlik edip, onlarla birlikte aşk şarkıları söylüyor; hazan mevsiminde yarım kalan aşkın hüznüne kapılıp çaresiz aşıkların ardından gözyaşlarını akıtıyor.

Bursa'da, aşk için gözyaşları akıtan bu çınarın bulunduğu Gölyazı ve Uluabat Gölü'nün var oluşu hakkında da, aşk dolu mitolojik bir efsane anlatılıyor. Efsaneye göre bugünkü Uluabat Gölü'nün olduğu yerde Apollonia Krallığı; Marmara Denizi'nin güneyinde bulunan Odryes Çayı'nın bulunduğu yerde de Melde Krallığı vardı. Melde Kralı,

Apollonia Kralı'nın kızını oğluna istedi ama kızının bu evliliği istemediğini öğrenen Apollonia Kralı onu korumak için tepe üzerinde bir saray yaptırarak onu buraya sakladı. Melde Kralı bu hareketi bir hakaret olarak gördü ve oğluna mahcup olmanın verdiği öfkeyle intikam yeminleri etti. Odryes Çayı'nın yerini değiştirerek, Apollonia kentinin topraklarına akmasını sağladı. Tüm şehri sular altına gömüldü ancak prensesin saklandığı sarayın çevresi, sularla çevrili bir ada olarak kaldı. Hakkında anlatılan efsaneleri, 200 yıllık Rum evleri, koruma altına alınacak kadar değerli kuş türleri, çınarların en romantiği "Ağlayan Çınar"ı, keşfedilmeyi bekleyen daha bir sürü gizemi ve güzellikleriyle Gölyazı, Uluabat Gölü'ne bağlı bir yarımada. Bursa'dan İzmir'e giden kara yolunun 35. kilometresinde başlayan levhaları takip ederek ulaşıyorsunuz ona. Gölün kuzeyinde, küçük bir yarımada ile karşısındaki küçük adanın üzerine kurulan köy ince uzun bir taş köprüyle bağlanıyor birbirine. Büyüklüğü

left the convoy to find Mehmet and the first place she thought of looking was the sycamore. She hugged Mehmet's lifeless body one last time, read the note and killed herself under this sycamore tree which was a witness to their love. What was left to the sycamore was to shed tears for their love and to pass their story into the future.

Today, there are fish restaurants and tea gardens around the sycamore at the Gölyazı Village square which holds an international monumental tree sign. Right across it is the "Love Spring" fountain built by Mehmet Okatan. The sycamore has a hole in its trunk big enough to hide one person. One of the branches of the sycamore which has lain down to one side is supported with a stone pedestal built by a villager and water is given to the branch via a pipe. The pool that forms underneath the branch is fed with the water that drips from there. The Crying Sycamore keeps the love of these two lovers alive with the waters that never stop. In the summers it sings with the hundreds of different birds chirping away love songs with them whereas in the autumn it sheds tears of sadness thinking of the fate of these lovers.

A mythological tale of love is also told for the formation of the Gölyazı and Uluabat Lake where this crying sycamore is located at. Legend has it that once upon a time there was Apollonia Kingdom where Uluabat Lake was located and Melde Kingdom to the south of Marmara Sea around where the Odryes Creek is located at. The King of Melde asked the daughter of the King of Apollonia's hand in marriage for his son but when the King of Apollonia learned that his daughter did not want this marriage he built a palace on a hill and hid his daughter there. The King of Melde saw this as an act of insult and vowed to take revenge angry at being humiliated in the eyes of his son. He changed the course of the Odryes Creek towards the land of Apollonia. The city was flooded but the hill on which the princess was hid remained an island. Gölyazı is a peninsula

156 kilometre kareyi bulan Uluabat Gölü'nün derinliği 10 metreyi geçmiyor. Doğanın medarı iftiharı Gölyazı, 2006 yılından bu yana Tarihi Kentler Birliği üyesi. Bu yıllarda yurt içinden ve yurt dışından gelen sanatçılar, eserleriyle burayı bir açık hava müzesi haline getirdiler.

Bugün Gölyazı ile anılan Ağlayan Çınar, yaz kış demeden akın akın gelen turistleri, görkemiyle kendine hayran bırakırken; tarihi ve temsil ettiği romantizmle geçmişteki bir aşkın gözyaşlarını günümüze taşıyor. Fotoğrafçılara muhteşem kareler, şairlere ilham veriyor. Varlığının bugünkü bilinirliğini ihtişamına olduğu kadar, biyolog Mehmet Okatan'a da borçlu olduğumuz çınarın "Ağlayan Çınar" oluşu da ayrı bir aşkın ifadesi. Mehmet Okatan'ın doğa aşkı, bu muhteşem tarihin bu isimle anılmasını sağladı. İsmi nereden geldiği kendisine

sorulduğunda, ülkemizden Fethiye'deki Ölüdeniz, Manavgat'taki Titreyen Göl, Şile'deki Ağlayan Kaya örneklerini vererek "Deniz ölüyor, göl titriyor da çınar neden ağlasın?" düşüncesiyle yola çıkan Mehmet Okatan'ın katkılarıyla, ulu çınar bugün hak ettiği ilgiyi görüyor.

Gölgesinde, sevdaları uğruna ölüme giden aşkların hatırası ve doğanın yasını tuttuğu hüzünlü bir aşk hikâyesinin hatırına ya da günlük hayatın karmaşasından kaçmaya ihtiyaç duyduğunuzda heybetine sığınabilirsiniz ulu çınarın. Sizi sevgiyle kucaklarken, gövdesinden akan suyun sesi aşk dolu bir tarihi anlatır size. O ağladıkça gözyaşlarını silmek, onu teselli etmek gelebilir içinizden. Aradığınız huzuru onun gölgesinde bulur, yanından uzun süre ayrılmak istemeyebilirsiniz.

tied to the Uluabat Lake with its legends, 200 year old Greek houses, and important bird species that should be taken into protection, the most romantic sycamore of them all "Crying Sycamore" and countless other mysteries and beauties. You can reach there by following the signs that start on the 35th kilometer of the road from Bursa to Izmir. The village on a small island is tied to the peninsula to the north of the lake with a narrow and long stone bridge. Uluabat Lake is about 156 kilometer square but its depth does not exceed 10 meters. Gölyazı is the pride of nature and is a member of Historical Cities Association since 2006. Artists who have come here from all over the world have transformed this beautiful spot into an open air museum.

Today, the Crying Sycamore of Gölyazı leaves the tourists in awe who come to see it in every season while carrying the tears of a legendary love to our day with its history and the romanticism it represents. Photographers take great shots there and poets find inspiration. We owe its current

popularity to its grandeur as well as to biologist Mehmet Okatan and the "Crying Sycamore" is another expression of love. Mehmet Okatan's love of nature resulted in remembering this immense history with this name. When asked where the name comes from, he mentions the examples of Dead Sea in Fethiye, Trembling Lake in Manavgat and the Crying Rock in Manavgat asking us, "The sea dies, the lake trembles so why shouldn't a sycamore cry?" The sycamore receives the attention it deserves with the contributions of Mehmet Okatan.

You can take shelter under the grand shadow of this sycamore for the sake of the lovers who have died there for their love or just to escape from the hustle and bustle of daily life. It will tell of a history full of love with the waters that sprinkle down from its trunk as it covers you with love. As it cries, you might want to wipe its tears and console it. You may find the peace you are looking for in its shadow and want to stay there for a very long time.

Bursa'da bir Çengiç kızı

A daughter of a Çengiç in Bursa

Osmanlı döneminde, görevde oldukları kuşaklar boyu nice başarılarla, kahramanlıklara imza atmış Çengiçler'in, ölümsüz bir aşkı da barındıran kahramanlık öyküsü ve onları hem anlattıklarıyla, hem paylaştıklarıyla yaşatmaya devam eden bir Çengiç kızının varlığı, Bursa'nın manevi değerlerine bir yenisini daha ekliyor. Bursa Kent Müzesi'ndeki, Çengiçler'in son temsilcisi Leyla İlova'nın yıllarca özenle sakladığı eşyalarla hazırlanan "Bosna'dan Bursa'ya Çengiç Beyleri" sergisi, Bursalıları 600 yıllık bir zaman yolculuğuna çıkarıyor.

Bursa becomes richer with the fact that a daughter of the Çengiç family still lives here with her stories and contributions, depicting an epic and romantic tale of the Çengiç Family, who during the generations they were a part of the Ottoman period, was remarkably successful and valiant. The "Çengiç Beys from Bosnia to Bursa" exhibition at Bursa City Museum, prepared with the dearly kept treasures of the last heir of the Çengiç, Leyla İlova, takes the people of Bursa to a time-travel of 600 years.

Yazı / Written by: Ferhan Petek

"Sizi bir odaya kapatıyorlar, içinde her şey olan ve istediğinizi yapabileceğiniz bir odaya. Tek şart var: O odadan çıkmamak. Zamanı gelene dek o odada beklemek zorundasınız. Odada geçirmek zorunda olduğunuz zamanı nasıl değerlendireceğiniz ise size bağlı. İster hem kendiniz hem çevrenizdekiler için bir zindana çevirirsiniz; ister dolu dolu yaşar, renklendirir, tadına varırsınız. Hayat o odadır işte." Kendi sözleriyle tanımladığı hayatı, kendi inandıklarına göre yaşamış; "oda"sını, kurduğu dünyasının renklerine boyamış, örnek alınacak, hayran olunacak bir hayatın sahibi, Bursalı bir Çengiç kızı Leyla İlova...

Doğduğu, büyüdüğü ve hâlâ yaşamaya devam ettiği konakta, ailesinden kalan manevi mirasın yegâne bekçisi Leyla Hanım filmlere, kitaplara ilham verecek bir hayat yaşadı. Eğitimini Ankara Hukuk Fakültesi'ni

kazanana kadar Bursa'da sürdürdü. Ancak bir yıl sonra İstanbul Üniversitesi Psikoloji bölümünü kazandı bir yandan da Gazetecilik Enstitüsü'ne devam etti. Babasının kanser hastalığı döneminde, tedavi için onunla birlikte Londra'ya giderek eğitimine ara verse de babasının 1966 yılında ölümünden sonra gazetecilik bölümünden mezun oldu. Şu an da dahil olmak üzere, hayatının her dönemini üreterek yaşayan ve olduğu yerde duramayan Leyla İlova, öğrencilik yıllarında kendinin hazırlayıp sunduğu "Gençlik Saati" adında bir radyo programı yaptı. İyi derecede İngilizce ve Boşnakça bilmesinin ve profesyonel rehberlik sertifikasına sahip olmasının, Turizm Bakanlığı Tanıtma Bürosu'nda şube müdürlüğü yaptığı dönemde son derece faydasını gördü. Bir süre Çelik Palas Otel'i'nde de çalıştı. Her zaman faydalı işler peşinde koşan, zamanını en verimli şekilde

değerlendirmeyi başaran Leyla Hanım, var olduğu sürece etkin ve hareketli biri olduğu kadar son derece hassas ve zarif bir kadın. Gönül gözüyle gülebiliyor, karşısındaki insanı ilgiyle dinliyor ve etrafına tarifi edilemez bir sıcaklık saçıyor olması, belki de aşk dolu bir evde doğmuş ve büyümüş olmasıyla açıklanabilir. Aşkın hayatın merkezinde bulunduğunu, yaşamı olduğundan daha anlamlı kıldığını düşünüyor. Ölmek için önce yaşamak gerektiğine inanıyor. Gerçekten yaşamak gerektiğine. Hiç evlenmemiş olmasını, örnek aldığı ve hala imrenerek andığı İsmet Paşa ile Mevhibe Hanım ve annesi ile babası arasındaki aşkı hissedememiş olmasıyla açıklıyor. Babası gibi sevdalinkalar söylüyor, kimine göre "alaycı" olan tavırla karşılıyor hayatın zorluklarını. Kendi tabiriyle "hüngür dünya"da ağlanacak yeterince şey var, o halde yaşayabilmek ve yaşamın hakkını verebilmek

"They lock you up in a room, a room where you can do anything you want. With one condition: You cannot leave the room. You have to wait in the room until the time is up. How you want to spend the time in that room is up to you. You could turn it into prison for yourself and the people around you or live a full life, with many colors and filled with fun. Life is that room." She lived the life she defined with her own words according to her beliefs; painted her "room" with her colors, led a model life to be looked up to, a Çengiç daughter from Bursa; Leyla İlova...

Miss Leyla had a life that would inspire movies and books in the mansion she was born and raised, live to this day as the sole guardian of her legacy. She lived in Bursa until she started Law School in Ankara University. However, a year later she started the Istanbul University, Psychology Department and meanwhile studied at the Journalism Institute. Though she took a break to go to London for the treatments of her father who was diagnosed with cancer, she finished journalism in 1966 after

he passed away. Leyla İlova, who produced all through her life and still keeps on, prepared and presented the "Youth Hour" in her years as a student. The fact that she was fluent in both English and Bosnian and was a professional tour guide helped her duty as a branch manager at the Ministry of Tourism, Publicity Department. She also joined the Çelik Palas for a while. Always trying to be useful and spend her time efficiently, Miss Leyla is not only proficient and lively but also very elegant and sensitive. She can see with her heart, listens attentively and spreads warmth to the people around her, maybe because she was born and grew up in a house filled with love. She perceives love as the essence of life, adding it meaning. She believes in order to die, you first need to live. Really live. She says she hasn't been married, for she has not known love as strong as the love she still admires and envies; the love between İsmet Pasha and Mrs. Mevhibe and the love between her father and her mother. She sings sevdalinkas like her father and faces life somewhat "sarcastically". In her own words, there is enough to cry for in the "sobbing world", so you need to laugh to live the life to the fullest.

She remembers the past as if it were just yesterday. With her stories, she revives the Çengizades who were the representatives of the Ottoman Empire in the Balkans and the great love she has witnessed. The 250 artifacts she donated the Bursa City Museum, along with 600 years of heroic tales, carries the love between her parents to present. The citizens of Bursa witness the epic past of a deep-rooted family from Bosnia to Bursa, who was identified with the Balkan history of the Ottomans, thanks to attentively prepared exhibition deriving from Ms. Leyla's memories and her family's legacy. The Rumelian migration of 1354 that started the Balkan period of the Ottomans also forms the content of the exhibition as well as the family tree of Leyla İlova and the start of the Çengiç role in history.

We see Leyla İlova's ancestors presented in the form of a story in

Fotoğraflar / Photos: Engin Çakır

için gülmek gerektiğine inanıyor.

Hala dün gibi hatırlıyor geçmiş. Hem Osmanlı'nın Balkanlar'daki temsilcileri Çengiçzadeler'i hem de şahit olduğu büyük aşkı yaşıyor anlattıklarıyla. Bursa Kent Müzesi'ne bağışladığı yaklaşık 250 parça eşya ile, 600 yıllık bir kahramanlık öyküsüyle birlikte, annesiyle babasının aşkını da bugüne taşıyor. Leyla Hanım'ın anılarından ve ailesinin manevi mirasından yola çıkarak detaylı bir çalışma ile özenle hazırlanan sergide Bursalılar; Osmanlı'nın Balkanlar tarihi ile özdeşleşen köklü bir ailenin, Bosna'dan Bursa'ya destansı geçmişine şahitlik ediyor. 1354 yılında Osmanlı'nın Balkanlar dönemini başlatan Rumeli göçü, aynı zamanda serginin içeriğini ve Leyla İlova'nın hayat

ağacını oluşturan Çengiçler'in de tarih sahnesindeki rolünün başlangıcı olma özelliği taşıyor.

Bugün Kent Müzesi'ne sergilenmesi için verdiği Çengiçzadeler'e ait parçalarla 600 yıllık bir tarihin aydınlatılmasına vesile olan Leyla İlova'nın ataları müzede, eldeki bilgilere göre hikâyelendirilmiş olarak karşımıza çıkıyor. Çengiç Beyleri'nin cesur yürekli gözü kara paşaları sergide kronolojik bir sıralama ile anlatılıyor. Ömrü Balkanlar'da geçen, savaşlardaki kahramanlıkları ile tanındığı kadar ticaret alanında da adını duyuran ve 1664 yılında Otaç Kalesi civarında kurulan pusu sonucu ölen Ali Paşa, Osmanlı Devleti için üstlendiği bir yıl süren ve en önemli görevi olan, 16 yaşındaki oğlu

line with the data at hand, holding a light to 600 years of history with the artifacts belonging to the Çengiçzades donated to the Bursa City Museum. The brave hearted pashas of Çengiç Beys are told in chronological order. Ali Pasha; who spent his life in the Balkans, known for his valiant acts during battles as well as his trading skills, lost his life at an ambush near the Otaç Castel in 1664, Bekir Pasha; who undertook his most important mission for the Ottomans, the year-long Özi Castle Battle, was martyred at the battle, whose son, the 16 year-old Osman Bey was captivated, Cafer Pasha, surrogate to the Bosnian Governor, İsmail Ağa Çengiç, the ancestor of the İlova family, Dervish Salih Pasha; known for his good deeds and victorious battles... All their lives are filled numerous heroic acts in the name of the mission. İsmail Ağa, to whom the Ottomans trusted greatly, is considered as the

head of the Çengiç family. İsmail Ağa; the favorite of the Ottoman government and the people since he was born in Yelaç, where his ancestors first resided, until he was martyred at an ambush in Mlyetiçak... The owner of his inheritance, spiritually and materially, is his granddaughter Leyla İlova, to whom we owe the time travel into the glorious past of the Çengiçzades. The family's story from "Bosnia to Bursa" began when Haydar Bey, one of the 7 sons of İsmail Ağa, moved his family to Bursa. Decorated by two Ottoman Sultans, Haydar Pasha refused the prince title offered by Montenegro and moved first to Istanbul during the time when it was the capital of the Ottoman Empire, and later, following the loss of his mother and his daughter, to Bursa with his son İsmail Yumni. The father of Ms. Leyla, Rıza İlova, born in a Bosnian style manor in the Atcılar neighborhood, lost his father İsmail Yumni at the age

Osman Bey'in esir düştüğü Özi Kalesi Muharebesi'nde şehit düşen Bekir Paşa, Bosna Beylerbeyi Vekilliği görevini üstlenen Cafer Paşa, İlovalar'ın atası olan İsmail Ağa Çengiç, hayırseverliği ve başına geçtiği ordulara kazandırdığı zaferiyle bilinen Derviş Salih Paşa... Her birinin hayatı görev aşkı uğruna, sayısız kahramanlıklarla dolu. Osmanlı'nın gurur duyduğu kadar güvendiği İsmail Ağa ise aynı zamanda Çengiçler'in reisi kabul ediliyor. Atalarının ilk yerleştiği topraklar olan Yelaç'ta doğup, Mlyetiçak'ta tuzağa düşürülerek şehit edilene kadar Osmanlı Devleti'nin gözdesi olan ve verdiği hizmetlerle hem devletin hem de halkın sonsuz güvenini kazanan İsmail Ağa... Ondan geriye kalan maddi ve manevi mirasın

şu anki sahibi ise torunu ve bugün Çengiçzade'lerin şanlı geçmişine yapabildiğimiz zaman yolculuğunu borçlu olduğumuz Leyla İlova. Ailenin "Bosna'dan Bursa'ya" uzanan hikâyeleri, İsmail Ağa'nın 7 oğlundan biri olan Haydar Bey'in, ailesini Balkanlar'dan Bursa'ya taşınmasıyla başladı. İki padişah tarafından nişanlarla onurlandırılan Haydar Paşa, Karadağlılar'ın teklif ettiği prens unvanını reddedip önce Osmanlı'nın başkenti olduğu dönemde İstanbul'a, burada annesi ve kızının ölmesinden sonra oğlu İsmail Yümnî Bey'i de alarak Bursa'ya yerleşti. Atıcılar'da Bosna tarzında yaptırılan konakta doğduğu bilinen Leyla Hanım'ın babası Rıza İlova 9 yaşına geldiğinde babası İsmail Bey'i kaybederek, annesiyle birlikte bugün

of 9 and moved to the mansion at Nalbantoğlu with his mother, where today Ms. Leyla still lives.

Mr. Rıza, father of Ms. Leyla, her love for whom is heard in her voice, was a very learned man. His life style, his general knowledge, his devotion to the past was admired; he was successful in many fields from politics to social responsibility. In 1937 he founded the Hathas Engineering firm at Setbaşı and covered the first asphalt road in Turkey, the Bursa-Mudanya road. He worked at the management of the textile printing factory, marina, in Muradiye. Due to his closeness with İsmet Pasha and devotion to Atatürk, he joined the Republican People's Party, taking important roles. In 1945-1950 he served as a surrogate to the Governor Haşim İşcan. He worked with Kazım Baykal at the Institute for Old Monuments of Bursa and contributed in the rebuilding of Süleyman Çelebi Tomb. He assisted many institutions from the Bursa Hunters' Club, the Music Society, the Child Welfare Institution, to the Turkish Red cross. He was known as the "Father of Sycamores" for his attempts in preserving the

historical trees in Bursa.

"Welcome the bride from Asia Minor"

Mr. Rıza was successful in every period and every aspect of his life, he lived a full life but always felt a void that could not be filled. In 1922, he made visit to his relatives in İnegöl before he went to Bosnia, there he met a woman who would change his life forever and introduce him to undying love. Ms. Eşref, a distant relative of Mr. Rıza, had a crush-at-first sight and wrote her innocent feelings in a letter that she secretly placed in his coat pocket. This romantic man, singing sevdalinkas with his fascinating voice, was the dream of many women. He first ignored the letter but seeing he no longer wanted to live alone and realizing he was not getting younger, feeling the pressures of the ones around him, he sent a letter from Bosnia to İnegöl and asked Ms. Eşref's hand in marriage. The prompt reply of "yes" from Ms. Eşref's part was the first step to a happy, peaceful and long lasting home. The 4-man team set to take the bride included the Mayor of Sarajevo. On their way back, along with

İlova ailesine ait eşyalardan bazıları

Some of the goods belonging to the family of İlova

Fotoğraflar: Bursa Büyükşehir Belediyesi Arşivi Photographs: Bursa Municipality Archive

www.macitgumus.com.tr

Macit[®]
Silver

Hayatın her anına ayrı bir “zarafet”
"Elegance" in each moment of life

Macit[®]
Gümüş

* Dış Bedesten Sok. No: 14 Kapalıçarşı * FSM Bulvarı Bahar Sitesi 96 \ 1b - T. 0224 222 45 84

Leyla Hanım'ın oturduğu Nalbantoğlu'ndaki köşke taşındı.

Leyla Hanım'ın sesinden hissedilen bir sevgiyle anlattığı babası Rıza Bey son derece donanımlı biriydi. Yaşam tarzı, genel kültürü, geçmişine olan bağlılığı onu tanıyan herkesi kendine hayran bırakıyor; yalnızca kurduğu ilişkilerle değil, siyasetten sosyal sorumluluklara kadar her konuda başarılı işlere imza atıyordu. 1937 yılında Setbaşı'nda Hathan müteahhitlik firmasını kurarak Türkiye'nin ilk asfalt karayolu olan Bursa-Mudanya karayolunun asfalt kaplamasının yapılmasını sağladı. Muradiye'deki dokuma baskıları yapan marina

fabrikasının işletmesinde yer aldı. İsmet Paşa ile yakınlığı ve Atatürk'e olan derin bağlılığı Cumhuriyet Halk Partisi'ne katılarak, partinin yönetiminde önemli görevler üstlenmesine vesile oldu. 1945 - 1950 yıllarında dönemin valisi olan Haşim İşcan'a vekillik yaptı. Bursa Eski Eserleri Sevenler Kurumu'nda Kazım Baykal ile birlikte çalışarak, Süleyman Çelebi Türbesi'nin inşa edilmesine katkıda bulundu. Bursa Avcılar Kulübü'nden Musiki Cemiyeti'ne, Çocuk Esirgeme Kurumu'ndan Kızılay'a kadar birçok kurumda etkinlikler gerçekleştirdi. Hatta tarihsel çınarların korunmasına dair yaptığı çalışmalarla uzun süre "Çınarların Babası" olarak anıldı.

Mr. Rıza, an exited crowd and 80 carriages were waiting for them, with a banner, which is one of the pieces of the exhibition, stating "Welcome the Bride from Asia Minor". The young lovers got married in 1930 with a wedding suited for the Çengizade family, vowed for eternal love. Three years after their first born, a daughter, Selma, they moved back to Bursa. Mr. Rıza and Ms. Eşref of the Lakşıç family spent a love-filled life in the mansion, the most significant heritage of the Çengizades and where Leyla İlova was born. Ms. Eşref, moving to the mansion in Nalbantoğlu in 1936 with her husband, daughter, and mother-in-law, had her second daughter two years later, on the bed where Ms. Leyla still sleeps today. This mansion, the last stop in the life of the romantic man-about-town until his death in 1966, is keeping the memories of a happy life and the soul of a loving man along with Ms. Eşref

who dedicated her life of 90 years to her love and her family. Until her death in 1995, Ms. Eşref, as written on her tomb stone by her daughter Leyla, lived as a "good wife and a good mother". Raised by a noble father and lady-like mother, their children would evidently lead a life honoring the Çengizade blood and name. The first fruit of the undying love, Ms. Leyla's sister Selma, married the son of Bosnian Salih, one of the founding partners of BOSSA Textile Company and moved to Adana after spending her childhood and youth in Bursa. Following the birth of their two daughters, with one year apart, they started living in Istanbul, and though briefly moved to Ankara due to political career of Sinan Bosna, they lived in Istanbul until their final days.

The younger daughter of the family, Leyla İlova, leading a life honoring her family, has enabled

“Küçük Asyalı gelin hoşgeldin”

Rıza Bey hayatının her döneminde, her alanda başarılar sergiledi, her anını dolu dolu yaşadı ama hep bir boşluk hissediyor hayatındaki o büyük eksiğin yerini hiçbir şeyle dolduramıyordu. 1922 yılında Bosna'ya gitmeden önce İnegöl'e yaptığı akraba ziyareti ise tüm hayatını baştan aşağı değiştirecek, ona ölümsüz bir aşkın kapısını açacak olan kadınla tanışmasına sebep oldu. Rıza Bey'in aynı zamanda akrabası da olan Eşref Hanım, Rıza Bey'i ilk gördüğü anda beğenerek, saf duygularını bir kağıda döküp bu kağıdı fark ettirmeden Rıza Bey'in cebine sıkıştırıverdi. Sevdalinkalar söyleyen, dinleyenleri güzel sesiyle etkisi altına alan, birçok kadının rüyalarını süsleyen bu romantik adam, önce bu aşk kokan mektubu çok umursamasa da, daha fazla yalnız kalmak istemediğini ve zamana inat her geçen gün biraz daha gençleşmediğinin farkındaydı. Çevresinin de evlenmesine dair yaptığı

baskılara dayanamayıp Bosna'dan İnegöl'e bir mektup gönderdi ve Eşref Hanım'a talip olduğunu bildirdi. Eşref Hanım'ın bekletmeden gönderdiği evet cevabı, ömür boyu sürecek mutlu ve huzurlu bir yuvaya atılan ilk adım oldu. Gelin almak için gidilen 4 kişilik ekipte Saraybosna Belediye Başkanı da vardı. Dönüş yolunda ise Eşref Hanım'ı karşılamak için bekleyen Rıza Bey ile birlikte 80 araçlık konvoy, heyecanlı bir kalabalık ve sergide yer alan parçalar arasında bulunan “Küçük Asyalı gelin Hoşgeldin” yazılı bir bez vardı. 1930 yılında Çengicizade ailesine yakışan bir görkemle evlenen genç aşık, bu büyük törende ölümsüz aşkları için bağlılık yemini ettiler. Aşklarını güzeller güzeli bir kız çocuğu ile taçlandırarak aile olan çift, ilk kızları Selma doğduktan 3 yıl sonra Bursa'ya döndü. Rıza Bey ve Lakışık ailesine mensup Eşref Hanım, Çengicizadeler'den bize kalan en kıymetli miras olan Leyla İlova'nın doğduğu ve büyüdüğü konakta hayatlarının en güzel, en aşk dolu

us to learn about a family who served greatly to the state, was the favorite of the Ottomans through her donations to the Bursa City Museum exhibition. It is a great treasure for Bursa that the Çengic daughter, who has done and still does a lot for Bursa in Bursa, is sharing her experiences she learned by living life to the fullest.

Çengic Beys from Bosnia to Bursa

The Çengic family, who moved to Rumelia and gave 56 Pashas to the Balkans after the Ottomans became a state, kept a tradition of hundreds of years, from generation to generation as the Sanjak Bey of Bosnia-Herzegovina. The Çengic Beys, the cultural and historical connection between Anatolian and Balkan people, lived in Diyarbakır and Mardin regions before their first appearance in the world history in 1498. Back then, the Akkoyunlu state present in the Mardin-Hasankeyf region was led by Uzun Hasan's grandson Sultan Ebu Muzaffer Kasım. Kasım's most important

support was the Çengic ancestor Isfendiyyar Bey, experienced in war and administration. After Sultan Selim the Stern defeated Shah İsmail in 1514 during the Eastern Expedition, he appointed the Çengic to the Çankırı Sanjak under the Anatolian Governorship. The Çengic moved to Bosnia after Sultan Süleyman I conquered Belgrade in 1521. At the Bosnia province, the Sanjak of Herzegovina was formed, and thus began the Çengic duty in Bosnia. First they resided in the Yelaç region but following their dedicated work and remarkable accomplishments there were expanded to Gabela on the coast of Adriatic to Sarajevo. For years, the Çengic family kept order and valiantly defended the regions they were appointed to. When the decree came from the Sultan, for which they were always prepared, they fought in the Ottoman army, risking their lives. Bosnia and Herzegovina became their home for four centuries. They embraced all the regions they were assigned to. They integrated with the people everywhere they went, became cultural and historical attachés in the Balkans.

günlerini geçirdi. 1936 yılında eşi, kızı ve kayınvalidesiyle Nalbantoğlu'ndaki konağa yerleşen Eşref Hanım iki yıl sonra ikinci kızını, bugün Leyla Hanım'ın hala uyuduğu yatakta dünyaya getirdi. Afilli delikanlı, romantik hovarda Rıza Bey'in 1966 yılında ölümüne dek son durağı olan bu konak bugün, hayatını aşkına ve ailesine adayan Eşref Hanım'ın 90 yıllık hayatından kalan mutlu anların izlerini, ve aşık bir adamın ruhunu barındırıyor. 1995 yılında ölen Eşref Hanım, kızı Leyla Hanım tarafından mezar taşına yazdırıldığı gibi "iyi bir eş ve iyi bir anne" olarak yaşadı ve öyle öldü. Asil bir baba ve hanımefendi bir annenin yetiştirdiği çocuklar da tabi ki kendilerine ve ailelerine yakışır bir hayat sürecektir ve Çengicizade kanına, bu soylu ailenin şanına uygun şekilde anılacaklardı. Öyle de oldu. Ölümsüz aşkın ilk meyvesi Leyla İlova'nın ablası Selma Hanım, Bursa'da geçirdiği çocukluk ve gençlik yıllarından sonra BOSSA tekstil fabrikasının kurucu ortaklarından olan Bosnali

Salih Efendi'nin oğlu ile evlenerek Adana'ya yerleşti. Bir yıl arayla dünyaya gelen iki kızının doğumlarından sonra İstanbul'da yaşamaya başladılar ve Sinan Bosna'nın siyasi çalışmaları nedeniyle kısa bir süreliğine Ankara'ya gitseler de son nefeslerine kadar İstanbul'da yaşadılar.

Bugün Kent Müzesi'nde kurulan sergiye verdiği eşyalarla, Osmanlı'nın kıymetlisi, devlete büyük hizmetlerde bulunmuş bir aile hakkında birçok bilgiye ulaşabilmemizi sağlayan küçük kızları Leyla İlova da ailesine layık bir hayat sürdü. Bursa'da, Bursa için çok şey yapmış ve hala yapmaya devam eden bir Çengiç kızının her anının tadına varmaya devam ederek yaşadığı hayatı ve edindiği tecrübeleri paylaşıyor olması Bursa için büyük bir ödül.

Bosna'dan Bursa'ya Çengiç Beyleri

Osmanlı'nın devlet niteliği kazandığı süreçte Rumeli'ye yerleşip Balkanlar'a 56 paşa vermiş olan Çengiçler, Bosna-Hersek sancak beyliği görevini üstlenerek; yüzyıllar boyunca kuşaktan kuşağa devam eden bir geleneği sürdürdüler. Anadolu ve Balkan halklarının, arasındaki kültürel ve tarihi bağı da borçlu olduğu Çengiç Beyleri, tarihte ilk olarak yer aldıkları 1498 yılından önce Mardin ve Diyarbakır bölgelerinde yaşıyorlardı. Bu dönemde Mardin - Hasankeyf bölgesinde bulunan Akkoyunlular başında Uzun Hasan Bey'in torunu Sultan Ebu Muzaffer Kasım vardı. Kasım Bey'in en büyük desteği ise her türlü savaş ve yönetim konusunda donanımlı olan, Çengiçler'in atası İsfendiyar Bey'di. Yavuz Sultan Selim'in 1514 yılında çıktığı Doğu Seferi'nde Şah İsmail'i yenilgiye uğrattıktan sonra, Çengiçler'i Anadolu Beylerbeyliği'ne bağlı bir sancak olan Çankırı'ya atadı. Çengiçler'in

Çankırı'dan Bosna'ya gidişleri ise, Belgrat'ın 1521 yılında Sultan 1. Süleyman tarafından fethedilmesiyle oldu. Kurulan Bosna ilinde "Hersek Sancağı" oluşturuldu ve Çengiç ailesinin Bosna'daki görevleri başladı. Çengiçler, ilk olarak kendilerine verilen Yelaç bölgesinde barınırken; devlet için özveriyle yerine getirdikleri görevlerindeki başarılar sonucunda, yaşam alanları Adriyatik yakınlarındaki Gabela'dan Saraybosna'ya kadar genişletildi. Çengiçler emanet aldıkları ve sorumlu tutuldukları bölgelerde yıllar boyunca düzeni koruyup, bu bölgeleri saldırılara karşı kahramanca savunarak, her an hazır oldukları fermandan geldiklerinde Osmanlı ordusuna katılarak devlet için canları pahasına savaştılar. Dört asır boyunca Bosna - Hersek yurtları oldu Çengiçler'in. Her görev aldıkları bölgeyi sahiplendiler, korudular. Balkanlar'daki kültür ve tarih elçisi olmalarının yanında, gittikleri her yerde halk ile bütünleştiler.

Teveccühünüz Efendim!

Uludağ FM sizlerin sayesinde
Bursa'nın *en çok dinlenen radyosu**
olma özelliğini sürdürüyor.

Türk Sanat Müziği sevginiz ve
desteğiniz ile yaşayacak.

Teşekkürler.

ULUDAĞ FM
91.7

*Türkiye Radyo ve Televizyon Yayıncıları Meslek Birliği'nin (RATEM)
IPSOS KMG'ye yaptırdığı 2013 ilk çeyrek raporunun araştırma sonucuna göre,
"Temel (Erişime Göre Sıralı)" raporda, işveren ve yönetici meslek grubunda
Uludağ FM yine açık ara farkla birinci.
Bu gururu yıllardır bize yaşatan tüm dinleyicilerimize şükranlarımızı sunuyoruz.

Aşkın hüzünlü yüzü

Sad face of love

Bir "Haziran Gecesi" tanıdık onu ve Bursalı olduğunu öğrendik bir çırpıda. Asil duruşu, nostaljik havası, saf ve masum yüzüyle "uğrunda ölünecek kadar güzel" olması bir yana; özel hayatından ya da güzelliğinden konuşmaktan kaçınacak kadar da mütevazı oldu her zaman. Ekranların ve beyaz perdenin hüzünlü güzeli Burcu Kara, romantik ve buğulu bakışlarıyla aşkın yeryüzündeki bedenine kavuşmuş hali gibi...

We met her on a "June Night" and learned in an instant that she was from Bursa. In addition to being "a beauty to die for" with her noble posture, nostalgic attitude, pure and innocent face; she was always modest enough to refrain from talking about her private life or beauty. The sad beauty of the white screen, Burcu Kara is the embodiment of love on the world with her romantic and misty looks...

İç güzelliği yüzüne yansıyan ender insanlardan biri Burcu Kara. Bursa'da geçen çocukluk yıllarından itibaren kurmaya başladığı hayallerinin peşini hiç bırakmadı. Dizilerde ve filmlerde üstlendiği rollerde, dizi bittikten sonra bile hatırlanmaya devam edecek karakterler yaratmayı başardı. Biz onu, başrolünü Özcan Deniz ile paylaştığı "Haziran Gecesi" dizisinde görüp tanıyana kadar yatırım danışmanlığı da yaptı, haber spikerliği de. Kısa süre içinde reklamların, dizilerin, beyaz perdenin aranan yüzü olan Burcu Kara, ne yapmak ve nasıl bir hayat yaşamak istediğine, çok genç yaşta karar vererek, hayatının her döneminde ideallerinin yolunda dikkatli ve emin adımlar attı. Özel hayatıyla değil, yaptığı işle gündemde olmak istediğini söyleyen ama tam aksini ispatlayacak şekilde davranan birçok ünlünün aksine Burcu Kara her zaman olduğu gibi görünmeyi tercih etti.

1980 yılında Bursa'da doğan ve öğrenimini de bu şehirde tamamlayan Burcu Kara,

henüz küçücük bir çocukken şarkı söyleyip taklit yaparak etrafındaki herkesin ilgisini üzerine toplardı. Bugün çocukluk yıllarını en şanslı olduğu dönem olarak anıyor olmasının bir nedeni de ailesinde çiftçilik oluşu sayesinde her zaman organik ürünlerle beslenebilme lüksüydü. Doğal bir hayatın içinde, her türlü çiçeği, ağacı, bitkiyi tanıyarak geçen, sevgi dolu ve mutlu çocukluğu, ona yaşamdan tat almayı bilen bir yetişkine dönüşme fırsatı verdi. Konservatuvar okumak istediği için kendi çapında araştırmalar yaparak içindeki sanat aşkını doya doya yaşayabileceği bir hayat için planlar yaptı. Ancak hayat ona başka bir öncelik verdi ve ekonomi okuyarak bir süre bu alanda çalıştı. Kısa zaman sonra böyle devam etmesini istemediğinden emin olarak, 90'lı yılların sonunda yerel kanallarda başladığı televizyon macerasıyla, hayallerinin kapılarını aralamış oldu. 20 yaşında mezun olarak Bursa'ya döndüğünde, bir süre reklam ajanslarında, gazete ve dergilerde çalıştı. Yatırım uzmanlığı alanına da

Burcu Kara is one of the rare people whose inner beauty reflects from her face and she has never let go of her dreams that she started to dream during her childhood in Bursa. She succeeded in creating characters in TV series and films all of which were remembered even after the series or the movie ended. She worked as an investment consultant as well as a news anchor until we met her in the leading role she shared with Özcan Deniz in the movie "June Night". Burcu Kara became a sought after figure in a short period of time in the world of adverts, TV series and the white screen after which she decided what to do and how to live her life at a very young age taking steps to reach her ideals all through her life. Contrary to many famous people who claim that they want to be talked about not due to their private lives but by their works, Burcu Kara always preferred to look as she is.

Born in 1980 in Bursa; Burcu Kara completed her education in this city and from an early age started attracting attention with her songs and imitations. One of the reasons that today she considers her childhood years as the luckiest period of her life was the luxury that she could eat organic food from the farms

of their families. Growing up in a natural environment amidst all kinds of flowers, trees and plants; her childhood full of love and happiness enabled her to mature into an adult who knows how to enjoy life. She made researches on her own to quench her desire in art since she wanted to study at the conservatory. However, life gave her another priority and she studied economics after which she worked in this field for a while. After a brief period, she decided that she did not want to continue in this manner and thus opened the doors to realize her dreams when private channels were just opening at the end of the 90's. When she returned to Bursa at the age of 20, she worked at various advertisement agencies, newspapers and magazines. She also worked as an investment specialist thus ensuring that her education did not go to waste. In 2002 she decided what she wanted in life and started taking diction and announcer trainings which she thought were necessary for her dream job. After the courses ended, she started working as an apprentice at Kanal D with the reference of her teachers and not content with being a news anchor, she also worked at Radio D. Throughout this period, her passion was acting but she needed a reason to pursue

Burcu Kara

Yazı / Written by: Ferhan Petek

Fotoğraflar / Photos: Engin akır

el atarak aldığı eğitimin boşa gitmemesini sağlamayı da ihmal etmedi. 2002 yılında artık ne istediğine kesin olarak karar vermişti ve hayalindeki meslek için gerekli olduğunu düşündüğü diksiyon ve spikerlik eğitimleri aldı. Kurs bittikten sonra, öğretmenlerinin referanslarıyla stajyer olarak girdiği Kanal D'de muhabirlik, haber spikerliği yapmakla yetinmeyerek Radyo D'de de görevler üstlendi. Bu süreçte oyunculuk hala gönlünde yatan aslandı ama bu aslanın uyanması için bir sebebe ihtiyacı vardı. Ona bu sebebi verense Ayşenur Yazıcı oldu. Yazıcı'nın teşvik etmesiyle, hayranı olduğu Şahika Tekand'tan oyunculuk eğitimi almaya başlaması Abdullah Oğuz ile tanışmasına vesile oldu ve kadrosuna katıldı. İlk dizisi olan "Haziran Gecesi" tiyatro ve sinema kariyerinin de başlamasını sağladı. O artık hem duru güzelliği, samimi ve asil duruşu hem de başarılı oyuncululuğu ile tanınan biriydi. "O Şimdi Mahkum", "Dünyayı Kurtaran Adamın Oğlu" ve "Romantik Komedi" serisi ile her filmde biraz daha artan bir performansla göz doldururken, Sadri Alışık Tiyatrosu'nda sahnelenen Atıf Yılmaz imzalı "Güllü" oyununda başrolüyle uzun süre dillerden düşmedi. Hem güzelliği, zarafeti, doğallığı ile bakmaya hem de yetenekli oyuncululuğu ile izlemeye doyum olmayan bir oyuncu Burcu Kara. Başarısının sırrı olarak gördüğü işine olan aşkı, çalışma düzeni ve disiplini, var olduğu her alanda gerçekten "iyi" işler yapıyor olmasının sebebi. Onun "donuk güzel" olduğunu söyleyenleri de hoş karşılıyor ve onların küçük yaştan itibaren başının çaresine bakmak zorunda kalışının verdiği yorgunluğun yüzüne yansımaları hissettiklerini düşünüyor.

Bugüne kadar adının anıldığı insanlarla olan ilişkileri ya da güzelliği hakkında değil, yaptığı işler hakkında konuşmayı tercih edişi hem mütevazı oluşunun hem de mesleğine bağlılığının kanıtı. Hayatın ona hediyesi olarak gördüğü oyunculuk onun için, okuduğu senaryonun ona hissettirdiklerini seyirciye hissettirmek olduğuna inanıyor. Her yaptığı işi elinden gelen en iyi şekliyle yapmak hem

yeteneği hem de hayata bakış açısıyla ilgili olan Burcu Kara, özel hayatında çekingen ve durgun biri olduğuna inanıyor. Aldığı arkası kesilmeyen dizi ve sinema tekliflerinin yanı sıra tiyatroyla bağıni da koparmayan Kara, hala program sunmaya ve eğitime doymayan yapısına uygun olarak, sürekli kendini geliştirebileceği eğitimler alıp başarılarına başarı katmaya devam edecek gibi görünüyor.

this passion. It was Ayşenur Yazıcı who gave her this reason. When she started taking acting classes from Şahika Tekand with the support of Yazıcı, she met Abdullah Oğuz and joined his staff. The first TV series she took part in, "June Night" started her theater and movie career. She was now famous for her pure beauty, sincere and noble posture as well as her noble poise. While she was displaying an increasingly better performance in each of the movies "O Şimdi Mahkum", "Dünyayı Kurtaran Adamın Oğlu" and "Romantik Komedi" series, she was also made her mark with her performance in the Atif Yılmaz play "Güllü" staged at the Sadri Alışık Theater. Burcu Kara is an actress you cannot get enough of with her beauty, grace, naturalness and talent in acting. Her love for her work, her work routine and discipline are the factors that enable her to carry out "good" works in the field that she loves most. She takes kindly to those who say that she is a

"cold beauty" and thinks that this appearance is the reflection of the fact that she had to take care of herself starting at a very early age and the weariness that goes with it.

The fact that until now she has preferred only to talk about her work instead of the relationships she had or her beauty is proof of her devotion to her work. She sees acting as the gift of life to her and thinks that acting is making the viewer feel what the scenario has made her feel. Her success in all she does is related to both her talent and her view of life and Burcu Kara thinks that in her personal life she is shy and calm. Despite the countless TV series and movie offers, she does not cut away her bond with theater and continues to work as an announcer while in accordance with her personality that can never get enough of education she continues to take lessons and seems as if she is bound for more success.

Aşk yolundaki canlar

Lives lived for love

“Ben bir balığım, aşk ise daldığım bir derya. Aştan gözlerim yaşlı olsa da, o derya gözyaşımı nereden bilir? Başımı o denizden çıkarayım desem; balığım ya, nefesim kesilir.” Hz. Mevlana

“I am a fish and love is the sea I swim in. How will the sea know that I am crying tears of love? If I lift my head off the water; I will run out of breath because I am a fish.” Hz. Mevlana

Ne canlar yandı aşk uğruna. Kavuşamayıp efsane olan nice aşıklar anlatıldı yüzyıllarca. “Mecnun gibi çöllere düşmek”, “Ferhat gibi dağları delmek”, “Kerem gibi yanmak” deyimlerinin baş kahramanları, maddeyi aşıp manaya ulaşanlar, aşk yolunda büyüüp “bir” olanlar; kitaplara, filmlere hatta dizilere ilham verdiği gibi, bugün Türkiye’nin ilk aşk müzesi olma özelliği taşıyan Amasya’daki “Ferhat ile Şirin Aşıklar Müzesi”ne de ilham verdi. Ferhat ile Şirin’in hikâyesinden yola çıkılarak, Ferhat’ın aşkı için Elma Dağı’nı delerek açtığı su kanalının civarına kurulan müze, yavuklu kültüründen Romeo ve Juliet’e, ilahi aşktan halk ozanlarına kadar her türlü aşkı ziyaretçileriyle buluşturuyor.

Açıldığı ilk günden itibaren yalnızca şehir içinden değil, şehir dışından hatta yurt dışından ziyaretçilerin akınına uğrayan müzede tarihteki büyük aşklar anlatılıyor. Şirin’ine kavuşmak için köye su getirmek üzere deldiği dağların eteklerinde kurulan müze, aynı zamanda iki sevdalının birlikte gömüldüğü söylenen ve aşıklar adına temsili bir mezar yapılan yerde. Her bahar mezar başında, biri kırmızı biri beyaz iki gülün açtığına ve bu iki gül ne zaman birbirine kavuşmak üzere olsa aralarında bir dikenin büyüdüğü anlatılıyor. Onları temsil eden maddelerle de olsa iki aşığın dünya üzerinde hiçbir şekilde kavuşmayacaklarına işaret olduğuna inanılıyor. Hem bölgede “Ferhat Su Kanalı” olarak bilinen yerin koruma altına alınmasına, hem de aşkın her halinin 8 ayrı

What lives have burned for love. Stories of lovers who could not come together and became legends that were told for centuries. The heroes of the idioms, “Roaming the deserts like Mecnun”, “Drilling mountains like Ferhat”, “Burning like Kerem” are those who became “one” on the road of love; they gave inspiration to books, movies and even tv series as well as the “Ferhat and Şirin Lovers Museum” in Amasya which is the only museum on love in Turkey today. The museum has been established with an inspiration from the story of Ferhat and Şirin around the aqueduct that Ferhat opened by drilling Elma Mountain for his love and there people can meet all kinds of love from divine love to folk singers or to Romeo and Juliet.

The museum tells of great love stories in history and has drawn lots of visitors from abroad and even foreign countries since it was first opened. The museum that has been established on the

foothills of the mountain which Ferhat drilled a hole in to come together with his love is where the two lovers are rumored to have been buried. It is believed that each spring two roses blossom on the graves, one red and one white and that a thorn grows in between these two roses whenever they are about to come together. It is believed that the two lovers can never come together on this world even through the items that represent themselves. The museum serves to protect the location known as “Ferhat’s Aqueduct” as well as displaying each state of love in 8 separate divisions where every division has a different music and scent. There are reliefs, 3 dimensional models, objects and paintings in each division. The museum has a magical atmosphere appealing to the 5 senses where individuals can gain information as well as let themselves be taken away by the allure of these legendary loves where there is a special program being prepared for

bölümle gözler önüne serildiği müzede her bölüm ayrı bir müziğe ve kokuya sahip. Her bölümde rölyefler, 3 boyutlu maketler, objeler, resimler yer alıyor. 5 duyuya hitap ederek, insanın hem bilgi sahibi olup hem efsane aşkların cazibesine kapılabildiği büyü bir atmosfer yaratılan müze, ayrıca 14 Şubat Sevgililer Günü için de özel bir program hazırlığında. Aşıklar şehri olarak da anılan Amasya'da açılan aşk müzesi, 2 ay gibi kısa bir süre içinde yaklaşık beş bin ziyaretçi ağırladı. Amasya'nın kendi topraklarından doğup dillere destan olan aşk hikâyesinden yola çıkarak, dünya çapındaki efsane aşkları da kapsayan; aşkın her türünü yaşatan bu müzenin henüz bir eşi ya da benzeri yok. Kaynağında "Vahdet-i Vücut" inancı olanların yüzlerini dünyevi aşklardan kendine çeviren ilahi aşk; Türkiye'nin ilk aşk müzesi "Amasya Aşıklar Müzesi"nde tasavvuf öğeleriyle birlikte canlandırılıyor. Müzenin, içinde yaşatılan efsane aşklar ve aşk kavramı dışında bir özelliği de 'Amasya Belediyesi Nikah Dairesi'nde evlenme talebinde bulunan çiftlerin eğer isterlerse, nikahlarını burada kıyabilecek olmaları. Amaçlarından biri efsane aşkları yaşatmak olan müzenin kendi de, ilgi çekici içeriği ve

kendine has özellikleri ile yakın zamanda efsane olacağı benziyor. Anlatıldığı ya da yaşandığı dönemlerden asırlar sonra bile canlılığını koruyan, günümüze kadar ulaşmış kahramanlarının yüreklerimize dokunduğunu hissettiren hikâyelere; Türkiye'nin ilk ve tek aşk müzesine ve daha nice aşk yolundaki canlara ilham olan aşk... Kendini aşkına adanmış, maddenin hüküm sürdüğü dünyada değil, mananın hak ettiği değeri gördüğü diğer dünyada kavuşan aşklar; kendinden sonrakilere aşkın ne olduğunu, nasıl yaşanması gerektiğini ne de güzel anlatıyorlar.

"Ben yürürüm yana yana. Aşk boyadı beni kana. Ne akilim ne divane. Gel gör beni aşk n'eyledi." Yunus Emre

Aşk dediğin; dağları delen, çöllere düşen, yanıp tutuşan, hak yolunda doğrusunu bulan aşıklara kucak açan derin bir derya... Belki aşkın kendi başlı başına bir efsane... Belki de aşık olunanda değil, aşık olabilende marifet. Aşk maddeden ayrılınca, ölümsüz olması da şaşırtmıyor insanı aslında. Aşğın maşuğunu içinde araması ve bulmasıyla çöllere düşmesinin anlatıldığı bir kavuşamama hikâyesi olan Leyla ile Mecnun'da olduğu gibi. Sonunda seven

February 14, Valentine's Day. The love museum established in Amasya, which is known as the city of lovers, has attracted five thousand visitors in just a couple of months. The museum is one of a kind and is based on a love story from its own geography and encompassing legendary lovers all over the world where their love goes on living. Divine life with its roots in the "Vahdet-i Vücut" belief turning the faces of those from worldly love to itself enlivens with mystic elements at "Amasya Lovers Museum" which is the first love museum in Turkey. Another feature of the museum apart from the legendary lovers and the concept of love it encompasses is that couples who apply to 'Amasya Municipality Marriage Office' can get married there if they desire. One of the objectives of the museum is to ensure that legendary loves survive while hinting that it will be a legend on its own with its interesting content and features of its own. Love that has been an inspiration to stories reaching our hearts from many centuries ago making us feel that the heroes of these legends touch our heart; as well as the first and only love museum along with many lives spent seeking love... Lovers who unite not in the material world but where the spiritual meaning gets the acclaim it deserves tell those who come after them what love is and how it should be lived...

"Burning, burning, I drift and tread. Love spattered my body with blood. I'm not in my senses nor mad, Come, see what love has

done to me." Yunus Emre

What you call love is a wide ocean that opens its arms to lovers who drill holes in the mountains, who tread deserts, who burn and who find the truth in search of divinity... Maybe it is a legend in its own right... And maybe it is not the skill of the loved one but that of the lover. Actually it is not surprising that love becomes immortal when stripped of materiality. Just like in the story of Leyla and Mecnun in which two lovers cannot unite even after the lover seeking the loved one inside himself starts treading deserts. Leyla and Mecnun is a sad love story at the end of which the lover and the loved one unite as "one" in heaven. The well-known story of Mecnun realizes the truth that he should look for his beloved nowhere but inside himself and of Leyla who has died with the love she buried in her heart... This legend that has a significant place in Arabic, Persian and Turkish literature has been told in many different ways. However, the best known one is the masnavi of Fuzuli written in the 16th century and consisting of 3036 lines. There are those who believe that the heroes of the legend are real people who have lived in Arabia, as well as those who think that it is the best form of imaginative fiction on divine love. According to the real story known by everyone, everything starts when Mecnun, the son of a tribe chief whose real name is Kays meets Leyla, the daughter of another tribe chief. The love that grows with

ve sevilenin "bir" olup cennette bulunduğu hazin bir aşk hikâyesi Leyla ile Mecnun. Sevdiğini kendinden başka bir yerde aramaması gerektiği gerçeğine ulaşan Mecnun ile sevdiğinin ulaştığı mertebeye saygı duyup kalbine gömdüğü aşkıyla ölüme giden Leyla'nın, herkesin bildiği hikâyesi... Arap, İran ve Türk edebiyatında önemli bir yere sahip bu efsanenin birçok işleniş var. Ancak en bilineni 16. yüzyılda Fuzulî'nin 3036 beyitten oluşan mesnevisi. Efsanenin kahramanlarının Arabistan'da yaşayan gerçek kişiler olduğuna inan da var, ilahi aşkı anlatan en güzel hayal ürünü olduğunu düşünen de. Herkesçe bilinen asıl hikâyesine göre her şey, asıl adı Kays olan, bir kabile reisinin oğlu Mecnun'un, bir gün okulda başka bir kabile reisinin kızı Leyla ile karşılaşmasıyla başlar. Her an biraz daha büyüyen aşk, Leyla'nın ailesinin kulağına gider ve görüşmelerini engellemek için Leyla okuldan alınır. Kays, Leyla'yı bir daha göremeyeceğini anlayınca kederden çılgına döner ve "Mecnun" olup kendini çöllere vurur. Artık, o "Leyla"sını kendi çölünde ararken, kendi içinde bulmuş bir Mecnun'dur. Mecnun'un babası ise oğlunu kurtarmak için Leyla'yı ailesinden ister ama Kays'ın deli olduğunu düşünen aile kızlarını vermek istemezler. Leyla bunun üzerine evden kaçıp çölde sevdiğini aramaya başlar. Bulur, ancak bulunduğu Kays değil, ilahi aşkla maddeden ayrılmayı başarmış bir Mecnun'dur ve Leyla'yı tanımaz. Onun "Leyla"sı artık kendi içindedir. Oğlu için endişelenen baba, Mecnun'u iyileşmesi ümidiyle Kabe'ye götürür. Mecnun burada Allah'a yakarır ve "Ya Rab belâ-yı aşk ile kıl âşinâ beni. Bir dem belâ-yı aşktan etme cüdâ beni." duasını eder.

Bu dua, onun aşkını çoğaltır. Leyla ise ailesi tarafından istemediği halde evlendirildiği adamdan bir bahane ile uzaklaşmayı başarmış, kendini son nefesine dek Mecnun'un aşkına adanmıştır. Mecnun'un bir arkadaşı aracılığı ile iki aşık mektuplaşsalar ancak anlaşılamamaları üzerine Leyla her şeyi göze alıp Mecnun'un çölüne gider. Mecnun'un ona söylediği "Leyla benim içimdedir, sen kimsin?" sözleri üzerine, Leyla artık bu hayatta kalmak için bir sebep bulamaz ve ölmek için dualar eder. Duaları kabul olan Leyla'nın ölüm haberini alan Mecnun, maşuğunun mezarı başında son nefesiyle "Ya Rab, manâ cism-ü can gerekmez. Cânânsuz cihân gerekmez." der. Artık Leyla ile Mecnun, rüyalarda buluşan, aşkları dillere destan olup nesiller boyu anlatılan bir aşk masalının unutulmaz kahramanlarıdır. Onlar aşklarını dünya heveslerine feda etmek yerine, bedenlen kavuşamayan ama ruhları "bir" olan iki aşıktı. Belki söylendiği gibi yalnızca "kavuşamadıkları" için efsane olan; belki de aşkın gerçek anlamını bulan iki aşık.

"Aşk; sandığın kadar değil, yandığın kadardır." Mevlana

Her inanışta, her toplumda var olan aşk, dillerden dile aktarılan hikâyelerle canlı tutularak; hayal gücüne hitap eden detaylar, yürekleri yakan acılarla süslenip yüceltiliyor. Aşk uğruna her zorluğa katlanmak, gerçek aşıkların maddesel dünyada değil, diğer dünyada kavuşması, aşk efsanelerinin ortak noktası gibi. İlk anlatanı bilinmeyip anonim olarak kabul edilen, kulaktan kulağa geçen bir başka efsane de, Kerem ile Aslı'nın aşk ile nasıl yanıp kül olduklarının zamanla zamansızlaşan hikâyesi... Gerçek ismi "Mirza Bey" olan

each passing moment reaches the ears of Leyla's family and Leyla is taken from the school to prevent them from seeing each other. When Kays understands that he won't be able to see Leyla he goes mad with sadness thus becoming "Mecnun" and going off to the deserts. He is now a Mecnun who will find his "Leyla" inside of him while looking for her in the desert. Mecnun's father asks for Leyla's hand in marriage for her son but the family refuses thinking that Kays has gone mad. Leyla then runs away from her home to search for her lover. She finds him but the person she finds is not Kays but a Mecnun who has succeeded in separating himself from the material world through divine love and he doesn't recognize Leyla. His "Leyla" is inside him. The father worries about his son and takes him to the Kaaba hoping that this will cure him. Mecnun prays to the God here reciting the prayer, "O, God, let me know the misfortunes of love. Do not put me away from one moment of this misfortune." This prayer increases his love. Leyla succeeds in sending off a man that she was forced to marry and has devoted herself to her love for Mecnun till the bitter end. The two lovers start corresponding via letters through the help of one of Mecnun's friends but when they cannot understand one another Leyla takes every risk and goes to see Mecnun in the desert. When Mecnun tells her, "Leyla is inside me, who are you?", Leyla loses all her reasons for living and starts praying for death. When Leyla's prayers are answered and Mecnun learns of the bitter end of his lover, he goes to her grave and utters in his last breath, "O God, I do not need a physical beloved. And I do not need the world without my beloved." From then on Leyla and Mecnun become the unforgettable heroes of a love tale passed on from generation to generation. They were two lovers whose souls became "one" instead of sacrificing their love for one another to worldly whims even if they could not unite physically. Maybe they became legends because they could not "unite" as is thought, but maybe they were two lovers who were able to find the true meaning of love.

"Love is not how much you think of it to be but is how much you burn." Mevlana

Love exists in each belief and society and is kept alive by tales passed down from generation to generation with details appealing to one's imagination which are embellished with heart wrenching pains. Enduring all kinds of hardships for love and the uniting of lovers not in the material world but in the world are the common grounds of all love legends. Another anonymous legend is the timeless story of how Kerem and Aslı burned with love... The love between a folk singer Kerem whose real name was "Mirza Bey" and Aslı, the daughter of an Armenian priest whose real name is Black Sultan became legendary in time. Kerem who was the right arm of the aging Sultan and the beautiful daughter of the priest fell in love madly. Their families rejected this love because they were of different religions and cultures thereby they could never unite. Kerem fell in love and made his saz the teller of his love, he sought for his "Aslı" all the while going from one place to another. Even though they came together a few times, Aslı's father got in between them and took his daughter far away. Despite everything they never gave up on one another and at last they united and married. On the night of their wedding Kerem heaved a great sigh when he untied the magical shirt that the priest had given his daughter and this sigh covered up his body and burned him. While Aslı was crying for her lover, the flames took her as well and the ashes of the two lovers mingled together. The ashes of the bodies which could not unite in this world came together in the other world. There are many hidden details in the story of Kerem and Aslı which has stayed the same for centuries but told in different manners. Kerem who burned with the flames of his love is also one of the finest examples of folk poetry.

"Your beauty is worth nothing but for my love for you." Aşık Veysel

"Dede Korkut" is known as the master of folk poetry and the tradition of poets which is known as "aşık" dates back to Middle

bir halk ozanı Kerem ile aslı adı Kara Sultan olan Ermeni bir keşişin kızı Aslı arasındaki aşk zamanla, zamanı olmayan bir efsaneye dönüştü. Yaşlı bir padişahın oğlu Kerem ile padişahın sağ kolu olan keşişin güzeller güzeli kızı Aslı birbirlerine deliler gibi aşık olmuştu. Aynı dinlerin, aynı kültürlerin insanları oluşu yüzünden ailelerin bu aşka karşı çıkmasıyla bir türlü kavuşamadılar. Kerem "âşık" olup, aşkına sazını ortak etti, diyar diyar gezerek "Aslı"sını aradı. Birkaç kez kavuşsalar da, Aslı'nın babası her seferinde aralarına girdi ve kızını uzaklara kaçırdı. Her şeye rağmen birbirlerinden hiç vazgeçemediler ve en sonunda yeniden bir araya gelip evlendiler. Evlendikleri gece Kerem, keşişin Aslı'ya giydirdiği büyü gücünün çözülmemiş düğümleri karşısında derin bir "ah" çekti. Kerem'in yürek yangınının alevleri bu ah ile ağızından çıktı ve tüm bedenini sararak onu bir anda kül etti. Aslı ise sevdiğinin başında ağlarken, alevlerden nasibini alan saçları tutuştu ve iki aşığın külleri birbirine karıştı. Bu dünyada kavuşamayan bedenlerinin külleri, onları diğer dünyada birleştirdi. Kerem ile Aslı'nın yüzyıllardır özü aynı kalan ama farklı şekillerde anlatılan hikâyelerinde birçok detay da gizli. Aşkın ateşiyle

yanıp kül olan Kerem'in, aynı zamanda halk ozanlarının en iyi örneklerinden biri olması gibi.

"Güzelliğin on para etmez, Bu bende ki aşk olmasa." Aşık Veysel

Kopuzuyla boy boylayıp soy soylamasıyla bilinen "Dede Korkut"un piri kabul edildiği halk ozanlığı diğer adıyla "âşık" geleneğinin kökeni Orta Asya'ya ve Şamanizm'e dayanıyor. Bulundukları toplumun, dönemin, düzenin durumunu anlatan; tarihe saziyla not düşen âşıklar arasında en bilinenleri, Âşık Veysel, Karacaoğlu, Dadaloğlu, Âşık Mahzuni Şerif bulunuyor. Önceleri, kendilerini ilahi aşka adanmış tasavvuf şairleri için kullanılan "âşık" kavramı daha sonra saz çalan bütün şairler için kullanılmaya başladı. Tamamen doğaçlama olarak, gördüklerini, yaşadıklarını, o an içlerinden geldiği şekilde şiire döküp bir yandan sazlarıyla eşlik eden âşıklar, Anadolu'ya mâl olmuş gözde bir kültürün en önemli ögesi. Bugün etkin olarak yaşatıldığı söylenemese de, tarih boyunca bozulmayan bu gelenek, yakın geçmişte de hep hayatımızda oldu. Şimdi ise Anadolu'da "çeşme başı âşıkları"yla bilinen "yavuklu kültürü" ile birlikte Amasya'da açılan "Ferhat ile Şirin Âşıklar Müzesi"nde yaşatılıyor.

East and Shamanism. The best known folk poets who recite the status of the society and order of their times are Âşık Veysel, Karacaoğlu, Dadaloğlu, Âşık Mahzuni Şerif. The concept of "âşık" which was initially used for religious poets who had devoted themselves to divine love in time started to be used for all folk poets who played saz. The poets improvise to tell about what they see and experience as they feel at the time while accompanying their poems with the saz they play and they are the most important element in the widely esteemed Anatolian culture. Even though today this tradition is not well lived, it has been in our lives until recent history. And now it continues to live at the "Ferhat and Şirin Museum of Lovers" in Amasya. The love story that inspired the name and content of the museum is told for centuries to express that "love knows no boundaries". As the story goes, while Ferhat who was working as a muralist at the palace built by Sultan Mehmene Banu for her sister Şirin; he sees Şirin and madly falls in love at first sight. Şirin also falls in love with him but there is an obstacle between them. Mehmene Sultan is bent on not giving Şirin's hand in marriage to Ferhat, however instead of saying this directly she asks something from Ferhat which she thinks is impossible: to bore a hole in Elma Mountain and bring water to the village. No matter what is asked from him Ferhat is overjoyed to find a way to unite with his love "Şirin" and takes to the roads. He drills a hole in the mountain, builds

an aqueduct, finishes what is asked from him however before he returns to the village for Şirin he hears some falsified news. Şirin is dead. Ferhat falls into this trap devised by Mehmene Banu when she understood that she would have to give Şirin's hand in marriage after which Ferhat throws the pick he used to drill a hole in the air; the pick falls on his head and he dies right there. Şirin hears of this terrible news, runs to Ferhat's side and jumps down from the cliff there. But this does not mean that they are separated but rather that they are united in the other world by overcoming the obstacles in the material world. Because those who tell and listen to this legend know that real lovers never separate and nothing can stand in the face of real love. Maybe this is why all love stories and the stories of all legendary lovers are passed down generation to generation. Another love legend the common ground of which is a real rejoining is the story of Romeo and Juliet which covers a corner of the Lovers Museum in Amasya. Another love story in history which is known to be real is the love of Mimar Sinan to Mihrimah Sultan, the daughter of Kanuni Sultan Süleyman and Hürrem Sultan. Mimar Sinan builds the most mysterious and most magnificent creations the mystery of which are yet to be solved with the inspiration of the love he buried in his heart. While Mimar Sinan reflected the unmatched beauty of his sultan in the külliye (Ottoman social complex) and mosque built for Mihrimah Sultan in her own name, it is said that

Müzenin adına ve içeriğine ilham veren aşk öyküsü, "aşığa engel olmadığı"nın ifadesi olarak yüzyıllardır anlatılıyor. Hikâyeye göre nakkaşlık yapan Ferhat, Sultan Mehmene Banu'nun kız kardeşi Şirin için yaptırdığı sarayda çalışırken; Şirin'i görür ve ilk gördüğü yer de deliler gibi aşık olur. Şirin de ona sevdalanır ancak aralarında bir engel vardır. Mehmene Sultan, Şirin'i Ferhat'a vermemeye kararlıdır ama bunu direk söylemek yerine, Ferhat'tan imkânsız olduğunu düşündüğü bir şeyi yapmasını ister: Elma Dağı'nı delip, köye su getirmek. Ferhat, karşılığında ne istenmiş olursa olsun, "Şirin"ine kavuşmak için bir umut ışığı bulmuş olmanın sevinciyle bir an bile düşünmeden düşer yollara. Dağı deler, su yolunu açar, görevini tamamlar ama köye dönüp Şirin ile kavuşmadan önce yalan bir haber duyar. Şirin ölmüştür. Mehmene Banu'nun Şirin'i vermek zorunda kalacağını anlamasıyla kurduğu bu tuzağa düşen Ferhat, haberi alır almaz dağı deldiği külüngünü havaya fırlatır, külünk düşerken başına isabet edince oracıkta can verir. Acı haberi alan Şirin Ferhat'ın yanına gider ve onun öldüğü yerde kendini kayalıklardan aşağı bırakır.

he included the "sun" and the "moon" in his secret love. Many theories on the subject were put forth, many documentaries were shot and books were written. Mimar Sinan was also a genius in mathematics and he hid his love for Mihrimah Sultan inside the two külliye buildings. The fact that for only several days in the year the sun sets from one side of the structure while the moon rises from the other side is still being discussed. The mystery is not yet solved but many people believed that Mimar Sinan could only get such an inspiration from love. Was Sinan making a reference to Mihrimah when he said "Let

Ama bu ayrılıklarının değil, bu dünyadaki engelleri aşırp öteki dünyada kavuştukları anlamına gelir. Çünkü bu efsaneyi anlatan da dinleyen de bilir ki; gerçek aşıklar asla ayrılmaz ve gerçek aşkın önünde hiçbir engel duramaz. Bütün aşk hikâyeleri, efsane olmuş aşıkların nesilden nesile anlatılıyor olmalarının sebebi biraz da budur belki. Ortak noktaları gerçek bir kavuşma olan aşk efsanelerinden biri de yine Amasya Aşıklar Müzesi'nde bir köşesi olan Romeo ve Juliet'in ayrı dünyalara ait hikâyesi. Tarihte geçen ve gerçek olduğu bilinen bir aşk da, eserleriyle ün salmış Mimar Sinan'ın, Kanuni Sultan Süleyman ve Hürrem Sultan'ın kızları Mihrimah Sultan'a duyduğu aşk. Mimar Sinan, kalbine gömdüğü aşkından aldığı ilhamla, ölümünden yıllar sonra bile gizemi çözölemeyen en gizemli, en muhteşem eserlerini ortaya koydu. Mihrimah Sultan'ın kendi adına yaptırdığı külliye ve camide Mimar Sinan, sultanının eşsiz güzelliğini yansıtırken, Mihrimah Sultan'ın adının içinde bulunan "güneş" ve "ay"ı da gizli aşkına ortak ettiği söyleniyor. Konuyla ilgili bir sürü tez öne sürüldü, belgeseller çekildi, kitaplar yazıldı. Aynı zamanda bir

My Name be Written Light to Eternity".

"I got acquainted with the God, I have nothing left in my heart. I am a moth to your flame, I have come to burn in your love." Pir Sultan Abdal

The path of all loves written, told and known actually lead to divine love which is the largest and the essentials of love. To be "one" in God's way. Reaching to the inner love; waking up from the infinite sleep on earth before the time has come, reaching meaning by drawing oneself away from the material world... Just like many

matematik dehası olduğu bilinen Mimar Sinan, Mihrimah Sultan için yaptığı iki külliyenin içinde aşkının sırrını gizledi. Yılın yalnızca birkaç gününde, yapıların arka cephesinden güneş batarken diğerinden ay doğuyor olması bugün bile konuşulan ve tartışılan bir konu. Sır net olarak çözölemedi ama birçok insan, böylesine eşsiz eserler ortaya koyan Mimar Sinan'ın ilhamının, aşktan daha üstün bir kavramdan beslenemeyeceğine inandı. "Işıklı Yazılsın Sonsuza Adım" diyen Sinan, Mihrimah'a bir gönderme mi yapıyordu?

"Hak ile oldum aşına, kalmadı gönlümde nesne. Pervaneyim ateşine, aşkına yanmaya geldim." Pir Sultan Abdal

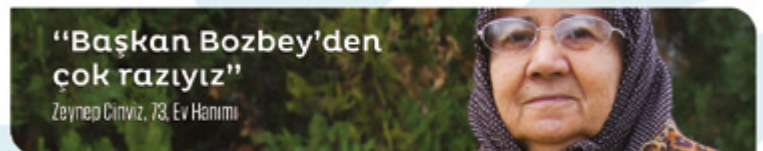
Yazılan, anlatılan, bilinen her aşkın yolu, aslında aşkların en büyüğü ve özü olan ilahi aşka çıkıyor. Hak yolunda "bir" olmaya. İnsanın içine dönerek, özündeki aşka kavuşabilmesi; dünyadaki sonsuz uykudan, vaktinden önce uyanması, bedeni bu dünyadayken maddeden uzaklaşıp, manaya varması... Yunus Emre'nin, Pir Sultan Abdal'ın, Mevlana Celaleddin Rumi'nin, Ahmet Yesevi'nin ve eksiğini kendi özünde arayan daha nice tasavvuf büyüğünün

mystics believe such as Yunus Emre, Pir Sultan Abdal, Mevlana Celaleddin Rumi, Ahmet Yesevi and many others who seek what they need within them. The love of those who pray to pull away from the material world and "not to be loveless". Lives that seek the source of all beauty and goodness move over worldly joys and yield to the belief in the unity of love, the world and God and start living for love. Divine love holds its validity in many forms such as literature and philosophy and accepts two paths to merge with the divine creator: Knowledge and love... Physical experiences occur with

inandığı gibi. Dünyadayken tüm maddiyattan sıyrılıp, "bir dem aşksız kalmamak" için dua edenlerin yüce aşkı. Tüm güzelliklerin, iyiliklerin kaynağını arayan; ilahi aşkın çilesine adanmış hayatlar, beşeri zevklerin çok ötesine geçerek, aşkın dünya ve Allah'ın birliği inancına teslim olup hakiki aşk için yaşarlar. Edebiyat felsefe gibi birçok alanda geçerliliğini koruyan ilahi aşk, ilahi olan yüce yaratıcı ile bütünleşmenin iki yolunu kabul eder: Bilgi ve sevgi... Bilim yolunda elle tutulur gözle görülür yaşanabilen deneyimler gerçekleşir ya da sevgi yolunda soyutlanan hisler ile "bir" olana ulaşılır. İlahi aşk, yoluna yüz çevirenlere göre tanrıya aşık olmak değil, onun aşkının gücünü fark etmeye ve kabullenmeye bağlıdır. Dünyada hiçbir madde ile bağı kalmamış, "O"ndaki aşkı özleyip bu uğurda yanmaktan başka derdi kalmamıştır aşığın. Yalnızca yaşar, hisseder; maddeyi aşırp, manaya varır. Anlatılıp tanımlar yapılacak değil, ancak yaşanabilecek bir aşktır ilahi aşk. Semazenlerin çileli yolculuklarında seve seve çektikleri cefadadır. "Bir" olmak ve "bir" olana ulaşmaktır.

science or the "one" is reached by way of emotions isolated on the path to love. Divine love is not falling in love with the God according to those who turn to that path but depends on realizing and accepting the power of that love. The lover has no ties with the material world and thinks of nothing else but to burn in his "love". He only lives, feels; overcome material world and reaches meaning. Divine love is not something that can be defined but can only be experienced. It is the hardship that whirling dervishes suffer gladly. It is being "one" and reaching the "one".

NİLÜFER'İN ANLAMI

NİLÜFER
BELEDİYESİ
BURSA

444
1603

nilufer.bel.tr

NiluferBel

Baba-oğul aşkının “yüzler”e yansıması

The love between father and son reflected on “faces”

Bursa'da tekstilin kalbi Merinos Tekstil Sanayi Müzesi, bu ay lif sanatının en güzel “yüzler”ini Bursalılarla buluşturdu. Kendine özgü teknikleri ve oğlundan aldığı ilhamı sanat aşkıyla bir araya getiren Cafer Arslan'a ait eserler, “Lif-Tekstil Sanatı Etkinlikleri Projesi” kapsamında sergilendi.

This month, the Merinos Textile Industry Museum introduced the most beautiful “faces” of fiber art with the people of Bursa. Works of art by Cafer Arslan, with his distinctive technique and his inspiration derived from his son, were exhibited in the “Fiber-Textile Art Project”.

Sanatın özgünlüğü ve sınırsızlığı, sanatçının kendine has teknikleriyle buluştuğunda ortaya çıkan güzellikleri tarif edebilmek ya da onlara doyabilmek mümkün olmuyor. Bunun en güzel kanıtlarının görüldüğü “Yüzler'im” isimli sergi 17 Aralık 2013 - 17 Ocak 2014 tarihleri arasında “Merinos Tekstil Sanayi Müzesi”nde ydi. Sergide lif sanatının en güzel ve özel örneklerini, bu sanatının sıra dışılığı ile kendi yaratıcılığını birleştirerek sunan Cafer Arslan'ın, bir çocuğun doğumundan iki yaşına kadar olan sürecini anlatmak için yaprak liflerini kullandığı eserler yer alıyor. Eserlerin baş kahramanı, tüm yüzlerin sahibi ise Cafer Arslan'ın oğlu Tuna.

Dünya çapında yapılan, çağdaş ve özgün yaklaşımlarla zenginleşen lif sanatı; her toplumun kültürüne, iklimine ve yaşam felsefesine bağlı olarak değişkenlik gösteriyor. Endüstri devrimiyle başlayıp günümüze kadar gelen bu sanat, beslendiği toplumun etkileriyle birlikte tekstil ve sanat arasındaki bağın da yansıması. Ticari bir sektör, bir sanatçının bakış açısı ve yaratıcılığı ile

It is hard to describe the splendor that comes alive when the exclusivity and infinity of art meets with the artists' specific technique; you cannot get enough of it. The best examples of this fact were seen at the “My Faces” exhibition in December 17, 2013 – January 17, held at the Merinos Textile Industry Museum. The exhibition displays the best and the most special cases of fiber art as we witness the growth of a child from his birth to his second birthday, created from leaf fibers with the individual creativity of Cafer Arslan. The hero of the works, the owner of all the faces is Cafer Arslan's son Tuna.

Fiber art, which is practiced around the world and enriched by contemporary and unique approaches, changes according to the culture, climate, and life style of a society. This form of art that started with industrial revolution is a reflection of the connection between art and textile along with the effects of the society it feeds upon. Cafer Arslan's particular style in his 15 works in display draws your attention when many cannot even imagine the outcome of a collision between a commercial sector and an artist's view and creativity. You can both admire the works from a distance, as you would an oil painting, or look up-close and feel the way the fiber and fabric paint come together.

yeniden şekillenirse ortaya neler çıkabileceği birçok kişi tarafından hayal bile edilemezken, Cafer Arslan'ın kendine özgü teknikleriyle sunduğu 15 eser hayranlık uyandırıyor. Eserleri hem bir yağlıboya tablosuna bakar gibi uzaktan izleyip bambaşka güzellikler görebilmek hem de yakından inceleyip lifin ve kullanılan kumaş boyasının özenle bir araya getirilişini hissedebilmek mümkün.

Bursa'da bir ay kalan "Yüzler'im" sergisi 2012 yılında "Pür lif" adı altında "Pera Sanat Galerisi"ndeydi. Daha önce birçok kişisel sergiye imza atan, ulusal ve uluslararası jüri sergilerde yer alan sanatçı Cafer Arslan'ın, lif sanatının özendirici yanını ortaya çıkardığı çalışmalarında life özgü yalın bir anlatım dili hakim. Sanatçı, çocukların hiçbir ifadesini gizleme gereği duymadığı masumiyetlerini, lifin doğallığı ile birleştirerek lif sanatına yepyeni görsel değerler kazandırıyor. Küratörlüğünü Prof. Dr. Ayten Sürür'ün üstlendiği sergideki eserler, bir çocuğun

doğumundan itibaren iki yaşına kadar yüzlerine yansıyan duygularını anlatıyor. Bursa'nın tekstil kültürünü canlandırmak amacıyla yapılan çalışmalar arasında yerini alan ve Cafer Arslan'ın oğlu Tuna'nın en doğal hallerine ait yüzlerin her biri "Farkında", "Pür Dikkat", "Memnun", "Muzip", "Kaygılı", "Şen", "Denizle İlk Karşılaşma", "Gölgede", "Tebessüm", "Mavi Şapkalı", "Uykuda", "Yeni Doğan", "İzlemede", "Gülücük", "Meraklı", "Masalsı" gibi isimler altında başka bir ifade taşıyor. Aynı teknik ve aynı malzemeler kullanılarak yapılabilecekler ise geliştirdiği kendine has yöntemleri ve kattığı yeni anlamlarla lif sanatına bambaşka bir boyut getiren Cafer Arslan'ın hayal gücüyle sınırlı. Sergideki çalışmalara bakıp bir çocuğun henüz zamanın yıpratmadığı, günlük hayatın yoramadığı masumiyeti; bakışlarındaki merak ve öğrenme hevesi, aşk kadar saf ve temiz halinin lif sanatındaki malzemelerle nasıl işlendiğine şahit olurken yüzünüzde oluşan tebessüm yanınıza kâr kalıyor.

The exhibition "My Faces" that stayed in Bursa for a month, was displayed at the "Pera Art Gallery" in 2012 with the title "Pure Fiber". Cafer Arslan, who previously had other solo shows and appeared in exhibitions with national and international juries, has an uncluttered way of expressing himself specific to fiber and his work brings forth the admirable quality of fiber art. The artist, feeling no necessity to hide an expression, portrays all the innocence combined with the natural quality of fiber, adding all new visual importance to fiber art. Curated by Prof. Ayten Sürür, depicts the emotions of a child from the day he was born until he was two years old. Aiming to revive the textile culture in Bursa, the pieces showing

Cafer Arslan's son Tuna in his most natural state gain a whole new meaning with their titles "Aware", "Attentive", "Pleased", "Mischievous", "Concerned", "Blue Hat", "Asleep", "New Born", "Observing", "The Smile", "Curious" and "Fairy Tale-like". The variations of the things to be done using the same technique, the same material are limited only Cafer Arslan's imagination, for he added a new dimension to fiber art with his unique technique and sense of meaning. When you look at the works in the exhibition you witness how a child's innocence not corrupted by time or the hustle of daily life, curiosity and hunger for knowledge, purity and clarity, like love, are processed with fiber and the smile it leaves you with is the added bonus.

En İyi Başlangıç İçin

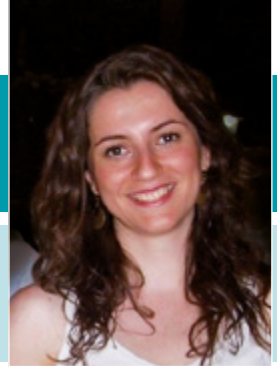
TED BURSA KOLEJİ

(0224) 549 21 00 | www.tedbursa.k12.tr

Anne karnında başlayan okuma aşkı

The love of reading that starts in the womb

Psk. Ayşegül Alkış

Daha anne karnında 6. aydan itibaren bebek annenin sesini duyar. Anneler de genel olarak bebeğiyle konuşur hatta onlara kitap okurlar. Bebek doğduğunda kitaplara ilgisiz olsa da sese ilgisi devam eder.

Anne sesine, baba sesi ve çevredeki sesler de katılır. Sonra bu sesler daha anlamlı hale gelmeye başlar ve konuşma gelir. Artık bebeğimiz konuşuyordur... Burada kelime öğrenme isteği, kelimelerin anlamlı bir araya gelmesiyle kitaba bir merak başlar. Tabi bu merak önce kitabın neye benzediği, yırtılıp yırtılamayacağı, suya dayanıklı olup olmadığı, kesince kaç parçaya bölüneceği gibi meraklardır. Öncelikle daha resimli, sesli kitaplar ön plandayken sonrasında resim yerini içeriğe bırakır. Peki nasıl kitaplar almak önemlidir. Yaşa göre şu kitapları tercih edebilirsiniz:

0-2 Yaş:

- Dişleme Kitabım-Hayvanlar
 - İlk Taşıtlar-Kitabım
 - Dokun ve Hisset-Yavru Hayvanlar
 - İlk Sözcük Kitabım
 - İlk Adımlar Dizisi-Hayvanlar
- ### 2-4 Yaş:
- Minikler Serisi
 - Küçük Vak Vak
 - Prenses Gelincik-Doğumgünü
 - Minik Tavşanlar-İyi Geceler Tonton
 - Cemile İle Boyama Yapıyorum
 - Deniz Ne Kadar Derin
 - Bulutunu Arayan Su Damlası
 - Tombik Ayı Kaybolunca

Eğlen Öğren Kitapları

5-6 Yaş:

- Büyüyünce Ne Olsam
- Picasso ve Atkuyruğu Saçlı Kız
- Söyle Anne Ben Neden Varım
- Ormanın Başkanı
- Kalkuyruk Poli-Güzellik Tacı
- Bayan Kaz ve Çikolatalı Pasta
- Taşı ve Devler
- Küçük Korsan Hazine Peşinde
- Öf! Çöp
- Pezzetino
- Dedemin Sihirli Dükkanı

7 Yaş ve Üzeri:

- Kayıp Şeyler Üzerinde
- Kayıp Madalyanın Peşinde
- Templeton İkizleri
- Sams İle Bir Hafta
- Mahalle Sineması
- Güneşi Bile

Tamir Eden Adam

- Kraliçeyi Kurtarmak
- Patlamış Mısır Korsanları
- Tüylücanlar
- Kötü Kedi Yıkıyor
- Denizlerde Bilimin Peşinde
- Güneş Ay ve Yıldızlar
- Neden Yeriz
- Kültürlü Kurt
- 35 Kilo Tembel Teneke
- Çıtır Çıtır Felsefe Serisi
- Bunun Adı Findel
- Esrarengi Komşu
- Ejderhanı Nasıl Eğitirsin
- Gizli Formül Hangi Zarfta

Ve daha niceleri...

Keyifli okumalar.

The baby hears the mother in the womb when it is 6-month old. Mothers generally talk to the baby or read to them. When the baby is born, though is it not interested in books, the interest in voices continue.

Father's voice and other voices around are added to the mother's voice. Later, these voices become more meaningful and talking begins. Now the baby is talking... With the desire to learn more words, with the words lining up in a meaningful way, curiosity for books begins. First they are curiosities regarding whether it will tear or not, if it is water resistant, or how many pieces can it be torn into. First books with sounds and pictures are more interesting, later pictures are replaced with content. What type of books should we get? These are some choices according to ages:

0-2 Ages:

- My teething book-Animals
- My first vehicles book
- Touch and feel-baby animals
- My first word book
- First steps-Animals

2-4 Ages:

- Series for the little ones
- Little Ducky
- Princess-Birthday
- Little Bunnies-Good night

TonTon

- Drawing with Cemile
- How deep is the sea
- The water drop looking for its cloud
- When the chubby bear gets lost
- Have fun learning books

5-6 Ages:

- What will I be when I grow up
 - Picasso and the girl with a pony tail
 - Tell me mummy, why am I here?
 - The president of the forest
 - Poly-crown of beauty
 - Mrs. Goose and chocolate cake
 - Bunny and giants
 - Little pirate looking for treasure
 - Oh! Garbage
 - Pezzetino
 - My grandfather's magical shop
- #### 7 ages and up:
- On lost things
 - Looking for the lost medallion
 - Templeton Twins
 - One week with Sams
 - Neighborhood Movie theatre
 - The guy who fixed even the sun
 - Saving the Queen
 - Pop Corn pirates
 - Furbies
 - The bad cat is taking a bath
 - Following science in the seas
 - The Sun, The Moon, and the stars
 - Why do we eat
 - Cultured wolf
 - 35 Pounds of lazy
 - Crispy philosophy series
 - The name is Findel
 - Mysterious neighbor
 - How to train your dragon
 - Which envelope holds the secret formula
- And many more... Enjoy reading.

“hem yaşam hem sınav başarısı için”

INTERNATIONAL AMERICAN SCHOOL SYSTEM

& AMERICAN DIPLOMA

final
okulları'nda

Karaman Mah. Okul Sok. No:2 Nilüfer 224 245 20 10

www.finalokullari.com.tr

facebook.com/bursafinalokullari

twitter.com/bursafinal

Çocuklarla evde olmak

Being at home with the kids

Kış mevsiminde çocuklarla birlikte evde vakit geçirmek bazen zor olabilir. Çocukların birdenbire fazla vakitleri vardır ve nasıl değerlendireceklerini bilmezler. Can sıkıntısıyla birlikte problemler baş gösterir, yeni bir oyuncak isterler, kendilerini yalnız hissederler, annelerini kızdırırlar. Peki, çocuklarla nasıl kaliteli vakit geçirilir?

Selma Kuşoğlu

“Anne, ağabeyim beni oynatmıyor, sürekli bebeklerimi yere atıyor.” diye seslendi kızım. Ali’yi yanıma çağırdım. Çok istekli olmasa da geldi ve ben de eline bir bıçak verdim. Bu tavrımın amacı onu küçük, gündelik işlere davet etmekti. İkimizde mutfakta yan yana çalışmaktan çok keyif aldık. Ali de yeni görevini başardığı için, daha fazlasını yapmak istiyordu. Bu şekilde çocuğa ödül beklentisi olmadan yeni görevler verilebilir ve “sen başardın” cümlesi onun için ödül olabilir. Çocuğun bir işi mükemmel yapmasını beklemiyoruz, sadece onun sorumluluk duygusunu ve kendine olan güvenini güçlendiriyoruz.

Siz çocuğunuza günlük hayatın içinde küçük işler verdikçe, onun özgüveni pekişecektir. Onu her gün yarım saat kitap okuması için cesaretlendirin. Bunun haricinde çocuğunuza en az 15 dakika kitap okuyabilirsiniz. Çocuğunuz okumayı sevmiyorsa CD’li kitaplar alabilir ya da netten dinlemek için eğitici hikâyeler indirebilirsiniz. Okunan hikâyeleri dramatize edebilirsiniz. Eğer çocuğunuz drama çağını geçtiyse belki kısa film çekmeyi deneyebilir. Filmde oynayacak kahramanlar eksikse, kendiniz bebek, kukla, pelüş oyuncaklar kullanabilir veya yapabilirsiniz.

Hayal gücünü geliştirmek ona vereceğiniz en güzel hediye. Çocuk “ben ne yapacağımı bilmiyorum” dediğinde ona öneriler sunabilirsiniz. “Legolarla oynasana” dediğimizde hala “canım istemiyor” diyorsa siz de “Legolarla en yüksek kuleyi yapmayı deneyebilirsin” gibi fikirler vererek onun hayallerine ortak olabilirsiniz. Çocuğunuz sürekli sizin peşinizde yavru kedi gibi dolanıyorsa ilginize ihtiyacı var demektir. Bu durumda işinizi yarıda bırakıp ona sarılın. Sarılmak sevgiyi hissettirmenin en kolay yoludur. Çocuk sıkıldı diye en kolayı seçerek onu TV karşısına oturtmak, gereğinden fazla video oyunları oynamasına izin vermek, çocuğun doğal yeteneklerinin kaybolmasına sebep olabilir. Bu yüzden çocukların TV ve internette geçirecekleri zamanı sınırlandırın.

Montessori yöntemiyle çocuğa özel etkinlikler hazırlayarak, bu eğitim prosedürünün doğruluğunu çocuğun mutluluğuna bakarak test edebilirsiniz. Çocuğunuzun hayatının her alanına dâhil edin ve onun mutluluğuna şahit olun. Çocuklarını çok seven anne-babalar, çocuğunuz zaman ayırın ve onlara ilgi gösterin. Sonuçlarına siz bile inanamayacaksınız...

During the winter, sometimes it could be difficult to spend time with the children at home. The suddenly have too much time and they do not know how to spend it. Problems arise along with boredom, they want a new toy, they feel lonely, and they make their mothers angry. But how do you spend quality time with the kids?

“Mummy, my brother won’t let me play. He keeps throwing my dolls on the ground” yelled my daughter. I called Ali by my side. Reluctantly, he came and I gave him a knife. The purpose of my behavior was to include him in minor daily chores. We both enjoyed working side by side in the kitchen. Since he was successful in his new duty, Ali wanted to do more. This way you can give the child new tasks without creating an expectation for reward and the simple “well done” comment might end up being the prize. We do not expect a child to do a chore perfectly; we only build up his confidence and sense of responsibility. As long as you give your kids small tasks from daily life, his self-confidence will be strengthened.

Encourage him to read for half an hour every day. Other than that, you could read to your child for 15 minutes. If your kid does not like reading you could buy audio books or download stories for him to listen. You could dramatize the stories you read. If he is over the dramatization age, he could try shooting short films. If you need characters to play parts in the film, you could use dolls, stuffed animals, puppets of make

them yourself. Developing his imagination is the best gift you can give him. When the child says “I don’t know what to do” you could make suggestions. Assuming that he told you “I don’t want to” when you said “why don’t you play with your Legos” you could contribute to his creativity by recommending he “try making the highest tower with the Legos”. If your child follows you around like puppy, it means he needs attention. In this case, stop whatever you are doing and hug him. Hugging is the simplest way of expressing love. Choosing the easy road, placing the kid in front of the TV just because he was bored or letting him play too much video games would diminish the natural talents of your child. Therefore, limit the time your kids spend on-line or watching TV.

With the Montessori methods, you could prepare activities specially designed for the kid and measure the success of this education method through the happiness of the child. Include your child into every aspect of your life and witness his happiness. Parents who love their kids; make time for them and pay attention. You will not believe the results...

PEMBE KULE

Montessori
Kindergarten

OKU

Çocuğunuzun iyi eğitim alması için öncelikle çocuk eğitimiyle ilgili okuyun. Özellikle Montessori konusunda yazılmış pek çok kitap ve web sitesi size çocuğunuz hakkında faydalı ip uçları verecektir. Küçük davranış şekilleri, çocuğunuzun hayatında çok önemli değişikliklere yol açacaktır. Unutmayın, ihmal etmeyin OKUYUN.

Anaokulu tercihi üniversite tercihi kadar önemlidir. Çocuğunuzun eğitim alacağı anaokulunu tercih ederken aceleci davranmayın. Araştırın, okulları ziyaret edin, öğretmenlerle konuşun, okulu, materyalleri inceleyin. En önemlisi çocuğunuz okula götürün. Mutlu olduğu yerde alacağı eğitime inanın.

ARAŞTIR

SEÇ

Çocuğunuz için en iyisini seçin. Seçerken,

- Özgürlükçü eğitimi,
- Öğrenmeyi öğreten sistemleri,
- Sevgi,saygı ve özgüveni esas alan,
- En önemlisi çocuğunuzun çok mutlu olduğu okulu tercih edin.

BURSA'NIN İLK
MONTESSORI
ANAOKULU

Aşkı kaç kupona verseler alırsın

For how many coupons would you buy love

Emine Civanoğlu

"...Şebnem, çizgi film kuzusu, tütsülenmiş bir bahçede saklambaç oynuyor gibiyiz. Sensiz bütün tabancalar, fincanlar, odalar boş; sokakların hepsi ıssız, hiçbir gezegende bana yer yok. ... Eline sihirbaz değneği geçmiş kör gibiyim. Arabalar etrafımda keskin frenler yaparak duruyorlar. Beynime sıcak asfalt dökülmüş gibi hissediyorum, hasretin katranı kafatasımdan gövdeme damlıyor. Şebnem, seninleyken içimi padişah gururu kaplıyordu. ... Bir yandan da karşında kendimi mağaranın girişindeki küçük gibi hissediyordum. ... Senden kaçış varsa bile kurtuluş yok Şebnem. Artık, su olsam sana doğru akarım, uçak olsam sana doğru uçarım, erik olsam sana doğru yuvarlanırım."

Hayatta belki de duymaya, öyle olduğuna inanmaya en çok ihtiyacımız olan söz 'korkma, ben varım' sanırım. Aşk öyle tuhaf ve sancılı ve insanı perişan eden ve yakan ve zincirleyen bir durum ki insan kendisini Eskimoların diyarında kırılan buzdan suya düşmüş ama kendine gelince, dünyanın nefes alabileceği tarafına yeniden çıkışın kapısı olan o deliği kaybetmiş bir güneşli gibi hissediyor. 'Korkma, ben varım' sözü ise işte tam o sırada yeryüzünden, buzun üstünden, hayatın olduğu

yerden gelen ışık gibi. Murat Uyurkulak'ın deyimiyle karnaval sırasında baş gösteren bombardımana benzeyen hikayeler yazan Murat Menteş, Korkma Ben Varım kitabından bir 'aşk romanı' olarak söz edilmesine hayret eder mi bilinmez ancak bu kitap bir erkeğin bir kadına yazabileceği en acayip ve buluşlarla dolu ve komik ve ateşli aşk mektuplarının olduğu kitap. Cibran'ın Mey'e yazdığı mektuplar, Kafka'nın Milena'ya yazdıkları, Ahmed Arif'in Leyla Erbil'e gönderdikleri, Balzac'ın Evelina'ya ve Stendhal'in Mathilde'e büyük bir aşkla kaleme aldıkları... O mektupların hepsi bir tanrıtanımazın günde 24 vakit secde etmesine yol açacak değişim türünden efsunlu bir etki yaratıyor insanın zihninde ve bedeninde.

Ingeborg Bachmann'ın Paul Celan'a gönderdiği mektuplardan birinde "Canım, ağustos ortasında Paris'te olacağım. Beni Seine Nehri'ne götür, küçük balıklara dönüşene ve birbirimizi yeniden tanıyana kadar bakalım sulara." demesinin ötesine geçecek sözleri kim bulabilir? Murat Menteş bulmuş. Korkma Ben Varım'da Enver'in Şebnem'e yazdığı mektuplar, aşkınsızdan midye kabuğuna dönüşmeyi bile düşündürtecek tesire sahip.

"...Şebnem, lover of animations, it's as if we are playing hide and seek in a fumigated garden. Without you all guns, cups, rooms are empty; all the streets are deserted, there is no place for me on the planet. ... I am like a blind with a magician's cane in hand. The cars stand on their brakes around me. I feel like molten asphalt has been poured down my brain, the tar of longing drips down to my body. Şebnem, I was filled with the pride of sultans when with you. ... I also felt like a log at the entrance of the cave. ... I can maybe run away from you but can never escape. If I am water, I will flow to you, if I am a plane I will fly to you, if I am a plum I will roll over to you."

I think the sentence that we need to hear the most in life is, 'don't be scared, I'm with you'. Love is such a bizarre, painful and heart wrenching thing that one feels like a Southerner who has lost his way after falling down a cracked ice to the water in the land of the Eskimos. And the saying, 'Don't be afraid, I'm here' is like the light that comes down from above the ice. We can't know if Murat Menteş who according to Murat Uyurkulak is a teller of stories that resemble the bombardment during a carnival would be surprised at seeing that his Don't Be Afraid I'm Here novel was seen as a 'love novel' or not, but this book is full of the most bizarre and funny and fiery love letters that a man can write to a woman. Cibran's letters to Mey, Kafka's letters to Milena, Ahmed Arif's letters to Leyla Erbil, Balzac's to Evelina and Stendhal's to

Mathilde all written with great love... All those letters create a magical effect in one's mind and body that will lead even a heretic to pray for 24 hours. Who can find words that will take place of those written by Ingeborg Bachmann to Paul Celan in one of her letters, "Dear, I will be in Paris in mid-August. Take me to Seine and let's look at the waters until we transform into small fish and get to know one another again." Murat Menteş has found them. The letters written in Korkma Ben Varım by Enver for Şebnem have the effect to transform you into a sea shell because of your love.

"Şebnem; classmate of the gazelles and swans, chirpy little girl, waterfall of honey. If I was a knight who attacked your city I would drop my sword when I saw your lips and fall down from my horse. It would be a defeat the joy of which cannot be surpassed by any victory. ... Şebnem, look all my sins have been rubbed out with your longing. ... Waiting for a signal from you is like looking for signs of life in outer space. ... Your looks were like questions asked at the heaven's door. ... From now on life can never get back to normal. Şebnem, the trees dried inside when you hid, the birds became skeletons, the sea clogged, the skies became paralyzed, asphalts melted, minarets became crooked, clouds calcified; Istanbul let go of itself like a boiled cabbage."

In our world when politics is rapidly being transformed into something ever-changing or when people are all puzzled in their relationships it would

"Şebnem; ceylanların kuğuların sınıf arkadaşı, cıvıltılı cimcime, bal şelalesi. Şövalye olsaydım, senin şerhine hücum etseydim, dudaklarını görünce kılıcımı düşürür, atımdan düşerdim. Hiçbir zaferin erişemeyeceği tatta bir yenilgi olurdu. ... Şebnem bak hasretinden bütün günahlarım döküldü. ... Senden sinyal beklemek, dünya dışı uzayda yaşam belirtileri aramak gibi. ... Bakışların, cennetin eşiğinde sorulan bilmece gibiydi Şebnem. Artık hayatımın normale dönmesi imkansız. Şebnem sen saklanınca ağaçların içi boşaldı, kuşlar iskelete döndü, deniz pıhtılaştı, gökyüzü felç oldu, bulutlar kireç bağladı, asfaltlar eriyor, minareler yamuldu; İstanbul haşlanmış lahana gibi kendini saldı."

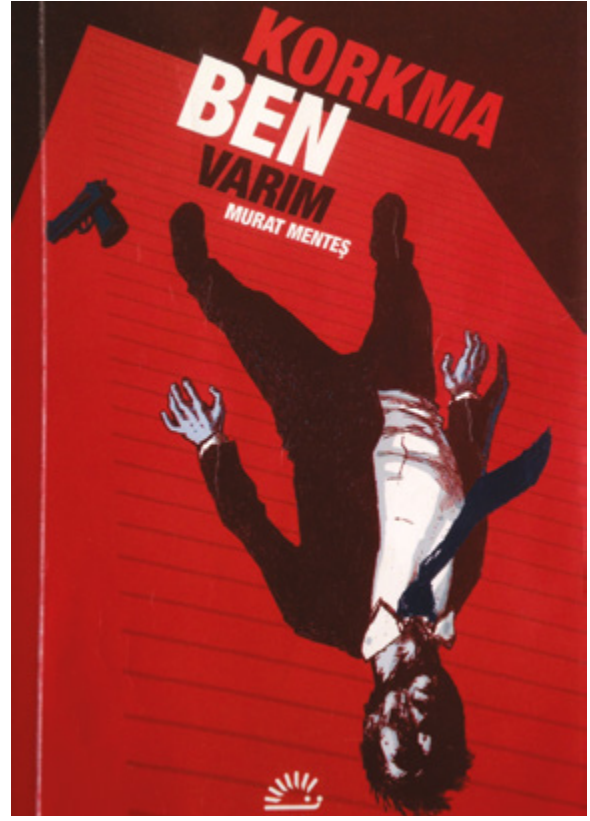
Siyasetin çeşitli nedenlerle ve giderek daha büyük bir hızla başka bir şeye dönüşmeye, yeniden tarifiyenmeye başladığı günümüzde insanlar gönül işlerinde de bu denli çuvalıyorlarken kitapta Murat Menteş'in söz ettiği gibi bir Gönül İşleri Bakanlığı da kurulsa fena olmaz hatta.

Kitapta hayatınızın en tuhaf karakterleri ile tanışacak, işin tuhafı onları anlayacak, daha da tuhafı ise onların gerçekte var olmalarının aslında dünyayı şimdikinden çok daha eğlenceli, güzel ve sahici yapacağına inanacak kadar ileri gideceksiniz. Başkalarının intikamını aralar geçimini sağlayan Gicirbey'i, padişah yorganları satan Enver Paşa'yı, dul bir gangster olan Hayati Tehlike'yi, herkesi teslim alan ama afaziye teslim olan Atom Bombacıyan'ı, emir iletkeni Abidin Dandini'yi, Namık

Mıknatıs'ı, zavallı Kevser'i, tabii aşkı kupon karşılığı alınmaya çalışılan sevgili Şebnem'i kitaptan hemen sonra unutmanızda, onları aklınızdan çıkarmanızda ve içinizde onlardan bir yanlar aramamanızda fayda var. Kitabı okurken pek çok konuda şüpheye düşecek, hemen peşinden gelen bir cümlelerin yardımıyla düştüğün yerden kalkacak, alkol testinden geçmek için mangal kömürü emip zehirlenen bir sevgilim olsaydı yine de aşka tutunur muydum diye kendinize soracaksınız.

"...Kesme işlemini tamamlayınca 'şimdi bu kuponları al lütfen' dedi. 'Bana aşık olmaya yaklaştığın her adımda kuponların bir tanesini geri vereceksin. Yani kalbinde bana karşı özel bir şeyler hissettiğinde...' bu olay beni birden dikkatli bir seyirci pozisyonundan şaşkın oyuncu pozisyonuna sokmuştu. Enver ne kural tanıyor, ne de kural koyuyordu. Oyunu tümüyle değiştiriyordu. Ateşin icadından önce ölüp cehenneme giden mağara kadınının hayreti içindeydim."

Kitabı şahane yapan ve ona ilkbaharın ilk sabahında çayırda sevgiliyle öpüş gülüş kahvaltı keyfi tadı veren şey, Korkut'un Mübeccel'e faydasının olmadığı bir dünyada; büyük kederlerin, cinayetlerin, ölümcül dertlerin, yerle bir eden felaketlerin, kurşun yağmurlarının, damdan düşmüş gibi olmaların, 'alevleri görmezden gelerek yangını söndüremeyiz' deyip suratınıza gerçeğin tokadını vurmaların ortasında sizi bütün bunların tek bir an bile var olmadığı bir kuytuya götürüp gıdıklaması...

Aşk / Korkma ben varım / Murat Menteş

Aşk / Korkma ben varım / Murat Menteş

actually be nice if a Ministry of Love Affairs is established like Murat Menteş mentions in his book.

You will meet the strangest characters of your life in the book and what is even stranger is you will get to understand them and actually believe that if they existed in reality the world would be a more fun, beautiful and real place. It's better that once you read the book you forget Gicirbey who earns his living by taking the revenge of others, Enver Pasha who sells sultan quilts, Hayati Tehlike who is a widowed gangster, Atom Bombacıyan who catches everyone but falls prey to aphasia, Abidin Dandini who transmits commands, Namık Mıknatıs, poor Kevser and of course dear Şebnem whose love is tried to be bought with coupons. When reading the book you will fall into doubt about many issues, you will stand up from where you fell down with the help of the next sentence and you will ask

yourself whether I would still cling to my love if my lover sucked charcoal to pass alcohol test.

"...After cutting them all he said, 'now take these coupons please'. 'You will give one back each time you are about to fall in love with me. That is when you feel special emotions in your heart for me...' now this transformed me from an attentive spectator into a puzzled player. Enver knew no rules and set no rules. He was changing the game completely. I was as awed as a lady who died and went to hell before the discovery of fire."

What makes the book great and what gives it the taste of a kiss from a lover in the meadows or a breakfast is that even in a world where Korkut has no use for Mübeccel the book takes you to a nook and tickles you amidst all the sadness, murders, deathly troubles, disasters, bullets, falling down roofs and slaps of reality as they say 'we cannot extinguish the fire by ignoring the flames'...

Saç çizgisi oluşturma

Creating a hairline

Op. Dr. Bülent Cihantimur
Estetik International /
Estetik International

Saç çizgisi oluşturmada kolay ve hızlı yöntem: Saç çizgisi oluştururken nispeten kolay bir yöntem olan üçüncü kural uygulaması tercih edilmektedir. Bu uygulamada burun ucundan kaşların arasındaki alın bölümüne kadar olan mesafe ölçülür, aynı mesafe kaşlar arasından yukarıya doğru saç çizgisi olarak belirlenir ve biraz daha üstten saç çizgisi işaretlenir.

Dört parmak büyüklüğündeki mesafe tercih edilir fakat bu mesafe başın büyüklüğüne göre çeşitlilik gösterse de, kaşlar arasındaki alın bölgesinden saç çizgisine kadar olan mesafe, 6.5 cm'den 8.5 cm arasındadır. Orta noktadan hafif bir M harfi veya operatörün bakış açısından yatay bir çizgi çizilir. Daha sonra saç çizgisi hasta ile müzakere edilmelidir.

Hastalar, genellikle M harfinin her iki köşesini aşağı çekmek ve daha yatay veya dairesel şekle getirmek istemektedir. Bu duygunun oluşması hastaların kendilerini aynada gördükleri açı ile ilgilidir. Eğer hastalar, başlarını arkaya yaslayarak kendilerini aynada görseler, M harfi şeklinin onların

düşündüğü kadar yapay olmadığını fark edeceklerdir.

Doğal seviye ve şekli seçtikten sonra, daha doğal bir görünüm elde etmek için saç çizgisi boyunca zikzak bir çizgi çizilir. Hastalar, genellikle zikzak çizgisinin garip görüldüğü yönünde şikayet ederler fakat düz saç çizgi sonuçları zikzak saç çizgisine göre daha yapay sonuçlar doğurur. Ön taraftan çizgi yatay görünür fakat, hasta aşağı baktığında alın çizgisi ve saç çizgisi birbirine paralel görünür ve bu da baş yapısının yuvarlak, oval veya farklı bir şekilde olmasına bağlı olmaksızın doğal bir saç çizgisi görünümü sağlar. Saç nakli esnasında tek saç folüküler birimi nakledilmeli. Çünkü 2 veya 3 folüküler birimlerinin nakli doğal olmayan bir görünüme sebep olabilir. Saç çizgisi oluştururken dikkate alınması gereken hasta özellikler:

- 1.Yaş
- 2.Saç kaybı bölgesi
- 3.Donör bölgesi yoğunluğu ve nakil yapılacak saç teli sayısı
- 4.Daha önceki saç çizgisi
- 5.Yüz şekli ve alın şekli
- 6.Hastanın isteği

Easy and quick method of creating a hairline: when creating a hairline, it is preferred to use a relatively simple method, such as the rule of third, in which the length from the tip of the nose to the glabella is measured, the same length glabella to make hairline is applied, and then a point slightly higher than the line is marked.

The space enough to fit in 4 fingers is preferred; the length differs in relation to the head size but the mean length from glabella to the hairline is between 6.5 cm to 8.5 cm. From the middle point, draw a slight M shape or horizontal line from the operator's viewpoint.

Then the level of hairline should be discussed with the patient. Patients would often want to lower the both corners of M shape to horizontal or circular line. They feel like that because of the angle they see in the mirror; they would realize that the M shape is not as unnatural as they feel if they could see their faces in the mirror while resting the head

to the back.

After selecting natural level and shape, a zigzag line along the hairline is drawn for a more natural look. Patients often complain that the zigzag line looks awkward, but straight hairline results in more unnatural outcomes compared to zigzag hairline. The line looks horizontal at the front but the forehead line and the hairline appear parallel to each other when the patient looks down, which makes natural hairline regardless of whether the head is round, oval or another shape. Single hair follicular unit should be transplanted for a more natural result, because 2-3-hair follicular units have the risk of looking unnatural.

Patient characteristics to be considered when creating a hairline:

- 1.Age
- 2.Hair loss area
- 3.Donor site density and the number of hair strands to be transplanted
- 4.Previous hairline
- 5.Facial form and forehead shape
- 6.Patient's request

ÖZEL TUNÇSİPER OKULLARI

www.tuncsiper.com

Sevgiyle

Saygıyla

Güvenle

BAŞARIYORUZ.

Çünkü biz TUNÇSİPERLİYİZ.

Sporcu kalbi

Heart of an Athlete

Kalp de aslında bir kastır ve çalışan her kas gibi o da büyür. Tıp dünyasında bu durum "sporcu kalbi" diye adlandırılır. 70 kg ağırlığında normal bir erkeğin kalbi 600-700 cm³ iken bu hacim haftada 3 saat sporla 800'e çıkabilir. Elbette bu değer profesyonel bisikletçiler ya da uzun mesafe koşucularında 1400-1600 cm³ arasında değişen kalp hacimleri ile karşılaştırıldığında oldukça mütevazı kalıyor. Kalp, büyük bir farkla insan vücudunun en güçlü ve en fazla yük kaldıracıdır. Atardamarlar ile oksijenli kanı vücuda dağıtırken, toplardamarlar ile karbondioksitli kanı toplayan ve solunum sistemine ileterek iki taraflı çalışan biyolojik bir harika... Normal bir kalp 5 litre kanı pompalamak için dinlenme durumunda yaklaşık 60 saniyeye ihtiyaç duyar. Düzenli sporla zorlanan kalp ise gelişir ve büyür. Bu sayede pompalama için topladığı kan miktarı artar ve nabız sayısı bir defada daha fazla kan pompalayabildiği

First off, let's note that heart is a muscle. As is the case for all trained muscle, heart grows. This is known as "athlete's heart" in the medical world. The heart of an average male of 70kg is around 600-700cm³. With just 3 hours of training a week, this mass could increase to 800cm³. This is quite modest compared to professional cyclists or marathon runners with 1400-1600cm³ hearts. Heart is the strongest and most powerful muscle in the human body, with a land slide, a biological wonder... It also works both ways. While the arteries carry oxygen to the body through blood, the vena cava collects the carbon dioxide filled blood and passes it to the respiratory system. With the help of the lungs, the blood gets rid of the carbon dioxide and gets oxygen. Depending on the resting situation, a normal heart needs around 60 seconds to pump 5 liters of blood into the cardio-vascular system. As a result of regular exercising the heart is forced and it grows. The part that grows is the left atrium

için düşer. Örneğin normal bir kalple karşılaştırıldığında amatör bir bisikletçinin kalbi 60 saniye içinde yaklaşık 25 litre yani 5 kat daha fazla kan pompalayabilir. Profesyonel bisikletçi Miguel Indurain'ın kalbinin Luxemburg'daki bir yarışta dakikada 50 litre kan pompalaması ise insan vücudundaki mucizelerin bir örneği. Antrenmansız bir insanın kalbi günde yaklaşık 100.000 defa atar. Amatör olarak sporla uğraşanlarda bu sayı 85.000'e düşer, pompalama gücü buna oranla artar. Spor dünyası uzun süre kalp büyümesini zararlı gördü. Bugün bilinen gerçek şu ki, sağlıklı bir kalp için üst sınır yok. Spor ya da yarış esnasında kalp yetmezliği ya da kalple ilgili bir sorun nedeniyle ölen sporcular oluyor. Bunun sebebi ise doğaüstü bir zorlamadan çok bir enfeksiyon, doğuştan gelen bir sorun, ya da doping ilaçları. Sporcu kalbine yapılabilecek en kötü şey ise sporu aniden bırakmak. Antrenmanlar spor

or the left ventricular. Thus, the blood to be collected for pumping increases and along with it the pulse declines because the heart can pump more at each pulse. For example, the healthy heart of an amateur cyclist pumps 25 liters of blood in 60 seconds, this is 5 times more compared to a normal heart. This is going to be a far-fetched example but it is just to indicate what human body is capable of: Miguel Indurain (Professional cyclist)'s heart pumped 50 liters of blood per minute in a race against time in Luxembourg. Heart of an untrained human beats 100.000 times a day, this number declines to 85.000 for amateur athletes, and pumping power rises with it. For years, the sports community considered the heart growing as harmful. Today, we know that there is no upper limit for a healthy heart. There are still athletes who die during training or events due to heat failure or some other problem regarding the heart. However, in many cases of these unfortunate

kariyeri bittikten sonra bir anda bırakılırsa koroner yetmezlik sorunu başlıyor ve kalp çok hızlı bir şekilde küçülüyor. Bu da ritim bozukluğuna yol açıyor. Avusturya'da bu konuda üç grubu kapsayan bir araştırma yapılmış. 1. grup eski profesyonel ama hala spor yapan sporcular. İkinci grup sporu tamamen bırakmış eski profesyonel sporcular. Üçüncü grup hayatları boyunca spor yapmayanlar. Araştırmanın sonucuna göre en büyük kalp yetmezliği ve kalp krizi sonucu ölüm riski 2. grupta. Spor bırakınca vücudun zorlama kapasitesi sadece ilk 6 hafta içinde %80'e varan bir oranda düşüyor. Bu yüzden eski dünya rekortmeni yüzücü Michael Gross, sporcu kalbini bir yarış arabası motoruyla karşılaştırmakta çok haklı. Nasıl ki bir yarış motoruyla rölantide şehir içinde gidilmiyor, motorun düzgün çalışması için yüksek devirler gerekiyorsa, sporcu kalbi de zorlanmaya ihtiyaç

occasions, it is more related to an infection, a birth defect, or doping. So does not the heart of an athlete ever cause problems? The worst thing an athlete can do to his heart is quitting sports cold turkey. Coronary failures are very common for professional athletes. If training is stopped as soon as the professional career is over, the heart shrinks quickly and shrivels. This causes arrhythmia. There was a study made in Austria on this issue, covering three groups. The first one is former professional athletes, still training, the second one again former professional athletes but who gave up training and finally the third group, people who have never engaged in sports. The results show that the highest risk is of heart failure or death caused by heart attack is the second group, the former professional athletes who gave up training. Even the risk for people who have never done sports is lower. The capacity of the body for stress drops by 80% only in the

Dr. Erkan Avcı

Doruk Sağlık Grubu /
Doruk Health Group

duyuyor. Gross aktif sporculuk zamanında kendini bir hafta tembellikten sonra pestil gibi hissettiğini söylüyor. 1991'deki son yarışından sonra kalbini profesyonel bir sporcunun ölçülerinden düşürerek ufaltmak için kendine bir program yapmış. İlk yıl haftada 4-5 defa olmak üzere, yüzme, koşu ve triatlon ile kalbine yüklenirken, bu oranı gittikçe azaltarak 1995'te haftada ikiye indirmiş. Çalışmayan kalbe oranla nabız sayıları düşse de aradaki farkın fazla olmaması nedeniyle kalp egzersiz kesilince spor öncesi haline sorunsuzca geri dönüşüyor.

first 6 weeks after quitting. That is why the former Olympic medalist swimmer is correct in comparing the human heart to the engine of a race car. Just as you cannot drive a race in city traffic, you need high revolution, the heart of an athlete needs high revolution, which is more stress. Gross indicates that during his active sports career he felt like a lump after one-week of resting. After his last race in 1991, he set up schedule for himself in an effort to decrease the size of his heart. The first year he did swimming, running and triathlons 4-5 times a week, and reduced this rate by one each year, finally reaching twice a week in 1995. Other experiences show that, heart size of professional athletes decline by gradually reducing training after quitting their careers. This transition is easier for people who do sports for fun. Though their heart rate has dropped to 60 from 70, since the difference is insignificant, the heart returns to the pre-exercise size with ease.

Bugünün | **Yarının**
Doruk bebekleri, | **Doruk ebeveynleri**

Nesilden nesile bebek ve çocuk sağlığında uzmanlığın, güvenin ortak adı hep aynı. Bursa'nın en büyük çocuk sağlığı uzmanları ailesi, Doruk Çocukları ile büyüyor, kentin güzel çocuklarının sağlığı için hizmet veriyor.

**YENİ DOĞAN
YOĞUN BAKIM**

DORUK ÇEKİRGE HASTANESİ
Zübeydehanım Cad. No:5 Çekirge / BURSA

444 0 455

www.doruktip.com

DORUK YILDIRIM HASTANESİ
Ankara Yolu No:235 İhtisas Kavşağı Bursa

Kalbinizin sesini dinleyin Listen to your heart

Kalp krizi (miyokard infarktüsü), kalbi besleyen damarların kan akımının çeşitli nedenlerle aniden azalmasına veya kesilmesine bağlı olarak gelişen ve o damarın beslediği kalp kasında çeşitli derecede hücre ölümü ile sonuçlanan bir hastalıktır.

Kalp krizlerinin çoğu, koroner arterlerde (kalp kasına kan ve oksijen taşıyan atardamarlar) oluşan pıhtılar (trombüs) sebebiyle meydana gelir. Pıhtılar genelde ateroskleroz (damar sertleşmesi) sonucu meydana gelen değişiklikler yüzünden daralmış koroner arterlerde oluşur. Damar duvarının içindeki aterosklerotik plak bazen çatlar ve bu da pıhtı oluşumunu tetikler. Koroner arterlerdeki pıhtılar kalp kasına kan ve oksijen akışını engeller, bu da o bölgedeki kalp hücrelerinin ölümüne sebep olur. Belirtileri; göğüste ağrı, baskı, sıkışma veya ezilmeye de benzeyen rahatsızlık hissi, bir kolda veya her ikisinde, sırtta, çenede veya midede ağrı ya da rahatsızlık hissi, nefes alıp vermede güçlük, soğuk terleme, bulantı veya baş dönmesi şeklindedir.

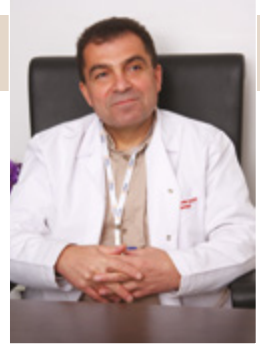
Heart attack, (myocardial infarction) is when the blood flow slows down or stops flowing properly to part of the heart and the cells in the heart muscle are dead due to not receiving enough blood. Most heart attacks are caused by the blood clots (thrombus) in the coronary arteries. The clots generally appear in the narrowed coronary arteries due to arteriosclerosis (reduced elasticity in the blood vessels). At times the atherosclerotic plaque in the artery walls cracks and triggers the clot formation. The clots in the coronary arteries block the flow of oxygen and blood to the heart muscles, causing the death of the heart cells in that area. The symptoms are; discomfort in the chest, similar to pain, pressure, and crushing sensation; irritation or pain in one arm or in both arms, in the back, the jaw or the stomach;

Kalp krizi tanısı için en önemli iki bilgi, hastanın yakınmaları ve EKG'sinin değerlendirilmesiyle sağlanır. EKG bulguları tipik olarak kalp kriziyle uyumluysa ve hastanın yakınmaları da kalp krizine uyuyorsa, tanı konulur ve derhal tedaviye başlanır. Bazı durumlarda EKG bulguları belirgin olmayabilir. Bu durumda kalp kasının zarar görmesi sonucu kanda yükselen bazı enzimler ölçülür. Bu kan tahlilleri tanı koymada yardımcı olsa da, ancak belirli bir süre geçtikten sonra yükselmesi gibi bir dezavantajları da bulunur. Kalp krizi acil bir durumdur. Hastaneye yatmayı ve yoğun bakımda tedavi olmayı gerektirir.

Kalp krizinin geçirilmekte olduğunun farkına varılmış ise ilk yapılacak şey hemen tam donanımlı bir ambulans ile mümkünse en hızlı şekilde "Kalp Krizi Merkezi" olan bir hastaneye ulaşmaktır. Ambulans beklenirken bir adet aspirin (160-325 mg dozunda) alınmalı. Eğer kalp krizi, hastada "ani kalp durması"na yol açmış ise o zaman derhal suni solunum ve kalp masajı

başlatılıp vakit kaybetmeden ambulans çağırılmalıdır.

Tedavide tıkanan kalp damarının açılması iki yöntemle olabilir. Bunlardan ilki, pıhtı eritici ilaçların damar yoluyla verilmesi. Başarı şansı, tıkanan damarın anjiyoplasti ve stentle açılması yöntemine göre daha düşük olduğü için, acil anjiyo laboratuvarı ve ekibine ulaşmanın mümkün olmadığı durumlarda yapılıyor. İkinci ve daha etkin yöntem ise hastanemizde de 7/24 uygulanabilen, tıkanan damarın acil kalp anjiyosuyla belirlenip anjiyoplasti ve stentle açılması tedavisidir. Bu tedavi yöntemi yüksek başarı oranına sahip olsa da deneyimli ve hemen müdahale edebilecek bir ekip ve gerekli ekipmanlara ihtiyaç duyuluyor. Bu yöntemde kalp damarındaki tıkanıklık, kasık damarından giriş yapıp damar içerisinden kalbe ulaştırılan bir tel geçirildikten sonra bir balon yardımıyla gideriliyor ve tekrar tıkanmaması için stent denilen kafes benzeri bir materyal yerleştiriliyor. Bu şekilde damarın açılması, kalp işlevinin uzun vadede bozulması riskini önemli ölçüde azaltıyor. Kalp

Doç. Dr. Vedat Koca
Anadolu Hastanesi /
Anadolu Hospital

krizinde erken tanı da çok önemlidir. Zaman geçtikçe ritim bozukluklarından yaşamı yitirme ihtimali ve harap olan kalp kası miktarı artacaktır. Harap olan kalp kasının telafisi yoktur. Kalp krizinde "zaman = kalp kası" demektir. Bu nedenle ilk tedaviye kadar geçen süre ne kadar kısa olursa, hastalarımıza faydamızda o kadar yüksek olur. Hastanın yaşam tahmini, krizde kalpte hasar gören dokunun büyüklüğü ve yeriyile ilgili olarak değerşiklik gösterir. Vakaların yaklaşık üçte biri ölüm ile sonlanır. Komplikasyon olmayan durumlarda tamamen iyileşme görülebilir. Bu tedavi bitiminden sonra kişı, günde 5-10 dakika süren yürüyüşlere başlamalıdır.

Attack Center". While waiting for an ambulance you need to take an aspirin (160-325mg). If the heart attack has caused cardiac arrest, CPR and heart massage should be applied and an ambulance should be called immediately. There are two ways to clear clotted arteries. First one is medication that diminishes clots. Since the rate of success is less compared to angioplasty and stent application and this option is preferred when immediate access and angioplasty lab and team is not possible. The second option, which is performed in our hospital 24/7 is opening the clotted artery with emergency angioplasty and inserting a stent. Even if this method has a high success rate, it needs to be applied by a fully equipped expert team and immediately. The clot in the artery is removed by inserting a guided wire with a collapsed balloon

through the groin and once inside, inflating that balloon, later a stent is inserted to make sure the artery does not clot again. Opening the artery this way reduces the risk of deteriorating of the heart in the long run. Early diagnosis is crucial in a heart attack. As time passes the risk of death from arrhythmia and damaged heart muscle risk will increase. There is no repair for the damaged heart muscles. In a heart attack, "time=heart muscle". That is why; the shorter the time passed between till the first treatment, the more the benefit. The life expectancy differs according to the size of the damaged tissue during the attack and its location. One in every three of the cases is fatal. Full recovery is possible in instances without complications. After the treatment, the patient should start 5-10-minute walks every day.

Working for
your health

Sağlığınız için
çalışıyoruz

BRANŞLARIMIZ

Kalp ve Damar Cerrahisi (Cardiovascular surgery) - **Kardiyoloji** (Cardiology) - **Göz Hastalıkları ve Cerrahisi** (Ophthalmology)
Genel Cerrahi (General surgery) - **Beyin ve Sinir Cerrahisi** (Neurosurgery) - **Nöroloji** (Neurology) - **İç Hastalıkları** (Internal Medicine)
Ortopedi ve Travmatoloji (Orthopaedics and Traumatology) - **Kulak Burun Boğaz** (Otorhinolaryngology)
Kadın Hastalıkları ve Doğum (Obstetrics and Gynaecology) - **Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları** (Pediatrics) - **Dermatoloji** (Dermatology)
Biyokimya (Biochemistry) - **Anestezi ve Reanimasyon** (Anaesthesiology and Reanimation) - **Radyoloji** (Radiology)
Ağız ve Diş Sağlığı (Orthodontics) * - **Acil Servis** (Emergency Service)

* Ağız ve Diş Sağlığı bölümümüzde SGK anlaşmamız yoktur. (Social Security Institution (SGK) is not under contract for Orthodontics)

SGK ve Özel Sigorta anlaşmalarımız vardır.

We are subject to SGK (Social Security Institution) and other Private Insurance Companies.

451 09 09

İzmir Yolu No:105 (Bursaray FSM İstasyonu) Nilüfer / BURSA

www.bursaanadoluhastanesi.com

PRP tedavisi ile doğal ve guvenli iyileşme

Safe and reliable treatment with PRP

Trombositten zengin plazma anlamına gelen “Platelet Rich Plasma” yani PRP, özellikle son yıllarda kas iskelet sistemi hastalıklarının tedavisi için kullanılmaya başlandı. Hastanın kendi kanından hazırlanan ilaç, doğal olmasının yanında oldukça da etkili...

Platelet Rich Plasma, PRP, has been used for treating musculoskeletal problems, especially in recent years. Medication prepared from the blood of the patient is both natural and effective...

Trombositler normalde insan kanında bulunan ve doku iyileşmesinde rol alan hücrelerdir. Yara bölgesinde hızlı iyileşmeyi hedef alan hücre gurubu trombositlerde, birçok büyüme faktörü (growth factor) bulunur. Büyüme faktörleri doku yaralanmasının olduğu alanda doku iyileşmesini sağlayan özelleşmiş protein parçacıklarıdır. Bu protein parçacıklarının yaralanmış doku üzerinde biyolojik iyileşmeyi sağlayıcı ve hızlandırıcı etkileri olduğu düşünülmektedir. Yapılan laboratuvar çalışmalarında trombositlerin çeşitli büyüme faktörlerini konsantre olarak içerdіđi gözlenmiştir. PRP’de, hastadan damar yolu ile kol bölgesinden az bir miktarda kan bu iş için özel olarak hazırlanmış tüplere alınır ve uygulanan bazı işlemlerden sonra uygun bölgeye enjeksiyon yöntemi ile hastaya uygulanır. Trombositten zenginleştirilmiş plazma sıvısı doğal bir ilaç gibi etki gösterir. Yaralanmanın ve zedelenmenin

olduğu tendon, kıkırdak gibi yapıların hücrelerini uyarak o bölgedeki iyileşmeyi hızlandırır. PRP’nin özellikle diz kireçlenmelerinde görülen kıkırdak zedelenmeleri ve aşınmaları üzerine iyileştirici etkisi gösterilmiştir. Bu gibi durumlarda PRP yavaş ortaya çıkan ama kalıcı tedavi sağlayabilmektedir. PRP tedavisi bir tür “ağrıcı baskılama” tedavisi olmayıp direk olarak hastalığı tedavi etmeye yöneliktir. Bugün, eklem kireçlenmeleri, eklem kıkırdak hasarlanmaları, tenisçi dirseği, golfçü dirseği, omuz tendon yırtıkları, topuk dikenini gibi birçok hastalığın tedavisinde PRP tedavisi uygulanıyor. Enjeksiyondan sonra birkaç hafta içinde iyileşme belirtileri gözlenirken ağrı yavaş yavaş azalarak haftalar içinde iyileşiyor. Herhangi bir yan etkisi olmayan PRP tedavisinde hastanın kendi kanı kullanıldığı için herhangi bir alerji, hastalık bulaşma riski, doku uyumsuzluğu riski de bulunmuyor.

Trombositler normalde insan kanında bulunan ve doku iyileşmesinde rol alan hücrelerdir. Yara bölgesinde hızlı iyileşmeyi hedef alan hücre gurubu trombositlerde, birçok büyüme faktörü (growth factor) bulunur. Büyüme faktörleri doku yaralanmasının olduğu alanda doku iyileşmesini sağlayan özelleşmiş protein parçacıklarıdır. Bu protein parçacıklarının yaralanmış doku üzerinde biyolojik iyileşmeyi sağlayıcı ve hızlandırıcı etkileri olduğu düşünülmektedir. Yapılan laboratuvar çalışmalarında trombositlerin çeşitli büyüme faktörlerini konsantre olarak içerdіđi gözlenmiştir. PRP’de, hastadan damar yolu ile kol bölgesinden az bir miktarda kan bu iş için özel olarak hazırlanmış tüplere alınır ve uygulanan bazı işlemlerden sonra uygun bölgeye enjeksiyon yöntemi ile hastaya uygulanır. Trombositten zenginleştirilmiş plazma sıvısı doğal bir ilaç gibi etki gösterir. Yaralanmanın ve zedelenmenin olduğu tendon, kıkırdak gibi yapıların hücrelerini uyarak o bölgedeki iyileşmeyi hızlandırır. PRP’nin özellikle diz kireçlenmelerinde görülen kıkırdak zedelenmeleri ve aşınmaları üzerine iyileştirici etkisi gösterilmiştir. Bu gibi durumlarda PRP yavaş ortaya çıkan ama kalıcı tedavi sağlayabilmektedir. PRP tedavisi bir tür “ağrıcı

Uzm. Dr. Mustafa Ertürk
Biyofiz Tıp Merkezi /
Biyofiz Medical Center

baskılama” tedavisi olmayıp direk olarak hastalığı tedavi etmeye yöneliktir. Bugün, eklem kireçlenmeleri, eklem kıkırdak hasarlanmaları, tenisçi dirseği, golfçü dirseği, omuz tendon yırtıkları, topuk dikenini gibi birçok hastalığın tedavisinde PRP tedavisi uygulanıyor. Enjeksiyondan sonra birkaç hafta içinde iyileşme belirtileri gözlenirken ağrı yavaş yavaş azalarak haftalar içinde iyileşiyor. Herhangi bir yan etkisi olmayan PRP tedavisinde hastanın kendi kanı kullanıldığı için herhangi bir alerji, hastalık bulaşma riski, doku uyumsuzluğu riski de bulunmuyor.

YÜRÜYEMEYEN FELÇLİ HASTALAR İÇİN ROBOTİK REHABİLİTASYON SİSTEMİ

Bursa'da

Felç ya da nörolojik hasar nedeniyle yürüyemeyen hastaların, rehabilitasyon sürecini ve etkisini daha başarılı sonuçlarla buluşturan **ROBOTİK YÜRÜME SİSTEMİ (Lokomat)**; artık Bursa'da!

ÖZEL
BiYOfiZ
FİZİK TEDAVİ VE ROMATİZMAL
HASTALIKLAR TIP MERKEZİ

İki satır aşk

Love in two lines

Yazı / Written by: Ferhan Petek

Her teknolojik gelişme hayatımızı biraz daha kolaylaştırdığı kadar, bizden bir şeyler de alıp götürüyor. Bu, belki geçmişe karşı bir tür haksızlık belki de çağı yakalamak için gerekli olan yenilikçiliğin bir parçası. Bugün, yerini "online" iletişim olsa da zamanında duygulara tercüman olan, günümüze ulaşan örnekleriyle geçmişe ışık tutan, hatta milattan önceki ilk örnekleri Türkiye'de bulunan mektuplar, bugün yapılan çalışmalarla yeniden hayatımıza girecek gibi görünüyor.

Every technological development takes away something from us as it makes our life easier. This is maybe an injustice to the past or part of innovation necessary to keep up with today. Even though they are replaced with "on-line" communication today, letters used to convey emotions, shedding light to past with their surviving examples, the first one of which was found in Turkey, seem to be going through a comeback.

Devlet sırları içeren resmi yazışmalar, asker mektupları, üzeri sevda satırlarıyla süslenmiş kokulu kağıtlar, platonik aşıkların kavru lan yüreklerinin temsilcisi olan bir ucu yanık mektuplar... İçinde bazen özlem, bazen haber, bazen sahibi tarafından yıllarca kimselere söylenmemiş saklı gizli duygular, bazen de umut taşıyan mektuplar... Şimdi şekli değişse, bir camın ardında yapılan ve samimiyetten uzak sanal sohbetler tercih edilse de, yazışarak iletişime geçmenin en romantik ve en güzel yoluydu mektuplaşmak.

Şimdiki gibi günübürlük değil bir ömürlük yaşanırdı aşklar. Hiç kavuşamamak sorun değildi gerçek bir aşık için.

Uzaktan sevmeyi tercih eder, bir türlü cesaretini toplayıp çıkamazdı aşık olduğu insanın karşısına aşıklar. Yazmak da kolay değildi ama en azından karşısında konuşurken heyecandan titreyerek utanıp sıkılmayacak, gözlerinin içine bakmaya çekinmesine gerek kalmayacaktı aşkını iki satıra sığdırırsa. Mektubu alan karşılık vermese bile, en azından bilmiş olacaktı nasıl sevildiğini. Nasıl başladı, nerede başladı peki bu aşk mektubu geleneği? İlk kim akıl etti aşık olunan kişinin karşısına geçip söylenemeyenleri bir kağıda yazıp vermeyi?

"Güveyi, kalbimin sevgilisi... Senin güzelliğin fazladır, bal

Official communications including state secrets, letters of soldiers, scented papers filled with love lines, letters with burned corners, and the agents of burning hearts with platonic love... Letters sometimes have yearning, news, emotions kept like secret for years, sometimes hope... Even if virtual conversations away from sincerity, behind a glass are the common choice today, the most romantic and beautiful form of written communication was exchanging letters.

Love was not daily but for a life time. Kavuşamamak was not a problem for true love. Lovers, not daring to face their loved ones, loved from a distance. Writing was not easy either but at least you would not shake with excitement and embarrassment while talking, fearing to look in his/her eyes if you wrote two

lines filled with love. How and where this tradition of love letters began? Who was the first person to come up with the concept of putting down on paper what you cannot say?

"Groom, dear to my heart... your beauty is too much, honeysweet. You mesmerize me. I tremble before you. Bless me with your caress. My man, my god; my man, my adoration. My Su-Sin pleasing the heart of Enil, let me enjoy your goodly beauty." These are the lines from the first love letter in history in 2500BC... The letter written on stone was written by a Sumerian priestess named Enil, living in Mesopotamia. These lines declaring her love to the Sumerian King Su-Sin are later accepted as the symbol of true love and were composed by the musicians of the time and became very well-known in

gibi tatlı. Beni büyüledin. Senin önünde titreyerek durayım. Güveyi, seni okşayayım. Benim kıymetli okşayışım baldan hoştur. Bağışla bana okşayışlarını. Benim beyim, tanrım; benim beyim, baygınlığım. Enlil'in kalbini memnun eden Su-Sin'im, bağışla bana okşayışlarını." Böyle yazıyor M.Ö. 2500 tarihli dünyanın ilk aşk mektubunda... Taş levha üzerinde bulunan bu mektup, Mezopotamya'da yaşayan Enlil isminde Sümerli bir rahibe tarafından yazılmış. Sümer Kralı Su-Sin'e olan aşkını itiraf ettiği bu satırlar daha sonra gerçek sevginin, aşkın sembolü kabul edilmiş ve dönemin müzisyenleri tarafından bestelenerek kısa zamanda herkes tarafından bilinir hale gelmiş. Binlerce yıl önce yazılarak belki de mektuplaşma geleneğini başlatan dünyanın bu ilk aşk mektubu, şu anda İstanbul Arkeoloji Müzesi'nde sergileniyor. Samimi duygularla yazılmış mektup, evlilikle sonuçlanan ve yıllarca süren platonik bir aşkın simgesi olma özelliği de taşıyor.

Yalnızca aşk için değil, diplomatik, ailevi ya da dostane bağları sıcak tutan mektuplaşmalar da var elbette. Ama mektup ya da Farsça adıyla "nâme" kelimesinin bile kendi içinde melodik bir romantizm barındırıyor oluşu, insanlar arasında sağladığı iletişime; olduğundan daha derin duygular, daha büyük anlamlar katıyor. Yapılan araştırmalarla bulunan Uygur prenslerinden, Türk hükümdarlarından kalma resmi yazışmalar, tarihi aydınlatarak bugün geçmişle ilgili birçok saklı kalmış bilginin ortaya çıkmasına yardımcı oluyor. Uçarak kurtulan sözlerin, kağıda dökülmüş olması, yazıldıktan asırlar sonra bile birilerine ulaşip, sahip çıktığı kelimeleri kendiyile birlikte

geleceğe taşımasını sağlıyor. Dünya tarihini değiştiren ama yaşandığı dönemde bilinmediği için nedeni tam olarak anlaşılamayan olaylar, gizli kalmış aşklar su yüzüne çıkıyor ve gelecek, geçmişten gelen satırlarla aydınlanıyor.

Mektup, edebiyat türü olarak değerlendirilmeye 17. yüzyıldan sonra başladı. 1800'lü yıllarda mektup zarfı ve posta pulunun kullanılmaya başlaması, posta hizmetleri için kurulan sisteme ciddi anlamda bir düzen getirdi. Mektuplaşmanın, bugünkü kısa mesajların ya da içeriğinde kullanılan sevimli ifadelerin asla yerini tutamayacağı bir şekilde duyguları aktarabildiği gibi; okuryazar oranının artması, insanların kendini ifade edebilmesi ve birbirleriyle iletişime geçerken özen göstermesi gibi etkileri vardı. Temelde bir tür "haberleşme" aracıydı ama taşıdığı yoğun duygular ve içeriğindeki süslü ifadeler, ona şiirsel bir anlam da katıyordu. Sadece mektuplara özel maniler, ya da gönderenin yazarken bir tek gönderdiği kişinin anlayacağını bildiği bir üslup kullanıyor olması, mektubun "kişiye özel"liğinin etkisi olsa gerek. Birbirlerine kilometrelerce uzakta olan insanlar arasındaki mesafeleri kısaltışı, samimi duygularla yazılan satırları "gönderen"den "gönderilen"e iletişimi, bir cesaret kağıda dökülen büyük aşklara aracılık edışı ve sahibinin mahremiyetine gösterdiği saygıyla kendine verilen emanete sahip çıkışıyla, en resmi yazışmaya bile bir sıcaklık katıyordu mektuplar. Dünya çapında tanınan insanların özel hayatlarında etkin roller oynadı var olduğu sürece. Onlar öldükten sonra ise dünyanın geri kalanına anlattı şahit olduklarını. Nazım Hikmet'in Bursa'dan, uzaktaki karısının yüreğine

a short period of time. Written thousands of years ago, this first love letter, which is maybe the letter that started the tradition of letter exchange, is now in the Istanbul Archeology Museum. This letter written with sincerity is also a symbol of a platonic love that lasted for years and ended in marriage.

Evidently, there are letters that are not love letters, but are diplomatic, family or friendship letters. As the word letter or "name" in Farsi, has a melodic tune to it, it adds more meaning, deeper emotions to the communication between people. Official communications from Uygur princes, Turkish rulers today shed light to history, revealing many unknown information about the past. Words put on paper reached people even ages after they were written, the words people owned are carried onto the future. Because the significance of some random events that change the history of the world are revealed and hidden love surfaced; the future and the past comes out to light.

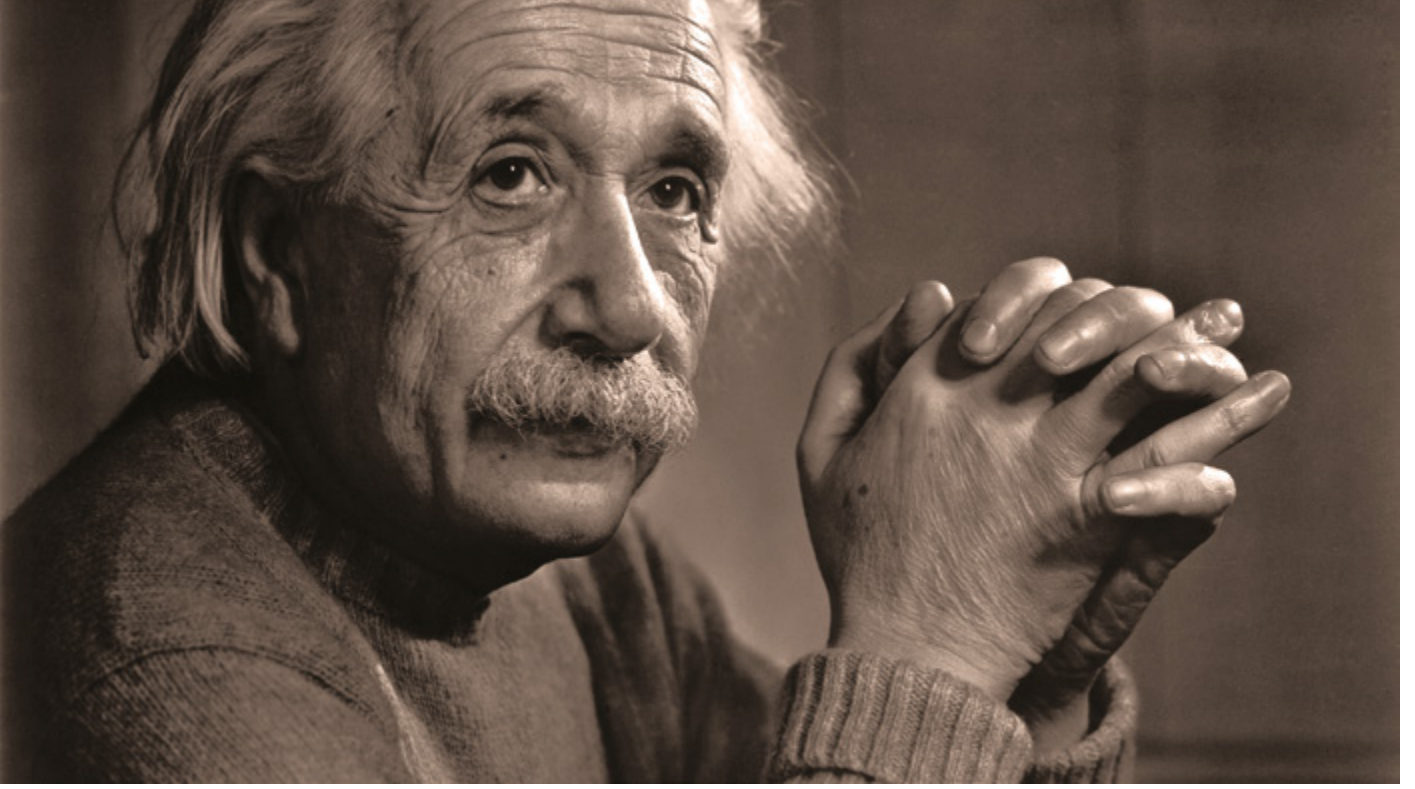
Letters were accepted as a literary form after the 17th century. In the 1800s envelopes and stamps were used and the postal services became more organized. Today's SMS's and emoticons could never replace the way emotions are conveyed through letters; letters had an effect on increasing literacy and attentiveness as people expressed themselves while they communicated. It was mainly a form of "communication" but due

the strong emotions it carried and the fancy wording, it had poetic quality. Small poems used only in letters, or the reader-oriented styles are indicators of the "personal" quality of letters. Letters added a warmth even to the most formal communications through bringing people miles apart closer, transporting lines written with sincerity from the sender to the receiver, transferring great love that was written with enormous courage, and guarding the privacy of its owner with respect. They were instrumental in the lives of world-renown figures. When they passed away, they narrated what they witnessed to the world. Like how the letter by Nazım Hikmet sent from Bursa to her wife touched her heart from far away.

"My one and only! In your last letter you say: "My head aches, my heart is a mess. If they hang you, if I lose you" you say "I cannot live!" You will live my love; my memory will fade like a black smoke in the wind. You will live; the red haired sister of my heart, the longest mourning in the twentieth century will last for a year." The lines filled with the pain of yearning and acceptance are today read with tears, they carry the memory of the great "master" to next generations.

Letters were the first witnesses of facts hard to believe. Many tears accompanied the pens that stroll on them, even before the last line. Many people known differently by the world, bared their souls in front of them. They witnessed the love agony Napoleon lived,

dokunabildiği mektubundaki gibi.

"Bir tanem! Son mektubunda: "Başım sızlıyor, yüreğim sersem!" diyorsun. "Seni asarlarsa seni kaybedersem" diyorsun; "yaşayamam!" Yaşarsın karıcığım, kara bir duman gibi dağılır hatıram rüzgârda. Yaşarsın, kalbimin kızıl saçlı bacısı, en fazla bir yıl sürer yirminci asırlarda ölüm acısı." Hasret ve kabullenmişliğin acısıyla dolu bu satırlar, bugün bile gözyaşlarıyla okunurken, büyük "usta"nın hatırası kendinden sonraki nesillere taşınmaya devam ediyor.

İnanması zor ne gerçeklerin ilk şahidi oldu mektuplar. Üzerinde gezinen kalemlere ne gözyaşları eşlik etti daha son satıra gelmeden. Herkesin bambaşka şekilde tanıdığı nice insanlar onun karşısında en saf halleriyle döktüler içlerini ona. Tüm dünya onun hırslarıyla kendini "para"ladığını

düşünürken Napolyon'un çektiği aşk acısına şahit olduğu, Josephine için deli gibi çarpan kalbinin sesini duyduğu gibi. Napolyon'un Josephine'ye yazdığı mektup, katı yürekli bir askerin değil; çaresiz bir aşığın, sevdiği kadından umutsuzca sevgi beklediğinin göstergesiydi. "Bir tek günüm bile geçmedi yüreğimde sevgin olmadan, bir tek gecem bile geçmedi seni kollarımla sarıp sarmalamadığım, beni yaşamımın ruhundan uzaklaştıran zafer ve tutkuya lanet etmeksizin bir tek fincan çay bile yudumlamadım. Orduları komuta ederken, savaş meydanlarını aşarken; benim tapılası Josephine'im, hep kalbimin tahtında oturuyor, düşüncelerimi alıp uzaklara götürüyorsun. Eğer gece yarıları çalışmak için kalkıyorsam bunu, tatlı sevgilim belki birkaç gün önce gelir diye yapıyorum. Ama mektubunda bana "siz" diye hitap ediyorsun. Sensin "siz!"

heard his madly beating heart for Josephine, while the whole world thought he was defeated by his ambitions. Napoleon's letters to Josephine are not the letters of a cold hearted soldier; but of a desperate lover, in hopeless expectation from the women he loves. "I cannot go a day without loving you; I cannot go a night without holding you in my arms. I cannot have a cup of tea without cursing the glory and the ambition which keep me away from the love of my live. In the middle of business, at the head of my troops, while patrolling the camps, only my adorable Josephine is in my heart, occupying my spirits, absorbing my thoughts. If I rise to work in the middle of the night, it is so I can speed along the arrival day of my soft friend, and as such, in your letter, you address as "yourself". You "yourself!" Ah, terrible girl, how can you write such a letter? It is so cold! Ah, what will this be like in fifteen days? My love for you is saddened, my heart is enslaved and my imagination frightens me...you will find consolation in loving me less. One day, you will love me no more, admit it, at least

I will know that I have deserved this misfortune. The day when you say "I love you less" will be the end of my life. Goodbye!" Another example from history, reveals how a genius can depict love so much as himself. As in the letter by Einstein, screaming his love to her wife Mileva, neglected because of his hard work, in his own language. "My dear kitten, I have just read a wonderful paper by Lenard on the generation of cathode rays by ultraviolet light. I was filled with so much happiness with this paper that I had to share it with you. Do not fall to despair my dear and do not worry. I will never leave you and we will have a happy ending. Just patience."

There are a lot more examples, even added to school syllabuses, letters that surface hundreds of years later their authors are gone. Last words of world-renown leaders, hiding the secret of love that the author could never confess as long as he lived and envelopes never sent; families and close friends separated by the cruelty of fate... while the pain and tear filled lines written for then, to them travel through

Ah, kötü kız! Nasıl yazabildin böyle bir mektubu? Ne kadar da soğuktu! Siz! Siz! Bu 15 gün nelere gebe? Ruhum üzgün, yüreğim köle, hayal gücüm beni korkutmakta. Beni fazla sevmiyorsun. Ve belki de bir gün gelecek beni hiç sevmeyeceksin. Bunu söyle bana, hiç değilse acıları hak etmiş olurum... 'Seni eskisi gibi sevmiyorum' diyeceğin gün, yaşamımın son günü olacak. Hoşçakal!"

Tarihe geçmiş bir başka örnek, bir dâhinin, aşkı ancak bu kadar kendine yakışır şekilde dökebileceğinin kanıtı olarak çıkıyor karşımıza. Einstein'ın çok çalışıp ihmal ettiği karısı eşi Mileva'ya, kendi diliyle aşkını haykırdığı mektubuna olduğu gibi.

"Sevgili pisiciğim, Az önce, Leonard'ın ultraviyole ışıktan katot ışınlarının elde edilmesine dair muhteşem bir makalesini okudum. Bu güzel yazının etkisiyle öyle bir mutlulukla doldum ki, senin de bundan mutlaka payını alman lazım. Moralini bozma sevgilim ve kuruntulara kapılma. Seni

bırakmayacağım ve her şeyi mutlu sona vardiyeceğim. Sadece birazcık sabır."

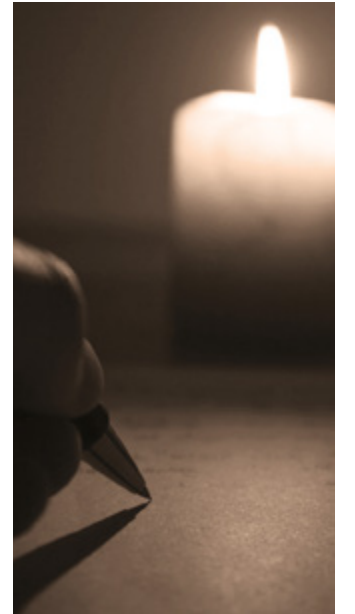
Daha gösterilecek bir sürü örnek, okullarda bile okutulan, yazarları öldükten yüzyıllar sonra ortaya çıkmış bir sürü mektup var. Dünyaca ünlü liderlerin ölmeden önceki son cümleleri, yaşarken asla itiraf edemediği bir aşkın sırrını saklayan ve hiç gönderilmemiş olan zarflar; kaderin acımasızca ayırdığı aileler, dostlar... Onlar tarafından ya da onlara yazılan acı ve gözyaşı dolu satırlar zamanın içinde yolculuk ederken, geçmişten kalan duyguları canlı tutmaya devam ediyor. Eskiler saklanıyor ama yenileri yazılmıyor artık. Postacılar sadece faturalarla dolduruyor posta kutularını. Belli kurallara göre yazılan, zarfın içine özenle yerleştirilerek bir an önce gönderilene ulaşması için vakit kaybetmeden postaneye ulaştırılan; gönderilen andan itibaren, mektubu yazarken yaşanan heyecanla cevap beklenen mektuplar... Sayesinde hayatımıza giren "pul" koleksiyonları...

Rengarenk zarflar, desenli mektup kağıtları...

Hem mektuplara, hem de mektuplar için yazılacak çok şey var aslında. İletişim aracı olarak kullanılması, insanların haberleşme ağının birdenbire ve çok fazla seçenekle gelişmesine bağlı olarak eskidiyse de; edebi bir tür olarak adı geçmeye, anlatılmaya devam ediyor. Bir tür geçmişe saygı, verdiği emeğe nankörlük etmeme çabası gibi. Küçük görünen adımlarla da olsa, ülkemizde birçok şehirde yılbaşı öncesi postane müdürlükleri tarafından okullara tebrik kartları dağıtılarak, teknoloji hiçe sayılmadan, mektuplaşma tadını almaya yaşı yetmeyen çocuklara, gençlere bu geleneğin onlar tarafından sürdürülebileceği anlatıldı. Gençlerin, çocukların en azından özel günlerde, sadece verilen ödevi yapmış olmak için bile mektup yazmaya teşvik edilmiş olmaları, mektuplaşmanın keyfine varmaları için iyi bir bahane. Ne de olsa iki satır mektubun, bir ömür hatırı var.

time, they keep all the past feelings alive. The old ones are kept but no new ones are written. Postmen fill the mailboxes with only bills to be paid. Letters, written with certain styles and rules, put into envelopes with care and taken to the post office with haste so they reach their destination; and as soon as they are sent, the excitement turning into anticipation of a response... With them to concept of stamp collection entered our lives... Envelopes of various colors, papers designed especially for letters...

There a lot to write in the letters and about letters. Even though their days as a means of communication are almost over due to an abundance of network and options for communication, they are still remembered and explained as a literary form. A way of respecting the past, honoring the labor. Today, post offices of many cities in our country started distributing cards before New Year or other holidays in an attempt to teach children or teens that they can still carry on the tradition without letting go of the technological potentials. Even if it is on special occasions and as a part of homework, students are encouraged to write letters, thus meeting the joy of exchanging letters. Remember, even a letter of a few lines is cherished for a life time.

Yazı / Written by: Ferhan Petek

Aşkın en “kırmızı” günü

The “reddest” day of love

Kimi o günün bu yıl da yalnız geçmesinden şikayet ediyor. Kimi sevgilisine alacağı hediye düşünmeye aylar önceden başladı ya da ilanıaşk etmek için bir yıl boyunca bugünü bekledi. Her yıl ticari hareketlenme sağladığı kadar birçok yoruma da açık olan “Sevgililer Günü” aslında sevgi uğruna ölmeyi göze alan bir adamdan miras ve sıradan bir güne büyük anlamlar katmaktan çok daha fazlası...

Some complain about spending that day alone, yet again. Some has started working on gift ideas months ago or has been waiting for this day to declare his/her love. “Valentine’s Day” on which there is a surge at spending every year, which is open to many interpretations is actually the legacy of man who risked death for love and so much more than ascribing a meaning to an ordinary day...

Filmlere, oyunlara, kitaplara konu oldu bugüne dek. Hakkında Roma İmparatorluğu’na uzanan hikâyeler, birbirinden farklı efsaneler anlatıldı. Aşka canını feda eden Valentine’nin anısına yüzyıllardır bozulmayan bir

geleneğe dönüşen “Sevgililer Günü” tüm dünya tarafından her yıl daha büyük bir iştahla kutlanır hale geldi. Vitrinleri, sokakları kırmızıya boyayan bu özel gün yaklaştıkça heyecanlanmamak, etrafta el ele dolaşan çiftlere

It has been a topic for movies, plays, books. Tales going back to Roman periods were told about it. “Valentine’s Day”, a tradition of ages, commemorating Valentine who gave up his life for love, has come to be celebrated with more enthusiasm each year. It is impossible not to feel the

excitement of the decorated window shops and streets that are painted red as the day gets closer and to envy the couples holding hands, even if you think this is nothing but a commercialized day. As believed by many, the color of Valentine’s Day comes from both love

özenmemek ise bu günü tamamen ticari olduğunu düşünenler için bile neredeyse imkânsız. Sevgililer Günü belki de birçok kişinin inandığı gibi, rengini biraz aşktan biraz da Valentine'nin ölümsüz sevgi uğruna akıtılan kanından alıyor.

Antik bir geçmişe sahip olan Sevgililer Günü için anlatılan hikâyeler arasında en bilineni, Romalıların evlilik tanrıçası "Juno" adına her yıl 14 Şubat'ta düzenledikleri şenliklere dayanıyor. Kendilerine uygun eşi bulmak için çeşitli oyunlar yapılan bu eğlenceler sayesinde evlilikler artıyor ve bu durum dönemin askerlik tutkunu imparatoru olan 2. Claudius'un hiç hoşuna gitmiyordu. Ordusuna savaştacak asker bulamayışını, aşık olup evlenen erkeklerin ailelerinden ve sevdiklerinden ayrılmak istemeyişlerine bağlıyordu. Bulduğu çözüm ise tüm nişan ve evlilikleri yasaklamak oldu. Aşkın ve sevginin gücüne inanarak bu emre karşı çıkanlar arasında bulunan filozof Valentinus, kalabalıklara konuşmalar yapıp, gittiği her yerde insanlara imparatorun hatalı olduğunu anlatıyordu. Kısa süre içinde durumu öğrenen imparator, Valentinus'u yakalattı ve mahkum etti. Aşkın yasaklandığı bir dönemde adında bile "sevgili" anlamı barındıran bir aziz, kapatıldığı zindanda hayatının aşkını bulmuş; idam edildiği

14 Şubat tarihi ise "Aziz Valentine Günü" olarak tarihe geçmişti. Sevgilisinin Valentine'nin mezarı başına diktiği badem ağacı günümüzde ölümsüz sevgi, aşk ve dostluğun simgesi olarak bilinirken; Sevgililer Günü'nü ortaçağ zamanlarından gelen bir inanışa göre iki güvercinin sembolize ettiğine inanılıyor.

Hangi sebebe, hikâyeye ya da bahaneye bağlı olursa olsun, yüzyıllardır günün anlam ve önemi aynı: içinde aşk ve sevgi dolu bir gün geçirmek. Sevginin sessiz temsilcileri olduğuna inanılan çiçekler, ne kadar büyüksün o kadar çok "seni seviyorum" anlamı yüklenen oyuncak ayılar, kalp şeklinde çikolatalar, ilhamını sevgiden alan aşk sözlerinin yazıldığı kartlar... Her biri Sevgililer Günü'nün baş aktörleri, olmazsa olmazları. Aşka, sevgiliye, çift olmaya dair her şey; bütün bir yıl boyunca saklandıkları yerden çıkıp, bir günlük başrollerinin tadını çıkarıyorlar. Belki gerçekten söylendiği gibi ustaca yapılmış bir pazarlama stratejisinden öte bir anlamı yoktur ama yılın bu en sevgi dolu günü bahanesiyle de olsa sevginin dile getirilmesinin kime ne zararı olabilir ki? Hem tıpkı yılbaşı umutlarımızda olduğu gibi, belki o günü nasıl geçirirsek bütün bir yıl da öyle geçer. Kırmızı, sıcak ve aşk dolu...

and Valentine's blood shed for undying love.

The most common story on Valentine's Day dates back to the festivities held on February 14th honoring "Juno", the Roman goddess of marriage. Games for finding the right spouse encouraged marriages and this did not please the war-loving emperor Claudius II. He attributed the lack of soldiers to fight in his battles to the men being in love, married, and having families, not wanting to leave them behind. His solution was prohibiting all engagements and marriages. The thinker Valentine was among the ones opposing this order, believing in the power of love. He delivered speeches explaining how wrong the emperor was. In a short period of time the emperor found out about this and put Valentine in prison. In a period when love was forbidden, The Saint embodying the word "lover" in his name found the love of his life in the prison he was sent to; the day of his execution, February 14th was remembers

as "Saint Valentine's Day". While the almond tree that his lover planted on his grave is today known as the symbol of love and friendship, according to a belief from the Middle Ages, two doves symbolize the Valentine's Day.

The meaning and importance of the day has been the same for years, no matter the reason, the story or the excuse; spending a day filled with love. Flowers; silent representatives of love, teddy bears; the bigger the bear the bigger the "I love you", heart shaped chocolates, card filled with words of love, inspired by love... they are all the main actors of Valentine's Day. Anything related to love, being in love, being a couple; come out from their hiding spots and enjoy being king for a day. Maybe it is nothing but a well-planned marketing strategy but what is the harm in declaring your love in this day filled with love? And maybe, just like in the new year, the way you spend the day will affect the whole year. Red, warm and filled with love...

Aşk kokan mekanlar

BENZİN F.S.M

Fethiye Mahallesi F.S.M Bulvarı
NO:147/A Nilüfer / Bursa
T.243 70 30

BENZİN GÖRÜKLE

Sakarya Mah. Atatürk Cad.
No:79/B Görükle / Bursa
T.243 11 11

Places scented with love

OTANTİK OTEL

Güzelyalı

Burgaz Mahallesi Balıkçı
Barınağı girişi No:3
Güzelyalı Yat Limanı içi
Mudanya / Bursa
T. 554 43 00

Botanik Park

Botanik parkı içi
Soğanlı / Bursa
T. 211 32 80

THE WINSTON BRASSERIE

DİVAN OTEL - BURSA

THE WINSTON BRASSERIE

Dr. Rüştü Burlu Caddesi No: 11
Osmangazi / Bursa
T. 233 13 48

Aşkla sunulan lezzet

Seasoned with love

En umursamaz görünenlere bile aylar önceden planlar yaptıran, en romantik mekânları araştırıp rezervasyonlar yaptırmaya teşvik eden "14 Şubat Sevgililer Günü"... Bugün için kimilerine göre evde, mum ışığında yenen bir yemekten daha güzel bir plân yoktur. Böyle düşünüp "aşk yemek de ister" diyenler ve "Sevgililer Günü"nde, sevgilisine kendi elleriyle yemek hazırlayarak; baş başa romantik bir akşam geçirmek isteyenler için, aşk kadar sıcak bir yemek tarifi...

"February 14th, Valentine's Day" which gets even the most indifferent ones to plan months ahead, to search for the most romantic places for making reservations... For some there is no better plan than a dinner at home with candles. If you are one of them and you think "love needs food", if you want to prepare a meal with your own hands for the one you love on Valentine's Day"; spend a romantic evening alone, here is a recipe as hot as love...

Patlıcan Yatağında Bonfile

Malzemeler:

200 gr bonfile
100 gr közlenmiş patlıcan
2 adet sivri biber
30 gr tereyağı
½ tırnak pide
1 kaşık yoğurt
1 adet domates
1 çay kaşığı tuz
1 çay kaşığı pul biber

Yapılışı:

Dilim halindeki bonfileler tavada kızartılır. Daha sonra küp doğranmış biberler eklenir ve tereyağında biraz çevirdikten sonra közlenmiş patlıcan ilave edilir. Tuz ve pul biber de eklenerek lezzetlendirilir. Hazırlanan patlıcanlar çukur tabağa koyulur. Üzerine bonfile dilimleri dizilir. Yarım domates ve sivri biber, ızgarada ters düz pişirilerek üzerine eklenir. Yoğurt ve pide ile servis edilir. Yemeğin sırrı ise hazırlarken içine kattığınız sevgide... Afiyet olsun.

Steak Fillet on Eggplant Bed

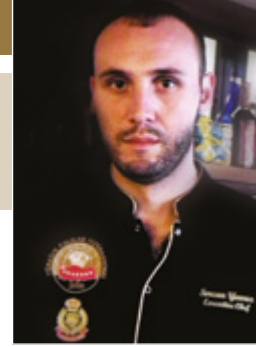
Ingredients:

200 gr steak fillet
100 gr roasted eggplants
2 green peppers
30 gr butter
½ pita bread
1 table spoon yogurt
1 tomato
1 tea spoon salt
1 tea spoon chili pepper

Instruction:

Cook the sliced steak fillet in a pan. Add the diced green peppers and toss around with butter before adding the roasted eggplants. Season with salt and chili pepper. Put the eggplants you prepared in a deep dish and place the previously cooked steak fillet pieces on the top. Grill both sides of half a tomato and green pepper. Serve with pita bread and yogurt. The secret ingredient is love you sprinkled... Bon appetite.

Bu bir reklam haberdır
This is an advertising news

Şef Sercan Yavuz
The Winston Brasserie

GUSTO

Chocolate

%100 Kakao yağı; %100 AŞK.

F.S.M. Bulvarı No:88
Nilüfer / Bursa
T. (0224) 246 1 444

Fotoğraf / Photo: Engin Çakır

Bir garip aşk hali

A weird aspect of love

Arayınca bulunmayan, acısız tadı çıkmayan; bazen karşılık bulamayan, bazen de tadına doyulamayan aşkın, bugüne dek ne tam olarak bir tanıımı yapılabildi ne de tarifi... Aşk belki hayatın anlamı belki de başımızın en büyük derdi. Belki amansız bir hastalık belki de her derde deva bir şifa... Âh, minel aşk! Ne seninle ne de sensiz yaşanır bu dünya!

Love is something that cannot be found when searched for, that is not as pleasant when painful; sometimes unrequited and sometimes hard to get enough but whatever it is love has not been defined clearly... Love is maybe the meaning of life or maybe the greatest calamity of them all. Maybe a deadly disease or maybe the ailment for all... Oh love, the pearl in heavens! This world cannot be with or without you!

Yazı / Written by: Ferhan Petek

Hakkında ne söylene, ne yazılsa; hep az, hep eksik kalan aşk. Acıyla tatlanan, çirkinlikleri güzelleştiren bir yanılma hali kimine göre. Hayatın her yerinde bir parçası olan, insanların her hücrelerinde doya doya yaşamak, tadını çıkarmak yerine tarif etmeye çalıştıkları pembe bir mutluluk. Sadece bir insanın hayatını değil; devletlerin bile kaderini değiştiren aşk. İlk kez bir Arap şiirinde kullanıldıktan sonra, aşk hakkında söylenecek sözlerin tükendiği her an haykırıldığı gibi: Âh minel aşk! Tek bir rengi olmayan, hayatın tüm renklerinden ve güzelliklerinden birer parça alıp kendinde toplayan aşk. Sanatların ilhamı, savaşların bahanesi... Karşılık bulamayanı şair, kavuşamayanları efsane eden aşk. Olgunlaştıran, çocuklaştıran, aptallaştıran, mantığın rahatını bozan aşk. Tarihi değiştiren, zamana silinmez izler bırakan aşk. Yalnızca dergi bursa'nın bu sayısının değil, bütün hayatın teması aşk...

İnsanı tüm masumiyeti, en savunmasız, en çaresiz haliyle yakalayan "ilk" aşkla başlayan ilk heyecan. Kiminin karşısına ilk gençlik yıllarında çıkar, kiminin de aşkı aramaktan en vazgeçtiği anda. Bazen ilk aşkın, aynı zamanda tek ve son olmasıyla anlam kazanır insanın hayatı. Bir ömür boyunca yalnızca tek bir kişi ve her gün biraz daha büyüyen tek bir aşk... Filmlerin, şiirlerin, kitapların verdiği ilhamla sarılırız ona. Çünkü aşk isterse, sıradan bir hayatın en büyük boşluğunu tek başına doldurabilir. Bazen yavaş yavaş, bazen bir anda "yıldırım" gibi düşer insanın hayatına. Aşkın anlatılabilecek değil ancak yaşanabilecek bir his olduğunu unutup bir

sürü yorum yapmak ya da yaşamak yerine; modern zamanın hareketliliğine, günlük hayatın telaşlarına kapılıp, asıl ihtiyacımız olan duyguları arka plana atarak küstürdük onu belki de. Her denemeden sonra kocaman bir hayal kırıklığı ile kendimize geri dönüşümüz de bu yüzden olabilir. Oysa aşkın hakkını vermek için, onu hiçbir karşılık beklemeden yaşamak gerek. Aşkla bağlanan kişinin gerçekten mutlu olmasını istemek. O, mutluluğu başka biriyle bulsa da... Karşılığı, hem alınamayan hem de beklenmeyen tek kişilik bir aşk; karşılık bulsa, istese de olsa belki olduğu kadar büyük kalmayacak. Belki de karşılıksız aşk kurbanı olanlar, sevdikleri kadar sevelemeyeceklerinden değil; kavuşunca bu aşkın eskisi gibi olmayacağından, gücünü kaybedeceğinden korkuyorlardır kim bilir? Kimine göre imkânsız da yoktur çünkü aşkın. İnsan aşık olabildiyse, sevebildiyse bir kere; seçtiği insanla bir ömür boyu yan yana olmasına gerek yok aşık kalabilmesi için. Tıpkı Tahir ile Zühre meselesindeki gibi. Ne demiş usta: "Tahir olmak da ayıp değil, Zühre olmak da. Hatta sevda yüzünden ölmek de ayıp değil. Bütün iş 'Tahir ile Zühre' olabilmekte, yani yürekte." Hem sen elmayı seviyorsun diye, elmanın da seni sevmesi şart mı?

Aşık Veysel'in "Seversin, kavuşamazsın; aşk olur" sözünü kanıtlar gibi, gerçek aşkı bulmuş ama kavuşamadığı için efsane olmuş insanlarla dolu tarih. Dillere destan olan aşk hikâyelerinin kahramanları Leyla ile Mecnun, Ferhat ile Şirin, Aslı ile Kerem ve daha niceleri kimine göre sadece insanları aşka inandırmak için uydurulmuş masallardan

Whatever is said or written about love; something's always missing. For some it is a dream that sweetens with pain or a state of blunder that makes all atrocities seem beautiful. A pinkish hue of happiness that exists in every part of life and one which people try to define instead of living it to their heart's content. Love that changes not only the destinies of one person but that of states as well. Just like it is screamed when all that is to say about love has expired after being used in an Arabic poem: Oh love, the pearl in heavens! Love, not of one color but of the many different colors in life. Inspiration of arts, excuse for wars... Love that makes an unrequited lover a poet or those who cannot unite legends. Love that makes one mature, childish or love that stupefies and disturbs the comfort of the mind. Love that changes history and leaves indelible traces in time. Love that is not only the central theme of magazine bursa but that of life as well...

The first excitement that starts with the "first" love catching the person in all its innocence, defenseless and helpless state. Some face it in their youth and some when they give up looking for it. Sometimes one's life gains meaning when first love is also the last. Just one person all through life and just one love that keeps on growing with time... We cling to it with the inspiration that films, poems and books give... Because if love so desires, it can fill the largest void in life just by itself. And sometimes it strikes one just like a "lightning" would do. Maybe we offended love by ignoring the emotions that we really need during the hustle and bustle of life and the activity of the day instead of making lots of comment about it and forgetting that it is not an emotion that one can explain but that one can only live. Maybe that is why we return to ourselves in disappointment after each try. But one should live love without any expectations in order to do justice to it. To want pure happiness for the one you love. Even if he/she finds that happiness in someone else... Unrequited love; the response

to which is neither expected nor found. Maybe those who suffer from unrequited love are afraid not because they won't be loved as much as they do but that their love will not be the same when they unite? Because some think that nothing is impossible in love. If one could fall in love he/she does not have to be with the beloved all through life to stay in love. Just like Tahir and Zühre. What has the master said: "It is not a shame to be Tahir or Zühre. Actually it is not even a shame to die of love. What matters is to be "Tahir and Zühre", that is in one's heart." Does an apple have to love you just because you do?

History is full of people who have loved to no avail as if proving Aşık Veysel's words when he said: "You love, you cannot get together; this is love". For some people, heroes of the legendary loves such as Leyla and Mecnun, Ferhat and Şirin, Aslı and Kerem and many more are just fairy tales made up to make people believe in love. Whereas today people are looking for a hero which they can squeeze inside the predetermined rules of logic. The soul mate with whom they can share the hardships and beauties of life. It is as meaningless to try and define love just as it is meaningless to live without knowing if love is a necessity or just a habit that we cannot let go of. Some are scared and shy away when they find real love; some devote their lives to love and look at everything with love. The world is full of confused people trapped in thoughts that love matures with pain or that love is an infinite form of happiness. Everyone has an opinion as to what love is.

If love is a form of getting spoiled, then this definition can be an explanation for short relationships. Incomplete lives during which you always seek without knowing what it is that you are looking for... Efforts to change the loved one, discords that replace the excitement of first days or a form of miscommunication that transforms into a habit over time. Many lives pass while looking for

ibaret; kimine göre tamamen gerçek. İnlanması zor ama hayal etmesi güzel hikâyelerin baş kahramanları onlar. Bugün ise önceden belirlenen mantık kuralları içine sıkıştırılabileceği kahramanını arıyor herkes. Sığınacağı, hayatın zorluklarını ve güzelliklerini paylaşacağı ruh ikizini. Aşkın bir gereklilik mi yoksa sadece bir şekilde vazgeçemediğimiz bir alışkanlık mı olduğunu bilmeden yaşamak ne kadar anlamsızsa, aşk için bir tanım yapmaya çalışmak da o kadar anlamsız aslında. Kimi gerçek aşkı bulduğunda korkup kaçıyor; kimi hayatını aşka adıyor ve her şeyi aşkla bakıyor. Aşkın acıyla olgunlaştığı veya sonsuz bir mutluluk hali olduğu fikirleri arasında sıkışmış kafası karışık insanlarla dolu dünya. Herkesin bir fikri var aşkın ne olduğu konusunda.

Aşk bir şımarma haliyse eğer, bu tanım; kısa süren ilişkileri açıklıyor olabilir. Hep arayış içinde olan ama ne aradığını bilmeden yola çıktığı için yarım kalan hayatlar... Birlikte olduğu kişiyi değiştirme çabaları, ilk heyecanların yerini alan geçimsizlikler ya da bir süre

love aware or unaware. But when it is found it is either not realized or is spent away. It turns its back when it feels worthless. Of course love does not only mean the emotional bond between two people of different genders as one tends to think. And such a restriction does not suit love itself. Love is so many even by itself that it is not possible to fit it in one definition as well as restricting it into just several forms. Looking at everything with love or seeing with love. If the person is full of love then he/she is bound to their spouse, friend, sibling, mother, father with a compassion that is fed with love. Or even to the team that one supports... The breaths that one takes gain meaning when love is felt. The person can stay upright and happy as far

sonra iyice alışkanlığa dönüşen bir iletişimsizlik hali başlıyor. Birçok hayat, farkında olarak ya da olmayarak aşkı ararken ya da beklerken geçebiliyor. Ama aşk bulunduğunda ya fark edilmiyor, ya da harcanıp gidiyor. Değersiz hissettiğinde darılıp, arkasını dönüyor. Aşk elbette ilk akla getirdiği gibi, iki farklı cinsin arasındaki duygusal bağdan ibaret değil. Zaten böyle bir kısıtlama aşkın karakterine uygun değil. Aşk tek başına bile o kadar çoktur ki, onu herhangi bir tanıma sığdırmanın mümkün olmaması gibi; birkaç tür ile kısıtlamak da mümkün olamıyor. Her şeyi aşkla bakmak, aşkla görmek. İçinde aşk oldukça insanın eşine, dostuna, kardeşine, annesine, babasına da aşktan beslenen bir sevgiyle bağlanıyor. Hatta tuttuğu takıma bile... Aşkı hissettiği kadar anlam kazanıyor insanın aldığı nefesler. Aşık olabildiği kadar ayakta, aşkı doya doya yaşayabildiği kadar hayatta kalıyor insan. Acıyla büyüdüğü iddia edilse de, aşkın asıl getirdiği mutluluktur. Bilinenin aksine hiçbir engeli; yaşa, renge, boya, dile, dine bağlılığı da yoktur. Aşk öyle özgürdür ki, hayatına girdiği insanların,

as he/she can fall in love. Even though it is said that love grows with pain, it is actually happiness that love brings to our lives. And contrary to common knowledge, love knows no boundaries; age, color, language or religion. Love is so free that if it feels to limit the freedom of people it touches, then it quickly flies away to far-off lands. Maybe to never come back again. Maybe we will understand its real worth when we stop comparing it with other concepts. Love is being "one" just as Yunus Emre, the representation of love free of materiality and turned to meaning, says. Turning one's back to the material world with a love that neither the mind nor the heart understands and to become "one" by committing to meaning.

özgürlüğüne müdahale ettiğini hissederse bir anda kaçıverir çok uzaklara. Belki de bir daha hiç dönmek üzere. Onu başka kavramlarla kıyaslamaktan vazgeçtiğimizde anlayacağız belki de asıl değerini. Tanrısal, maddeden kopup tamamen manaya dönük aşkın temsilcisi Yunus Emre'nin dediği gibi "bir" olmaktır aşk. Aklın eremediği, kalbin yetmediği bir sevgiyle maddeye arkasını dönüp, manaya bağlanarak "bir" olmak.

İsterse ince hastalıklara düşürüp erkenden öldürür, isterse ömürlere ömür katar. Katilinin evlilik olduğunu söyler birileri, heyecanının en fazla birkaç yıl sürebileceğinden bahsedilir. Oysa aşk, hoş tutarsanız bir ömür boyu sizinle kalabilecek iyi huylu bir misafir gibidir. Her an, geldiği gibi sessiz sakin bir şekilde hayatınızdan çıkabilecek ama eğer tepesi atarsa, giderken ardında büyük hasar bırakabilecek olan bir misafir. Ne demiş Mevlana: "Aşk, hükmetmez; terbiye eder." Belki de tarihin en romantik adamlarından William Shakespeare'nin tespitindeki

If it wants it makes people sick and kills them or if it wants it can lengthen one's life. Some say that marriage is one of its murderers and it is said that the excitement lasts for at most a few years. But love is like a good natured visitor who can stay with you forever if you treat it well. A visitor that can leave at any instant and one that would leave behind a devastation if it does so. In the words of Mevlana: "Love does not dominate; it nurtures." Just like one of the most romantic men of all time, William Shakespeare has said, "Love is madness" really. Or the definition of love by Victor Hugo, one of the pioneers of "Romanticism", "Love is when the universe is made up of only one being and when that being expands to reach God itself".

gibi "Aşk bir deliliktir" gerçekten. Ya da "Romantizm" akımı öncülerinden Victor Hugo, yüzyıllardır ısrarla yapılmaya çalışılan aşk tanımını, "Aşk, kainatın tek bir varlıktan ibaret kalması; tek bir varlığın genişleyip Tanrı'ya kadar erişmesidir." diyerek çoktan yapmıştır bile. Sözlüklerde "aşırı sevgi ve bağlılık duygusu" olarak tanımlanıyor; kimyasal açıklamaları yapılıyor. Bilim adamları aşık olunca daha hızlı çarpan kalpleri, içeride uçuşan kelebekleri, damarlarda her zamankinden daha büyük bir coşkuyla dolanan kanı, hormonlarla açıklamayı tercih ediyor. Aşkın bir hastalık gibi tanımlanması ve yalnızca kimyasal sebeplere vması, gerçek romantikleri kızdırıyor. Çünkü aşka inanan insanlar, aşkın insanın diğer yarısını bulma çabasından ibaret olduğunu düşünüyor. Belki de dünyaya geliş nedenimiz, hayatın ömrümüzün sonuna dek aradığımız anlamı aşk. Bir imzanın yok edebileceği anlık bir telaş değil; ömür boyu, her gün biraz daha artan bir heyecanla bağlı olmak birine ya da bir şeye...

It is defined in dictionaries as, "excessive emotions of affinity and commitment"; chemical explanations are made. Scientists prefer to explain the faster beating hearts, the more vehemently pumping blood and the butterflies in one's stomach with hormones. Real romantics get angry when love is defined just like a disease and is tied only to chemical reasons. Because those people who believe in love think that love is one's effort to find his/her other half. Love is maybe the reason why we were born or the meaning that we seek all through our lives. Not an instantaneous rush that just one signature can shatter; but being tied to someone or something in an emotionally increasing manner...

ŞİMDİ GELELİM FASULYENİN FAYDALARINA

Fasulyenin faydaları

- Pankreasın çalışmasını sağlayarak şeker hastalıklarını önüyor
- B9 vitamini yönünden zenginliği ile vücudun direncini artırıyor
- Kandaki kolesterol miktarını düşürüyor
- Yüksek oranlı antioksidan içeriğiyle kansere yakalanma riskini azaltıyor
- Mideyi rahatlatıyor, hazmı kolaylaştırıyor
- Kalsiyum yönünden zenginliği ile kemikleri güçlendiriyor
- Romatizma ve siyatik şikâyetlerini azaltıyor
- Lif yönünden zengin oluşu kalp hastalıklarını önüyor, kalp krizi riskini azaltıyor
- Karaciğeri kuvvetlendiriyor
- Yüksek tansiyonu düşürüyor

Yemek Sanayi / Lokanta / Catering / Cemiyet Yemekleri

Lokanta: Fevzi Çakmak Cad. No: 24 / B Osmangazi - BURSA

Tel: (0224) 222 62 30

Catering: Çalı Sanayi Bölgesi Gri Cad. No:15 / A Nilüfer / BURSA

Tel: 0 850 333 65 75 - Faks: (0224) 239 90 62

www.rumelimutfagi.com

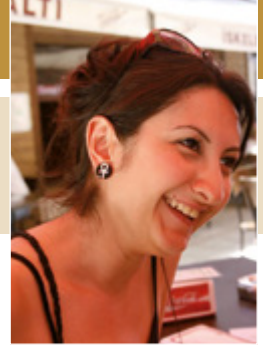
Catering Service

Rumeli Mutfagi

Ayağıma batan bir aşk var

Love is a thorn in my flesh

Aşk uğruna vazgeçmeyi bilecek kadar sevebilmek midir, modernizmin sahip olma baskısıyla “ya benimsin, ya toprağın” demek midir? Çok okumakla bilinmez çok şey, çok yaşamak da yetmez aslında, gezmek, görmek bir yere kadar. Aldıklarınla verdiklerinle ilişkinin muhasebesini tutmak değil, aşk hesapsız olmak belki de.

Dilek Şen

Kitaplar yazıldı; aşka kalıplar çizildi, ömürler biçildi ama nedense bir aşk ötekine hiç benzemediğinden belki çok satıp, az okundu. Oysa bundan on yıllar önce Anadolu'nun ortalarında küçücük bir köyde, güneş yavaş yavaş batmaya, hava kararmaya başlar, zamanla karanlık iyice çöker köyün üzerine. Evlerden birinde bir kadın ve adam yatma hazırlığı yapmaktadır. Erken yatıp yarın sabaha, güneş ışığına erken uyanılacaktır. Adam üzerini değiştirir, yatağına yönelir. Evin penceresinden, karanlık bahçeye vuran ışıktaki, ağaçların arasında bir gölge belirir. Kadın pencereden dışarı bakar ve gülümser. Kadının sevgilisi bahçededir... Tam sözleştikleri gibi, sözleştikleri saatte ve yerde adam onu beklemektedir. Kadın kocasının uyumasından emin olunca sessizce yataktan kalkar, üstünü giyer, pencereden aşağıya atlar. Başka bir adam için, kocasını terk eder... Koşarlar iki sevgili, kaçarlar... Tarlaları, ovaları aşarlar... Anadolu'da bir köy nasıl koşmasınlar ki, arkalarından onları kovalayacak onca şey vardır; namus belası, töre cinayetleri, yoksulluk, cefa, korku... Arkalarında bunlar

varken nasıl durabilirler... Köyden uzaklaştıklarına iyice emin olunca soluklanmak için dururlar... Kadın duraksamayı fırsat bilip nefes nefese der ki; “Evden çıktığımdan beri, ayakkabımın içinde bir şey var beni rahatsız ediyor...” Çıkartıp bakarlar ki, ayakkabısının içinde bir tomar para! Kocasını her şeyin farkında, biliyor ki gidecek... “Beni terk edecek ama bunca yıl çorbasını içtim, çamaşırlarımı yıkadı, ütüledi. Bana emeği geçti...” der. Yaban elde muhtaç olmasının diye bütün parasını; başka bir adam için kendisini terk eden karısının, giderek kendinden uzaklaşan adımlarını attığı ayakkabısının içine koydu Aşık Veysel. O güzel insan... O onurlu davranışı sergileyen, terk edilen adam oydu... O; gönül gözüyle görüp, aşkı en güzel anlatan candı. O; insanca yaşamış, insanca sevmiş, çok okumamış, hatta gözleri ona okuma şansını hiç vermemiş birisiydi... Çok gezememişti, yoksul ve biçareliğinden. Ama o emeği bilmiş, insanca aşkını yaşamıştı. Gerçek aşk nedir dersek yüzlerce cevap alabiliriz belki ama hiçbirisi bu kadar net özetleyemez aşkı. Aşk, kimisi için ayakkabıda saklı bir para işte...

Is love loving enough to let go or is it as in the modern concept of ownership, “you are either mine or you will turn to sand”? Sometimes you cannot know a lot by reading, no by living also, travelling gets you only so far. Love is maybe not keeping a track of the things you gave and got in return, maybe it simply is not calculating maybe.

Books were written; drawing lines for love, estimating its life expectancy, but perhaps because no love resembles the other, they were sold, yet not read much. However, tens of years ago, in a small village around the center of Anatolia, the sun starts to set slowly, leaving room for dark. A woman and a man are getting ready to go to bed. They sleep early to rise with the sun. The man changes his clothes, heads to his bed. He sees a shadow in the garden outside the window, in the trees. The woman looks out the window, smiling. Her lover is in the garden... Just as they have promised, the man is waiting for her at the exact time and place. As soon as she is sure her husband has fallen asleep, she gets up, dresses, and jumps out the window. She leaves her husband for another man... The two lovers run, flee... Beyond the fields and valleys... How can they not run, a village in Anatolia, too much to chase them; honor, murder in the name of virtue, poverty, pain, fear... How can they rest when followed by all these... Once they know they have run far enough, they

stop to catch their breath... Taking this opportunity, she says panting: “there is something in my shoe since we left the house, bothering me...” She takes off her shoe to find a wad of money! Her husband, aware of all, knowing she will be leaving... “She will leave me yes, but I have drunk her soup, she did my laundry for years, she has done a lot for me...” he says.

Aşık Veysel, put all his money in the shoe of his wife that she was wearing to walk away from him, the wife leaving him for another man, so that she will not suffer in foreign lands. That beautiful man... He was the man that displayed that honorable act, he was the one left behind... He; saw through the eyes of his heart, told love in the best way possible. He; lived like a human, loved like a human, was not educated, not even permitted to read due to his eyes... Did not travel much, did not have the money to. But he knew effort, lived his love like a human. The definition of true love can never be as clear as this. For some, love is money hidden in a shoe.

Ki! KARTLA ALIŞVERİŞ VE EĞLENCE BAMBAŞKA

Sinema keyfi, market alışverişi, iş yemeği ya da kahve molası için
365 gün boyunca kapılarını mutluluğunuza açan bir alışveriş merkezi var.

Kent Meydanı AVM

Alışveriş ve Eğlencenin Buluşma Noktası

ADIDAS | ADL | ALTINYILDIZ CLASSICS | ATASUN OPTİK | AVŞAR SINEMALARI | BATİK | BERTER TERZİ | BERNARDO | BERSHKA | BURGER KING | BURSASTORE | C&A | CARIBOU COFFEE | CARREFOURSA EXPRESS | CEMAL & CEMİL USTA DÖNER EXPRESS | CEYO | CHIMA | COLIN'S | ÇİTİR USTA | DEICHMANN | D&R | DEFACIO | DR. POLISH | DRYWHITE | D'S DAMAT | EBEBEK | ENGLISH HOME | FABRIKA | FLO | FUN TIME 5D CINEMA | GIRLSTOP | GREYDER | HACIOĞLU | HERRY | HUMMEL | İMZA | İNCİ | İPEKYOL | JOKERLAND | KAFKAS | KAHVE DÜNYASI | KARACA | KAYHAN PİDELİ KÖFTE & CANTİK | KFC | KİGİLİ | KOTON | KUMPIRJİM | KUZ OPTİK | KUZ SAAT | LC WAIKIKI | LEE COOPER | LOFT | MAŞA BISTRO | MAVİ JEANS | MC DONALD'S | NEZİH KİTAPEVİ | NIKE | OBA SOFRASI | ÖZSÜT | PENTİ | PERLINA | PIERRE CARDIN | PIZZA HUT | POPEYES | PORTLAND | PULL AND BEAR | PUMA | SAAT&SAAT | SACHA | SAMSUNG | SARAR | SBARRO | SHOEMALL | SİMİT SARAYI | SO CHIC | STARBUCKS | STRADIVARIUS | SÜVARİ | SWATCH | TATIL.COM | TCHIBO | TEKİR | TEKİN ACAR COSMETICS | TEKNOSA DÖNER | TOYZZ SHOP | TURKCELL | TWIST | ULUDAĞ KEBAPÇISI | U.S. POLO ASSN. | VAR-EL | VERONİ | VODAFONE | YVES ROCHER | WATSONS | ZARA

Mobil aşk

Uzak yaşanan aşklar mektupların içinde saklıdır. Lakin artık kimse kimseye mektup göndermiyor hatta mektubu bırakın insanlar birbirlerine eposta bile yazmıyorlar. Eposta adreslerimiz üye olduğumuz sitelerden gelen tanıtım epostaları, faturalar, kredi ekstreleri, gereksiz epostalar ile dolup taşıyor. Ya şimdiki aşklar uzak değil, ya kimse kimseye aşık olmuyor ya da insanlar teknolojinin derin dipli nimetlerini fena halde kullanıyorlar ki üçüncü alternatifin olması insanlık açısından daha iyi olur. Bu nimetler ki; "sosyal mecra" dediğimiz ve ciğerlerimizin hemen köşesinde yer alan bir alem. Ve onlarsız nefes almak gün geçtikçe zorlaşıyor. Hal böyle olunca insanlar aileleri, sevgilileri, eşleri, dostları, tanıdığı veya tanımadığı tüm insanlarla iletişimini bu sosyal ağlar üzerinden yürütüyor. Elbette bunlar kolaylığın en üst seviyelerini yaşamamızı sağlayan olaylar. Lakin bunlara doyarsa sarılmamız bazı şeyleri arkamıza atmamıza neden oluyor. En son ne zaman mektup gönderdiğimi hatırlamıyorum bile. Ekranımda süzülen fotoğrafları bastırmak için fotoğrafçının yolunu tuttuğum zaman ise muhtemelen milattan sonraydı lakin onunda bir tarihi yok kafamda. Ekmeğini teknolojinin sevgili 1 ve 0'larından kazanan biri olarak elbette teknolojiyi yerden yere vurup kötüleyecek değilim lakin bazı mevzular özleyeceğim şekilde değişiyor ve bizler mobil aşkın kollarında kendimizi keşfediyoruz; yeniden ve yeniden.

"Bari yüz yüze konuşmayı bırakmasaydık"

Bazen metroya biniyorum,

benim ve diğer yolcuların ellerinde parlak ışıklar saçan, türlü marka büyük ekranlı cep telefonları, gözler ekranların üzerlerinde geziniyor. Dünyaya inmiş bir uzaylı metroya binse insanların ya atomu parçalamak üzere olduklarını ya da engin ve amansız bir bilginin peşinde olduklarını düşünür. Kimse kimse ile konuşmuyor, hoş konuşsa da karşısındaki duyamaz zaten; kulaklarda binlerce şarkının saklandığı ufaklık bir kutu ve bu kutu içerisinde çalan bir müzik var. Herkes kulaklığında çalan müziğin tonunda, ortak bir müzik ritmi yok. Lakin ortak bir dil ritmi mevcut; mesajlaşma uygulamalarında kısaltılmış sözcükler akıyor ve parmaklar o akan sözcüklere yanıt vermek için hiç durmadan çalışıyor, hiç durmadan. Yorum yorum üzerine geliyor. Ahenkli ya da alengirli cümleler kurmaya gerek yok, şimdi zaman "hız" zamanı. Zaten uzun uzadıya kurduğum cümleler kınanıyor, okunmuyor. Garip. İsmine teknoloji dili diyebileceğimiz ve yine teknoloji guruları tarafından icat edilen bir dil oluşuyor ve gelip yerleşiyor dilimize.

Şimdilerde kimse kimsenin yüzüne bakmıyor metroda, profil fotoğrafları ya da sıkıştırılmış tatil fotoğraflarının bulunduğu sanal albümler daha çekici geliyor insanlara. Mobil sayfalarda birer birer akıyor haberler, twitler düşüyor. Uygulamalar peşi sıra açılıyor, kapanıyor, hiçbir bilgi akışını kaçırmaya tahammül yok. Bir bant işçisi edası ile herkes harıl çalışıyor. Bir ara metro tünele giriyor, hatlar nakavt. Malum internet gidiyor, herkes oyuncağı elinden alınmış çocuk misali, ağladı ağlayacak. Çocukken elektrikler kesildiği

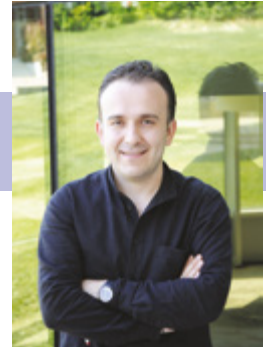
Mobile Love

zaman verdiğimiz "gözü yaşlı arabesk tepki" gelip yerleşiyor insanların yüzlerine. Çok geçmeden metro tünelden çıkıyor, internet cep telefonlarına doluyor yeniden. Bu sefer insanların yüzlerindeki ifadenin ismi ise; "sevgiliye kavuşma anı" oluyor, mobil aşk dedikleri cinsten.

Long distance loves are hidden in letters. However, no one sends letters anymore, in fact they do not even send e-mails let alone letters. Our inboxes overflow with adverts from web sites that we are members of, invoices, credit card statements and spam messages. Either the loves of today are not long distance, no one falls in love or people use the benefits of technology a lot and it would be better for humanity if the third option is true. These benefits comprise what we call "social media" covering almost all parts of our lives. And breathing without them is getting more and more difficult. Under these circumstances, people communicate with their families, lovers, spouses, friends or acquaintances through these social networks. Of course these are things that ease our lives. However clinging to them madly causes us to leave various things behind. I don't even remember the last time that I actually posted a letter. And it was probably millennia ago when I went to the photo printing store to get my pictures developed which are now lingering around on my screen. Of course I won't discredit technology as someone who makes a living out of the beloved 0's and 1's, however I will miss some of the things that are changing and we are discovering ourselves in the arms of digital love; again and again.

"We should have at least continued talking face to face"

Sometimes I get on the subway and there are various brands of smart phones with large screens spreading out bright lights and all eyes are on their screens. If

Ahmet Yılmaz

an alien who just landed on the earth got on a subway it would think that humans are either about to split the atom or are seeking some sort of vast and relentless information. No one talks to anyone else, of course if one did the other would not hear anyway; the ears are plugged into a tiny box with thousands of songs. Everyone is moving in to the rhythm of the song playing in their ears, there is no common rhythm. But there is a common language rhythm; abbreviated words abound in messaging applications and the fingers work overtime to respond to these letters non-stop. Comment after comment after comment. There is no need to write rhyming or lyrical sentences, because now is the time of "speed". And the sentences you write in a long time are criticized and not read. Weird. A new language which we can call the language of technology is being developed by some technology gurus and all of us adapt to it.

Nowadays no one looks at each other's face in the subway, virtual albums full of profile photos or the latest travel photos are more attractive. News flow one after the other in mobile pages, tweets are written. Applications are started or shut down and no one can stand losing any information. Everyone is working incessantly like a factory worker. Then the subway enters a tunnel, the lines are cut. And of course the internet is down, everyone is almost about to cry just like a child whose toy has been taken from his hand. The "tearful and arabesque reaction" that we gave when there was a power outage during our childhood settles on our faces. Soon after the subway leaves the tunnel and internet is back up. And the expressions on the faces are now "rejoining with one's lover"; a mobile kind of love.

ŞANSINIZ 180° DÖNÜYOR

Zafer Plaza 75 TL'lik alışverişe
Mercedes A 180 kazandırıyor

1 EKİM - 16 ŞUBAT

Bu çekiliş Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü'nün
24/09/2013 tarih ve 40453693-255.01.02/3488-8783
sayılı izni ile düzenlenmiştir.

TORUNLAR **11** GVO

www.zaferplaza.com.tr

/zaferplaza

/zaferplaza

zafer plaza BURSA
ALİŞVERİŞ VE YAŞAM MERKEZİ

Abdülkadir Kılınç

Eros

Eski Yunan dilinde aşk veya sevgi için kullanılan dört ayrı sözcük vardı: Agape, Philia, Storge ve Eros. "Storge" aile sevgisini, "Philia" arkadaşça sevgiyi, "Agape" gerçek aşkı, "Eros" ise tutkulu aşkı ifade ediyordu.

There were four different words used in Ancient Greek for love: Agape, Philia, Storge and Eros. "Storge" signified love of family, "philia" meant friendly love, "agape" was real love and "eros" was passionate love.

"Eros'un "agape"den farkı, ilk görüşte duyulan aşkı, tensel çekimi, karşıdakini arzulamayı ifade etmesidir ki dilimize de yerleşmiş "erotik" sözcüğünün kökeni de odur. Eros, Yunan mitolojisinin herhangi iki karakteri arasında bu çekimi ansızın oluşturabilen

Yunan aşk tanrısıdır. Antik Eros tasvirlerinin içinde lir, flüt, horoz, gül ve yunus balıkları bulunur ki bunlar da Eros'un sembolleridir. Aşk ateşini, bazen ok ve yayla (aşk acısı), bazen de elinde tuttuğu meşale (yakıcı aşk) ile ölümlüler kadar ölümsüzlerin

The difference between "Eros" and "agape" was that it signified love at first sight, physical attraction and longing for another and it is the root of the word "erotic" used in our language. Eros is the Greek god of love between any two characters of Greek mythology. Ancient Eros

depictions include lyre, flute, rose and dolphins which are the symbols of Eros. It is only Eros who can kindle the flame of love in the hearts of mortals as well as immortals using sometimes a bow and an arrow (love pain) and sometimes the torch he holds in his hand (burning love). Eros is passionately devoted

de yüreğine düşürebilen sadece Eros'tur. Eros, annesi Afrodit'e tutkuyla bağlıdır. Aşkın güzellikle olan ilgisi... Eros küçük bir çocukken bir arı tarafından sokulduğunda canı çok yanar, hemen annesine giderek; "nasıl oluyor da bu kadar küçük bir iğne böyle büyük acılara sebep oluyor" diye sorar. Afrodit ise "Sen de küçüksün oğlum, ama sen de okunla bir arı gibi herkesin canını yakmıyor musun?" diye cevaplar Eros'u. Peki bir aşk tanrısının aşkı nasıl olur acaba? Efsaneye göre Psyche(Ruh), bilinmeyen bir ülkede yaşayan, eşsiz güzellikte bir prensistir. Psyche o kadar güzeldir ki, onu bir kez gören erkekler tanrıça Afrodit'e tapınmaktan vazgeçerler. Afrodit bu duruma çok sinirlenir, oğlu Eros'a bu kızı dünyadaki en çirkin adama aşık etmesini emreder. Ne var ki Eros'un oku bu kez kendi yüreğine isabet etmiştir. Eros, Psyche'yi başka bir adama aşık edeceği yerde, kıza kendisi aşık olur ve meltem (batı rüzgarı) tanrısı Zephyros'un da işbirliği ile kızı yanına, kimsenin bilmediği bir saraya kaçırtır. Ölümlülerin bir tanrının yüzünü görmeleri yasak olduğundan Eros, kimliğini Psyche'den gizli tutar ve ona kendisine asla bakmamasını söyler. Birlikte oldukları oda bu yüzden her zaman kapkaranlık tutulmaktadır. Derken günün birinde Psyche, Eros'tan, çok özlediğini söylediği kız kardeşleri ile kendisini görüştürmesini rica eder. Eros buna razı gelir. Fakat saraya gelen kız kardeşler, görkemi karşısında küçük dillerini yuttukları sarayda

yaşayan kardeşlerini ölesiye kışkandıkları için, Psyche'nin aklına olmadık kuşkular, meraklar sokarlar. Bir kahin, kızlara Psyche'nin kocasının bir canavar olacağını söylemiştir. Psyche işittiği bu laflar neticesinde içini kemirmeye başlayan meraka yenik düşerek bir gece, yanında uyumakta olan Eros'un yüzüne ışık tutar. Zavallı kız, gözlerinin önünde çirkin bir yılan değil de dünyanın en yakışıklı gencini görünce öylesine büyülenir ki aşkın verdiği dalgınlıktan, elindeki kandilden birkaç damla yağ Eros'un omuzuna damlatır. Eros, büyük bir aldatılmışlık duygusu ve hayal kırıklığı içinde uyanır, durumu anlar anlamaz da sarayı terk eder. Kaybettiği aşkını dünyanın dört bucağında umarsızca arayan zavallı kız, nihayet durumu Afrodit'le konuşması gerektiğini kavrar. Güzellik tanrıçası, kızı sınamak için ona bir dizi güç, neredeyse olanaksız görevler ve işler verir. Yapılması istenen işler arasında, yerin yedi kat dibindeki Ölüler Ülkesi'ne inmek gibi, öyle tehlikeli vazifeler vardır ki bir ölümünün bu vazifeleri ölümsüzlerin yardımı olmaksızın yerine getirebilmesi mümkün değildir. Fakat Psyche kendisine verilen dört görevi de başarıyla tamamlar; Eros ile Psyche, bizzat tanrıların hazır bulunduğu bir evlilik töreni ile sonsuza dek birleşirler. Eros (Aşk) ve Psyche (Ruh)'un bir kızları olur, adı "Hedone" yani "Haz"dır.

Kaynak: Yunan Mitolojisi
Özcan Türkmen

to his mother Aphrodite. The relationship of love with beauty... When Eros is a small child a bee stings him and he is hurt badly, he goes to his mother and asks, "how can a needle this small gives so much pain?". Aphrodite says, "Son, you are also small but don't you hurt everyone with your arrow just like the bee?". Now what would the love of a god of love be like? Legend has it that Psyche (Soul) is a beautiful princess living in an unknown land. Psyche is so beautiful that men who see her renounce worshipping Aphrodite. Aphrodite gets angry at this and commands her son Eros to make this girl fall in love with the ugliest men on earth. However this time Eros' arrow hits his own heart. Eros falls in love with Psyche instead of making her fall in love with another man and with the help of Zephyr (western winds) snatches her away to a castle no one knows of. Since it is forbidden for mortals to see the face of gods, Eros keeps his identity secret and tells her to never look at him. That is why he keeps it dark inside when they meet. Then one day Psyche asks Eros to let her meet with her sisters whom she missed a lot. Eros accept this. However the sisters who come to the palace are jealous of Psyche when they see the

grandeur that she lives in and while talking to her they tell her things that make her suspicious. An oracle has told the girls that Psyche's husband will transform into a monster. These things that she hears make Psyche curious and then one night her curiosity takes over and she sheds a light on the face of Eros. The poor girl is so mesmerized when she sees the most handsome man instead of a snake, that she drips a few drops of wax on Eros. Eros wakes up feeling disappointment and leaves the palace when he understands what has happened. The poor girl looks for her lost love all over the world and then finally understands that she should talk about this with Aphrodite. The god of beauty gives her some very difficult, almost impossible tasks to test her. Some of the tasks are impossible for mortals to accomplish without the health of immortals like going down to the Land of the Dead seven stories below the earth. But Psyche successfully completes all four of the tasks given to her; Eros and Psyche get married forever under the witnessing of gods. Eros (Love) and Psyche (Soul) have a daughter; her name is "Hedone" meaning "Pleasure".

Source: Greek Mythology
Özcan Türkmen

Utku Akyüz

Aşkın ruh hali

The soul state of love

Aşk... Ya görüşümüzü bulandıran bir hastalık, ya da aciz ruhumuzun biricik merhemi... Belki de her ikisi... Sizce hangisi?

Love... Either a disease causing blurred vision or the only cure for our helpless soul... Or maybe both... Which do you think is it?

Edirne'de bir "İkinci Bayezid Külliyesi" vardır ki, ömrünüzde uğrayabileceğiniz en huzur dolu mekânlardan biridir. Öyle ki içine girdiğinizde, izin verseler orada yaşamayı kabul edebilirsiniz. Osmanlı zamanında, akıl hastalarının musiki ve su sesiyle tedavi edildiği, şimdilerde ise müze olarak kullanılan bu mekânın iç bölmelerinde her hastalığa ayrı bir oda tahsis edilerek gelen her hasta ayrı bölümlerde tedavi edilmiştir.

O zamanki isimleri farklı, ama örnek verecek olursak, obsesif hasta için ayrı, şizofreni için ayrı bir oda var. Ama en ilginç ve konumuzla ilgili olanı ise, ayrılan odalardan birinin isminin "Kara Sevdalılar Odası" olması.

Evet, o zamanlarda büyük olasılıkla aşk mental bir bozukluk olarak görülmüş. Siz ne düşünürsünüz bilemem ama birçok insan için gerçeklik payı yok değil bu görüşün.

There is an Islamic-ottoman social complex of Bayezid II, in Edirne, one of the most peaceful places on earth. So much that you would accept living there if they let you. This complex, a museum today, was used as a treatment facility for the mentally ill, using the sound of water and music in the Ottoman period. Inside the building, a room was allocated for each illness and each patient was treated accordingly. Their names were different back then, but to name a few, a separate room for obsessives and one for

schizophrenics. But the most interesting one and the one relevant to the theme is "hopeless lovers' room".

Yes, those times love was seen as a mental disorder. I do not know what you think but it more or less correct for many people. Many behaviors that seem irrational seem sensible when you are in love. In the movie Wuthering Heights, an adaptation of Emily Bronte's only novel, which is basically the classic tale of rich girl and poor guy, the torture seemed fit by Ralph

Rasyonel veya mantıklı olarak göremeyeceğimiz çoğu davranış, aşk hali içinde gayet olağan görünür gözümüze. Temelde Yeşilçam'ın zengin kız fakir oğlan temasından farksız, Emily Bronte'nin tek romanı Uğultulu Tepelerden uyarlama aynı isimli filmde, baş rol oyuncumuz Ralph Fiennes'in aşık olduğu kadın Juliet Bionche'ye ve ailesine layık gördüğü onca eziyet başka hangi ruh hali ile açıklanabilir ki? Hatta filmin havası o kadar boğucudur ki, bu atmosferin yaratıcısı Emily Bronte'nin 30'lü yaşlarında vefat etmiş olması sizi şaşırtmaz.

Hayatta kalma dürtümüz, içimizde en baskın olan dürtü iken, aşık olduğumuzda sevdiğimizize canımızı verecek kadar gözümüzün kararması başka iyi bir örnek değil midir? İnanılmaz sansürlere uğrayarak vizyona girdikten sonra, çoğu insanın tabiri caizse bir ağabey kardeş ilişkisi olarak yorumlamaya çalıştığı kült film Leon'un son sahnesinde, Natali Portman'ın oynadığı Matilda karakterini bir başına, sadece onun geçebileceği kadar dar havalandırmadan kaçırmaya çalışan Leon, Matilda'nın gözü yaşlı direnişi ile karşılaşır. Çünkü Matilda Leon'a aşıktır. Derdi hayatta kalmak değil, onunla kalmaktır. Aslına bakarsanız filmin derininde yatan hikâye bile, en az bu sahne kadar irrasyoneldir. Çünkü filmin yazar ve yönetmeni Luc Besson, kendinden yaşça oldukça küçük (emin değilim ama belki reşit bile değil) bir kıza aşıktır

ve sosyal çevresi tarafından oldukça yadırganmıştır bu durum. Leon bu duygularla yazılmış bir filmidir ve aslında o içeriye hunharca giren özel timler onları ayırmaya çalışan toplumdur. Böylesine bir aşkın, bir tür ruhsal bir bozukluk olup olmadığı ise kelimelerin yetmeyeceği bir tartışma konusudur.

Tam tersi bir görüşte, insanın sevdiği kişiyi bulmadan önce yarım olduğudur. Kişi yalnız olduğu sürece doğru yoldan sapar ve ancak onu bulduğu zaman sağlıklı bir ruh haline kavuşur. Scent of a Woman filminde Al Pacino oldukça depresif, kadın düşkünü ve sevdiklerine azap bir karakteri oynar. Ona eşlik eden Chris O'Donnell ise onun bu huysuzluklarından bıkmıştır ama sürekli kadınlardan bahsetmesi de komik gelmektedir kendisine. Bir sahnede dayanamaz ve sorar "Sen hiç başka bir şey düşünmez misin?" Al Pacino'nun cevabı dokunaklıdır. "Ben her zaman bir kadının çıkıp uzun bacaklarıyla beni sarıp tüm dertlerimi unutturmasını bekledim." Filmin sonunda da öyle olmuştur nitekim. Her ne kadar genç yaveri ile çıktığı içsel yolculuğun yaşadığı deneyimde etkisi olsa da filmin sonunda ondan etkilenen üniversite hocasının ona yaklaşması, hayallerin gerçek olacağına dair umutlandırır bizi. Acaba aşk da umut ettiğimiz sürece bizimle kalan, bazen tatlı bazen acı bir tür ruh hali mi?

Fiennes for the woman he loves, Juliet Binoche, and her family cannot be explained by any other state of mind. The movie is so gloomy that it is no wonder the creator of this mood died in her 30s.

Although survival is the strongest urge we have, when we are in love we are blinded so much as we are willing to die for the one we love. The last scene of the cult movie Leon, which came to the theatres after being considerably censored, and which many preferred to perceive as a love between brother and sister; Leon faces Matilda's tearful resistance, when he tries to get Matilda, played by Natalie Portman, to go through an air vent so small that only she can pass. Because Matilda is in love with Leon. She does not want to stay alive; she wants to stay with him. As a matter of fact, the story behind the movie is even more irrational. The writer and director of the movie, Luc Besson, has fallen in love with a lot younger girl (who might even be under-aged) and is faced with the judgment of his social circle. Leon is movie written at the backdrop of these emotions and the SWAT that blast in is the society keeping them apart. Whether this kind of love

is some sort of mental illness or not is the subject of a whole other discussion for which words will not suffice.

The opposite argument is that you are incomplete unless you find your other half. As long as you are alone, you derail and find your path when you find the one. In the movie with Al Pacino, Scent of a Woman, he plays a womanizer, making life hard for the people around him. Chris O'Donnell who accompanies him fed up with his grumpiness and finds it both annoying and funny that all he talks about is women. In a scene, he just cannot take it anymore and says "Don't you ever think of something else?" Pacino's answer is quite touching; "All my life I have waited for woman to wrap me with her long legs and make me forget the troubles of the world". That is what eventually happens in the end of the movie. Although the spiritual journey he took with his young companion has a certain effect on him, in the end of the movie the college professor who is impressed by him comes near him, giving us hope for his dreams coming true. Is love a bitter-sweet state of mind that stays with us as long as we keep hoping?

Titanic (1997)

“Batmaz” gemideki “ölümsüz” aşk

“Immortal” love in the “unsinking” ship

“Atlarsan, atlarım”

“If you jump, I jump”

1912 yılında yaşanan büyük bir faciayı beyaz perdeye taşıyan yönetmen James Cameron, filmle birlikte efsanevi bir aşk hikâyesi de yaratmış oldu. Özellikle bu kare ile ölümsüzleşen “Jack ve Rose”nin “Oscar”lık aşkı, “Titanic” faciası ile birlikte

anılmaya başlarken; onların “uçtuğu” bu sahne sevgililer tarafından hâlâ taklit ediliyor. “Batmaz” olduğu iddia edilen gemi batsa da, kaderin gemide birleştirdiği, ayrı dünyaların insanı iki aşığın kurgusal hikâyesi uzun yıllar unutulmayacak gibi...

James Cameron, who carried the catastrophe of 1912 to the silver screen also created an legendary love story. Jack and Rose’s Oscar-worthy love that became iconic especially in this particular scene is remembered alongside the disaster; this setting where

they “fly” is still recreated by lovers. Though the unsinkable ship has sunk, it seems like the fictional love story of two young people from different worlds, brought together by fate at this ship will be remembered for a long time...

Görünenin çok ötesinde bir alışveriş keyfi!

Bursa'da alışverişin merkezi,
Carrefour Bursa AVM!

Farklı kategorilerden çok
sayıda marka, bol çeşit,
sürpriz fırsatlar ve en iyi
yeme-içme alternatifleri
Carrefour Bursa AVM ile
çok yakınızdadır.

Sinema

Kafe ve
Restaurant

Çocuk
Oyun Alanları

Yüzlerce
Marka, Mağaza

Eğlence

Carrefour Bursa Alışveriş Merkezi

Şehrin Kalbinde Eğlence ve Alışverişin Merkezi

İzmir Yolu Orhanlı Keles Kavşağı, Lefkoşe Cad. Nilüfer / BURSA
Tel: 0(224) 452 69 00-01 | Faks: 0(224) 452 69 05

CarrefourBursaAVM

Carrefourbursa

www.carrefourbursa.com

yönetimindedir.

Casablanca (1942)

Siyah-beyaz bir aşk üçgeni

Black&White love triangle

“Dünya harabeye dönerken, biz aşık olmakla uğraşıyoruz”

“With the world crumbling, we pick this time to fall in love”

Savaşın ortasında geçen bir aşk üçgenini anlatan Casablanca filminden efsaneleşmiş bir kare... Filmten sonra moda akımı haline gelen trençkotuyla Rick (Humphrey Bogart) ve “tekrar çal Sam” repliği ile hafızalardan silinmeyen Ilsa'nın

(Ingrid Bergman) birbirlerini son kez gördüğü o an. 3 dalda Oscar alan ve 2002 yılında ABD Film Enstitüsü tarafından “tüm zamanların en iyi aşk filmi” seçilen film, sinema tarihinde yeri doldurulamaz bir iz bırakmıştı.

A legendary scene from the movie Casablanca, a love triangle in the midst of war... Rick (Humphrey Bogart) with his iconic trench coat and Ilsa (Ingrid Bergman), who is engraved in our minds with the famous line

“play it once more Sam” see each other for the very last time. Awarded with 3 Oscars and named the “best love movie of all time” by American Film Institute in 2002, has been irreplaceable in movie history.

MODANIN ZARVESINDEN
EĞLENCENİN ORTASINDAN

Lezzetlin ENVAİ ÇİŞİDİNDEN

HOLLYWOOD SETLERİNDEN

NEREDEN BAKARSA BAK KORUPARK

Korupark ile her an mutluluk dolu, daima eğlenceli. Alışverişler fırsat dolu, hep konforlu...
196 mağazası, binlerce markası ile Korupark, Türkiye'nin en büyük ve en farklı alışveriş merkezlerinden biri.

TORUNLAR TİGVO

KORUPARK
MUTLULUK MERKEZİ
f /koruparkavm t /korupark i /koruparkavm

Rüzgar Gibi Geçti (1939)

Gone With the Wind (1939)

30'lu yıllardan gelen aşk rüzgarı

Wind of love form the 30s

“Bunu yarın düşünürüm; çünkü yarın başka bir gün”

“I cannot think about that right now; because tomorrow is another day”

Amerikalı yazar Margaret Mitchell'in "Gone With the Wind" isimli romanından uyarlanan; süresi yaklaşık dört saat, etkisi ise uzun yıllar süren film Rüzgar Gibi Geçti'den tutku dolu bir an... Scarlett O'hara'nın (Vivien Leigh) Rhett Butler'e (Clark Gable) karşı duyduğu öfkenin, yerini fırtınalı bir aşka bırakmaya başladığı

bu an, filmin unutulmaz sahneleri arasından sadece bir tanesi. Savaş ve aşkın bir arada anlatıldığı, sekiz dalda Oscar'a layık görülen filmin diyalogları, müzikleri, görselliği ve karakterleri ile sinema tarihinin en büyük epik-dram türü eserlerinden biri olma özelliği de taşıyor.

A moment of passion from the movie Gone With the Wind, an adaptation of American author Margaret Mitchell; a four-hour long movie, with an effect that lasts a life time... The moment where the hate Scarlett O'hara (Vivien Leigh) feels for

Rhett Butler (Clark Gable) turns into love, only one of the unforgettable scenes of the film. War and love is depicted together at the 8 Oscar-awarded movie which is the biggest epic-drama in the movie history with its script, music, visuals, and characters.

19 YILDIR GELECEĞE ÇOCUKLARIMIZIN GÜLEN YÜZLERİNDEN, PARLAYAN GÖZLERİNDEN BAKIYORUZ...

19 yıl oldu. Bugüne kadar toplam 1,8 milyon çocuğumuza eğitim desteği verdik. Çocuklarımızın kitapla, sanatla, sporla, teknolojiyle tanışmalarına ve yeteneklerini keşfetmelerine yardımcı olduk. Çocuklarımızın ve Türkiye'nin geleceğine katkı sağlamaktan gurur duyuyoruz.

TÜRKİYE EĞİTİM GÖNÜLLÜLERİ VAKFI

www.tegv.org

Moulin Rouge (2001)

Gizli aşk, kıskançlık ve ayrılık...

Secret love, jealousy and seperation...

“Hayallerinin peşinden koşmadıkça, hayalden hayale gezmenin ne anlamı var?”

“Why live life from dream to dream, and dread the day when dreaming ends?”

Fransa'nın en ünlü mekânlarından “Moulin Rouge”nin parlayan elması, güzeller güzeli Satine (Nicole Kidman) ile genç yazar Christian'ın (Evan McGregor) imkânsız aşkını anlatan filmin, unutulmaz anlarından biri...

Adını geçtiği mekândan alan “Oscar”lı film Moulin Rouge, bugün bile kostümleri, dansları, şarkıları, renkli görüntüleri ve muhteşem oyunculuklarıyla, aşkı birçok yönüyle gözler önüne seren bir “aşk festivali” olarak hatırlanıyor.

Beautiful Satine, the shining diamond of one of the most popular destinations in France, “Moulin Rouge” and a young writer Christian (Evan McGregor) a memorable moment from the impressive movie... Named after

the place where the story is set, the Oscared-movie Moulin Rouge is still remembered as a festival of love with its costumes, dance numbers, songs, flamboyant scenes, and great acting.

TÜRKİYE EĞİTİMLE, EĞİTİM BİZİMLE İLERLER.

Bağış yapın, maddi imkansızlıklar nedeniyle
eğitim alamayan öğrencilere başarı dolu bir gelecek verin.

Aşkın iki yakası

Two sides of love

Yazı / Written by: Ferhan Petek

Tek ortak noktaları evrensel literatüre “çapkın” olarak geçmeleri ve bu kelimenin halk dilindeki karşılığı haline gelmeleri olan iki adam... Biri hayali bir gönül avcısı, diğeri aşka aşık, canlı kanlı bir insan... Bir tarafta tarih boyunca farklı yazarların dilinden, onlara ait yorumlarla tasvir edilmiş olan Don Juan; diğerk tarafta dolu dolu yaşadığı hayatıyla, dünyaya her hazzı tatmak için gelmiş olduğuna inanan Casanova...

Two men, with the only common trait of being addressed in the universal literature as being “womanizer” and having their names used as the synonyms of womanizer in colloquial speech... One is a fictional seducer, while the other one is real human being, in love with love itself... On one side is Don Juan who has been described with the interpretations of various authors throughout the history; while on the other side stands Casanova who lived his life to the fullest, believing that he came to the world to experience each and every pleasure it offers...

Kadınların birlikte olmak, erkeklerin bazen öldürmek bazen yerine geçmek istediği iki adam Don Juan ve Casanova. Büyük bir aileden gelen, uzun bir hayat hikâyesine sahip ve çok yönlü olduğu kadar çok kadınlı da olmayı tercih eden Giacomo Giralomo Casanova'ya karşı; çocukluktan gelme bir kompleksle tüm kadınlara düşman, intikamını ise "kadınların kalplerini çalıp, kırarak" almasıyla bilinen, kurgusal bir efsane Don Juan... Don Juan'ın belirlediği hedefi olan kadını elde ettikten sonra bir daha görmek istememesine rağmen, birlikte olduğu yüzlerce kadının hayatından çıkmayıp, onlarla dost kalmayı başaran Casanova... Biri tamamen gerçek diğeri bazı eserlerde geçen karakterlerden esinlenilerek yaratılmış olan bu iki adam her zaman birbirine karıştırılsa da aradaki büyük farklar aslında çok belli. Asıl sorun ise hangi özellikleriyle birbirlerinden ayrıldıkları değil, hangisinin daha "haklı" olduğu...

Kadına bir tür sanat eseri gözüyle bakan, estetiğine ve zarafetine hayran olan; güzel olan her şeyle ilgilenmekle yetinmeyerek sahibi de olmak isteyen bir gönül avcısı Don Juan... Bazı erkeklerin idol olarak seçtiği hayali adam Don Juan Tenorio tam adıyla, İspanya'nın köklü ailelerinden gelen bir asilzade olduğu da söyleniyor; 17. yüzyılda İspanyol yazar Tirso de Molina tarafından "Sevillalı Kadın Avcısı" oyununda yaratılan bir karakter olduğu da. Edebiyattaki bu en muzip karakter hakkında anlatılan efsaneye göre, soylu bir genç kızı baştan çıkarıp babasını öldürüyor. Daha sonra babanın mezarına gelerek heykelini yemeğe davet etme küstahlığına

Two men with whom women want to be, while men aspire to live -or sometimes to end- their lives like. Giacomo Giralomo Casanova who came from a large family, had a long life story and preferred to be with 'multiple-women' as much as he was multifaceted versus Don Juan, a fictional legend, known for taking vengeance from women, who was considered to be hostile because of his childhood complex, by "stealing women's hearts and breaking them later on"... Contrary to Don Juan's goal to conquer women's hearts and to never see their face again once he is done with them, Casanova did not get the women he had been with out of his life and succeeded in staying friends with them. Despite the fact that these two men, one fictional man created from the inspiration taken from various works and an actual human being, are commonly mistaken for each other, the differences they have are in fact quite obvious. What really matters however is not their respective traits that distinguish one from other, but the point which one is more "right"...

Don Juan is a heartbreaker that sees women as a work of art, admiring their aesthetic and grace, yet does not confine himself with only being attracted to the beauty but also desires to conquer and own it... It is told that the fictional Don Juan Tenorio, who some men chose as their idol, is a nobleman from one of the well-established families in Spain; as well as being mentioned as a character inspired from Triso de Molina's play "The Trickster of Seville and the Stone Guest". According to the tale told concerning this most mischievous character in the literature, he dishonors a noble young girl and kills her father who rushed sword in hand in to her daughter's aid . On the face of Don Juan's later insolence to visit the deceased father's grave and invite his sculpture to dinner, the ghost of the father finds voice and accepts the invitation. Just as they were to shake hands, the ghost firmly grabs Don Juan's wrist and drags him down to the endless depths of hell. Thus, according to many Don

karşılık hayalet dile gelip, daveti kabul ediyor. Daha sonra tokalaşma bahanesiyle ellerinden tuttuğu Don Juan'ı cehennemin derinliklerine çekiyor. Don Juan da böylece, birçok kişiye göre cezasını bulmuş ve hak ettiği yere gitmiş oluyor. Son derece zeki, bir o kadar küstah, alaycı, karşı konulamaz derece de yakışıklı olarak tanımlanan Don Juan; gerçekten bir kadın avcısı ve bencil bir zampara mıdır yoksa hayatı boyunca aşk için nefes alıp veren, birlikte olduğu her kadında gerçek aşkı ve saf sevgiyi arayan bir romantik mi? Eğer ikinci seçenek doğru ise; her seferinde istemeden yaptığı bir hata sonucu ardında gözü yaşlı kadınlar, kalbi kırık hikâyeler bırakıyor olması da yanlış bir yöntem uygulamış olmasıyla açıklanabilir. Onun biraz komik, biraz romantik; kızdıran, hüznölendiren, güldüren ve insanın içindeki merhamet duygusunu ortaya çıkaran maceraları okunmaya değer olduğu kadar izlemeye de değer. Don Juan isminin Johnny Depp ile anılmasına sebep olan "Don Juan De Marco" filmi, Don Juan'ın kaynağında yatan kompleksi ve onun bebeklikten başlayan hikâyesini anlatarak efsanesine bambaşka bir yön verdi. 1994 yapımı, dramatik komedi türündeki bu filmde önce de Don Juan defalarca tiyatro sahnelerinde, farklı oyuncularla hayat buldu; beyazperdede canlandırıldı. Eğlenceli karakteri, birbirinden enteresan maceraları, yazarlar için her zaman vazgeçilmez bir malzeme oldu. Cervantes'in "La Gitanilla" adlı romanının esas kızı Gitanilla'ya aşık olan "Don Juan de Carcamo"yu yaratırken, Don Juan efsanesinden etkilendiği bilinir. Tanınmış bir İtalyan yazar olan Carlo Goldoni'nin de yazdığı oyunlardan birinde bu ismi kullanarak, efsaneye gönderme yaptığı söylenir.

Juan gets what he deserves. Described as remarkably clever, and no less arrogant, sarcastic and irresistibly handsome, is Don Juan really a notorious seducer and a selfish womanizer, or a romantic that breathed for love all his life, that sought pure love in every woman he had been with? If the case is the latter, the fact that each time he leaves women in tears with nothing but heartbreaking stories can be explained with he has been doing something wrong. His part funny and part romantic adventures that from time to time make the readers angry, sad, smile and that unveil the sense of mercy in their hearts are also worth watching. The movie "Don Juan DeMarco" which made the name Don Juan to be remembered with Johnny Depp, gave the legend a quite different dimension by narrating Don Juan's story starting from his infancy and hinting on the complex that laid under his actions. Also before this movie made in 1994, Don Juan met the audience of many theaters and played by different actors for several times. With his rather amusing character and interesting adventures, he has always been a great material for writers. It is known that Cervantes took inspiration from him in creating "Don Juan de Carcamo" who was in love with Gitanilla in the author's novel "La Gitanilla". It is told that also the well known Italian author Carlo Goldoni addressed the character by using his name in one of the plays he wrote. With his stories, while Don Juan provided the inspiration to many works including plays, movies and novels, Casanova as a very well-equipped real individual who painted his life with all sorts of colors with his distinctive perspective, autobiography and education level had a real life story.

Giacomo Giralomo Casanova in fact was not a womanizer as it is commonly known. Casanova was born in 1725, to a family of theatre players. He was only one year old when his parents left him with his grandmother to attend the tour of a play. Taking his family name not from his biological father but his mother's husband, Casanova was the eldest of 6 siblings.

Don Juan efsaneleriyle romanlardan tiyatro oyunlarına, filmlerden hikâyelere ilham olurken; kanlı canlı, son derece donanımlı, otobiyografisi, eğitimi, farklı bakış açısı ile hayatını bin bir renge boyayan maceraperest Casanova gerçek bir hayat hikâyesine sahipti.

Giacomo Giralomo Casanova, aslında zannedildiği gibi bir kadın avcısı değildi. Tiyatrocu bir ailenin çocuğu olan Casanova, 1725 yılında Venedik'te doğdu. Annesi ve babası bir turne için onu ilk kez anneannesine teslim ettiklerinde henüz bir yaşındaydı. Soyadını öz babasından değil, annesinin kocasından alan Casanova, 6 çocuktan en büyüğüydü. Uzun süre anneanesiyle vakit geçirdi ve 9 yaşına geldiğinde yatılı olarak okumak üzere gönderildiği Padua'da eğitim almaya başladı. İlahiyat Okulu'na devam edip, Venedik'te bir kilise de vaaz verecek hale geldiğinde 16 yaşındaydı. Hem öğrenmeyi seviyor oluşu hem de kıvrak zekâsı kısa süre içinde çok şey öğrenmesine sebep olurken, ilgi alanları sürekli genişliyordu. Her şeyi öğrenmek, her alanda deneyim kazanmak istiyordu. Ancak dendiği işler arasında birçoğu karakterine uyum sağlamıyor, yalnızca öğrenmiş olmakla kalıyordu. Kimya, matematik, hukuk, eczacılık, felsefe, aldığı eğitimlerden sadece birkaçıydı. Kendine uygun olanı bulmakta zorlanmakla birlikte eczacılığa özel bir ilgisi vardı. Hayat bir şekilde bu alanda kariyer yapmasına engel oldu. İspanyolca, İbranice, Fransızca, Latince, Yunanca öğrendi. Yıllar sonra kendi hayatını yazdığı "Historie de ma vie" (Hayatımın Hikâyesi) isimli otobiyografisinde de bahsettiği hukuk doktorasını yaptığında 18 yaşındaydı.

İlgi alanlarına göre artan bilgileri çeşitlilik gösteriyor; tıp, tarih, edebiyat konularıyla yetinmeyerek astroloji, simya gibi farklı bilim dallarına da yöneliyordu. Bir yandan tam bir beyefendi olmak için kendini geliştiriyor; eskrim, binicilik, keman, dans dersleri ararak tam anlamıyla büyüyordu.

Kadınların; bilgisi, görgüsü, eğitimleri, duruşu, sanatçı ruhu, nezaketi ve küçük yaştan itibaren geliştirdiği tüm özellikleriyle karşısına çıkan böyle bir adamı geri çevirememeleri, aslında çok da şaşılabilecek bir durum olmasa gerek. Casanova'nın kadınlara olan ilgisi de, onların üzerindeki etkisi de çok küçük yaşta başladı. Çoğu zaman başı derde girdi, birlikte olduğu kadınların sevgilileri ya da kocaları tarafından uğradığı saldırılarla defalarca "ucuz" atlattı ama hiç vazgeçmedi. Tıpkı Heath Ledger tarafından hayatının başarıyla canlandırıldığı filmdeki gibi... Birçok kişiye göre, filmde aşk ile uslanıp doğru yolu bulan Casanova'nın doğru kadına rastladığında tüm hayatını ve bakış açısını değiştireceğini düşünmek aslında çok da doğru değil. Birçok Casanova yanlısına göre o, kadınlara aşık bir romantikti ve kadınların ruhlarına hitap ediyor; dış güzelliklerindeki estetiğe hayranlık, kişiliklerine ise saygı duyuyordu.

Dünyayı gezdi, neredeyse hepsinden rahat durmadığı için çıkan skandallar nedeniyle uzaklaştırıldı ya da kaçmak zorunda kaldı Casanova. Bir dönem asker olmaya karar vererek İstanbul'a kadar geldiği de söyleniyor. Askerliğin aradığı şey olmadığını anlayınca yeniden Venedik'e dönüp bir süre ailesi gibi tiyatrodaki keman çalarak geçindi. Şans eseri yaşlı bir senatörün ölümünden

After spending years with her grandmother, at the age of 9 he went to a boarding school in Padua and started his education. He was only 16 when he started to preach in a church in Venice while he continued to attend divinity school. His eagerness to learn and his quick-wit enabled him to learn much in short time and his areas of interest grew constantly. He wanted to learn everything and gain experience in all areas. However, most of the professions he learned did not suit his character and he did not do much in many areas besides learning them. Chemistry, mathematics, law, pharmaceuticals and philosophy were only some of the areas he

received education in. Although having difficulty in finding what really suited him, he had grown a special interest to pharmaceuticals. Somehow though, life prevented him to make a career in this. He learned Spanish, Hebrew, French, Latin and Greek. As also he mentioned in the "Historie de ma vie" (The Story of My Life) titled autobiography he wrote years later, he was only 18 when he completed his Law doctorate. His knowledge extended in line with the ever increasing number of areas he was interested in; thus he did not confine himself with medicine, history and literature but also focused on different branches of science such as astrology and alchemy. On the

kurtarak onun gözdesi oldu. Sarayda bir odası, çevresinde onunla ilgilenen birçok insan vardı ama o rahat durmuyor, başını derde sokmak için elinden geleni yapmaya devam ediyordu. Senatör onu korumak ve de daha fazla eğitim almasını sağlamak için, Casanova'nın her zaman ikinci memleketi olarak gördüğü Paris'e gönderdi. 30 yaşında tutuklanması, beklenmeyen ve anlam veremediği bir durumdu. Bu tutuklanmanın birçok sebebi olabileceğini düşündü ve ihtimalleri, yazdığı otobiyografisinde de sıraladı. Ancak diğer gerçekler gibi, bu gerçekte Casanova öldükten sonra ortaya çıktı ve resmi kayıtlara göre suçlu olduğu konu "kutsal dini alenen aşağılamak"tı. Casanova önünde hiçbir engel tanımayan, daima bildiğini okuyan karakteriyle bu durumdan da kurtuldu; hapishaneden kaçarak bir şekilde hayatının geri kalanını milyoner olarak sürdürmeyi başardı. 1774 yılında af çıkıp yeniden Venedik'e dönebileceği güne dek dünyayı dolaştı. Ünlü müzisyenler, yazarlar, sanatçılar, siyasetçiler gibi tarihte yeri olan birçok insanı ağırladığı "Dux Şatosu"nda kütüphane sorumlusu olarak görev yaptı. Yaptığı ve muhtemelen sayısını kendi bile hesaplayamadığı yolculuklarından sonra ve

politikacı, filozof, sihirbaz, diplomat vb. kimliklerinin yanı sıra bir yazar olarak burada yaşadı ve 12 ciltlik otobiyografisini de burada yazdı. Öldüğü 1798 yılına dek, küçük yaşlarda kendi için çizdiği yoldan hiç şaşmadı Casanova. Başkalarına göre doğru ya da yanlıştı ama en azından kendi seçimiymi ve ona göre bu, diğer her şeyden önemliydi. Hayatı boyunca bildiğini okudu, bu amaçla çıktığı yolda yaşadıklarını da yazdı.

Don Juan bir efsaneydi ama Casanova efsanevi bir "kişi"ydi. Casanova sevmeyi seven, aşka derin bir tutkuyla bağlı; istediği her kadını elde edip onlarla birlikte olduktan sonra da hayatlarında kalmaya devam edecek kadar "iyi" bir adamdı. Don Juan ise sadece kadınlarla birlikte olmayı seven, hazlarının peşinde koşarken kimsenin duygularını ve düşüncelerini umursamayan, ruhunda hiçbir derinlik taşımayan bir hayal ürünüydü. Tek ortak noktaları aşktı. Ama aşk biri için hayatının her anını dolduran en değerli varlığı, yol göstericisiyken; diğerinin istediği kadını elde etmek için kullandığı bir tuzaktı. Aşkın iki farklı yakasında yer alan bu iki farklı adam, hiçbir zaman ve hiçbir şekilde bir araya gelemezdi.

other hand, he taught himself to be a complete gentleman and was growing by taking fencing, horse-riding, violin and dance lessons.

The fact that women could not reject a man with such knowledge, manners, education, attitude, artistic spirit, kindness and all other qualities he developed ever since his childhood in fact should not come as a surprise. Casanova's interest towards women and his influence on them both started when he was very young. Most of the time he ended up in getting himself in trouble; he had many "narrow escapes" from the anger and aggression of the lovers or husbands of all the women he seduced, but in the end he never gave up. Just as the way it was shown in the movie where Heath Ledger played his role successfully... According to many, it is not really correct to believe that Casanova, who came to his senses with love and found the true way in the movie, will change his entire life and perspective when he meets the right woman. According to many who root for Casanova, he was a romantic in love with women and touched the souls of women; he admired the aesthetic of their outer beauty and respected their personality.

He traveled many countries in the world, from most of which he was deported or had to run away due to the scandals he caused. It is told that deciding he wanted to be a soldier, he even came all the way to Istanbul. However, when he understood that being a soldier is also not what he seeks for, he turned back to his family in Venice and made his living by playing the violin for some time. By a stroke of luck, he saved the life of an old senator and he won the senator's favor. He had a room in the palace and many people around him taking care of him, yet he just could not behave himself and seemed to do whatever necessary that needed to get himself in trouble. In order to protect him and to allow him to receive further education, the senator sent Casanova to Paris, the city he considered to be his second home. His arrest at 30 years of age was an unexpected case,

the reasons of which he could not find out. He thought that this arrest could have many reasons and he listed the possible reasons in the autobiography he wrote later. However, as the other facts, also this was revealed after Casanova's death and according to the official reports; Casanova was found guilty for "openly insulting the holy religion". With his character that knows no boundaries and always does what he believes to be right, Casanova also escaped from this situation by actually making his escape from the prison, and somehow managed to live the rest of his life as a millionaire. He traveled the world until 1774 when an amnesty was granted and thus he could turn back to Venice. He worked as a librarian in the "Chateau Dux" where he hosted many historically significant individuals such as famous musicians, authors, artists and politicians. After the all the travels he had, the number of which was most probably unknown even to him, and in addition to his identities of politician, philosopher, illusionist and diplomat, he wrote his 12-volume autobiography here. Until the year 1798 when he passed away, Casanova never deviated from the path he drew for himself in his young ages. It may have been right or wrong for others, but he knew that it was his own choice and that was most important thing. All his life, he followed his own way and wrote what he experienced in this way.

While Don Juan was a legend, Casanova was a legendary "person". Casanova was a good man that loved loving, committed to love with a deep passion, winning every woman he desired and kept on staying in their lives. Don Juan on the other hand was a work of imagination that had no depth in his soul, who only liked to be with women, did not care people's feelings and thoughts while running from pleasure to pleasure. The only thing they had in common was love. However, while for one love meant his most precious wealth, his guide, for the other it was a trap he used to conquer any woman he desired. These two distinctive men on the two different sides of love could never come together in any way.

sacha
exclusive

Korupark BEYMEN'de
t. (0224) 241 31 12

Audrey Hepburn

Aşk ülkesinin pembe meleği

The pink angel of love-ville

Yazı / Written by: Ferhan Petek

O mümkün olduğunu söylüyorsa hiçbir şey imkansız olamazdı. Çünkü genç yaşta acı ve korkuyla tanışmış, her şeyi “pembe” yaşamayı tercih ederek atlatmıştı. Zarafeti, güzelliği ve asaletiyle kitaplara konu, stiliyle tüm dünya için bir moda ikonu oldu. Yaşamı boyunca yüzünden eksik etmediği sıcacık gülümsemesiyle “aşkın ülkesi” olarak tanımladığı kalpleri ısıttı; sevgi için uzanan elleriyle, yardımına ihtiyaç duyan insanların hayatlarına dokundu.

Nothing could be impossible if she said it was possible. For she has faced pain and fear at a very early age and got through it by choosing to live “pink”. She became a fashion icon with her grace, beauty and noblesse, and her style that became a subject for many books. She warmed the hearts that she called “the country of love” with her ever-present smile; she touched many lives with her hands that reach out with love.

Zarafet onun, yalnızca hayatının anlatıldığı kitabın ismi değil aynı zamanda büyük bir parçasıydı. Asalet biraz kanında, biraz geçmişinde, biraz duruşunda saklıydı. Yaşadığı her olumsuzluktan olumlu bir taraf bulmayı başarabilmiş, her kötünün iyi yanını görebilmiş, hayatı kendi ve diğer insanlar için pembeye boyamayı görev edinmiş kanatsız bir melekti Audrey Hepburn. UNICEF’in iyi niyet elçisi ve hayatın son nefesine kadar inandığı mucizelerinden biri aslında ta kendiydi. Hep çocuk bakan gözleri, kelimelere sığmayan güzelliği, her şeye rağmen koruduğu iyi niyeti ve masumiyetiyle ona yakıştırılan “kanatsız melek” benzetmesi yeterli olmasa da yerinde bir ifadediydi. Doğum adıyla Audrey Kathleen Ruston tüm zamanını, geçmişindeki zorluklara ve aldığı yaralara inat hayata aşık, sevgiyle doldurdu.

“Bir tarafım belki hep çocuk kaldı. Ama bir

yandan da erkenden olgunlaştım. Çünkü genç yaşta acı ve korkuyla tanıştım.”

Onu döneminin yıldızlarına göre farklı kılan, kendi deyimiyle “tahta bacaklı, küçük göğüslü kız çocuğu gibi” haliydi belki de. “Şuh kahkahalar atan, şehvetle bakan, dolgun göğüslü, uzun bacaklı, seksi ve ateşli kadın” imajını; masumiyeti, duru güzelliği ve çocuksu ifadesiyle yerle bir etti Audrey Hepburn. Belki de doya doya yaşayamadığı, savaş, yokluk ve hastalıklarla geçen çocukluğu onun peşini hiç bırakmadı. 1929 yılında Hollandalı bir barones ve İngiliz bir bankacının kızı olarak Brüksel’de doğdu. Aile sıcaklığını henüz hissedemeden, o daha bir yaşındayken onları terk eden babasından sonra annesi yeniden evlendi. Hem annesiyle yaşıyor olması hem de babasının ilgisizliği nedeniyle hep bir yanı eksik kaldı Audrey’in. Güvensizlik

Grace was not just the name of the book about her life but also a main part of her life. Noblesse was in her blood, in her past, in her stance. Audrey Hepburn was an angel who tried to paint life pink for herself and the people around her, seeing something positive in every hardship she faced, every bad experience. She was actually one of the miracles she kept on believing until the day she died and a Goodwill Ambassador for the UNICEF. Her child eyes, her indescribable beauty, her good faith and innocence despite all make the nickname “angel without wings” a perfect definition for her. Her birth name was Audrey Kathleen Ruston and she filled all her life with love in spite of the destitution and wounds of her past.

“Maybe I always had a child in me. But I had to grow up before my age because I was introduced to pain and suffering at a very early age.”

In her own words, what differentiated her from the other stars of her time was that she was “skinny legged and flat chested like a little girl”. Audrey Hepburn shattered the image of “sassy, lusty and busty, long-legged,

sexy and hot woman” with her innocence and clear beauty. Her childhood, incomplete because of war, poverty, and illnesses, never left her. She was born as the daughter of a Dutch barones and an English banker in Brussels in 1929. Before she felt the warmth of a family, her father left them when she was one, and her mother re-married. Living with her mother, the disinterest of her father always made Audrey feel as if something was missing from her life. The concept of mistrust entered her life during these years. Immigrating to Holland after the Nazi invasion and the poverty under the Nazi rule led her to struggle with even more illnesses in her childhood. She grew up right in the middle of war till her teen years. Audrey and her family fought to survive with the help of UNESCO, where she would later become a goodwill ambassador. She lived her life with the grace of a ballerina, though she never achieved her childhood dream of becoming a prima donna, she received training in the midst of war, but her sickness-ridden body did not let her. Audrey and her family were left in poverty after the war but their devotion to life and hope for the future was reason

de bu yıllarda girdi hayatına. Nazi işgalinde Hollanda'ya göç etmek zorunda kalmaları ve işgal sırasındaki yokluk günleri, onun zaten hasta geçen çocukluğunun daha sağlıksız devam etmesine sebep oldu. Ergenlik yaşına gelene dek savaşın ortasında büyüyen ve birçok sağlık sorunu ile baş etmek zorunda kalan Audrey ve ailesi "2. Dünya Savaşı"nda, daha sonra iyi niyet elçiliği yapacağı UNICEF'in desteği ile hayatta kalma mücadelesini sürdürdü. Savaşın ortasında bir süreliğine de olsa eğitimi alabildiği çocukluk hayali olan baş balerinlik zayıf düşen bedenine uygun olmasa da, ömrünün sonuna kadar bir balerin zarafetiyle yaşadı. Audrey ve ailesi savaş sonrası tamamen yokluk içinde kalmışlardı ama hayata olan bağlılıkları ve gelecekte kesilmeyen umutları, yeniden başlamak için yeterli sebeplerdi. Küçük yaşlarda, sıcak savaşın içinde açlık ve yoksulluk içine düştü. Evinden, yuvasından oldu, sokaklarda kaldı. Birçok ölüme tanıklık etti. Hayallerinin yıkılmasına sebep olan sağlık sorunlarını, her zaman karşı olduğu savaş yüzünden yaşadı Audrey. İşte bu yüzden eğer o, herhangi bir şey için "mümkündür" dediği sürece hiçbir şey imkânsız değildi.

Savaş günleri sonrası Londra'da sıfırdan kurulan bir hayat başladı. Audrey, sinemaya olan ilgisi ve oyuncu olma hayalleriyle, aldığı bale eğitiminin yanı sıra modellik de yaptı. Annesi çalışıyor Audrey'e de okuldan kalan zamanlarında çalışarak harçlığını çıkarmaya uğraştı. Bir yandan da takip ederek kendine göre şekillendirdiği modayla ilgileniyor, yıllarca konuşulup taklit edileceğini tahmin bile edemediği stilin temellerini atıyordu. Geçirdiği hastalıklar geride kalmıştı

enough for starting over. She faced hunger and distress in the middle of a blazing war. They lost their home, were left out in the streets. Came across death. She experienced the health problems that devastated her dreams because of war, something she was always against. That is why; if she says nothing is impossible, it is "possible".

After the days of war, a brand new life began in London. In line with her dreams of becoming an actress and her love for cinema, along with ballet classes, she started modelling. Her mother was working and Audrey tried to earn her pocket money by working after school. She was also interested in fashion, which she adapted to her liking, setting the ground for her sense of style to be talked about and repeated for years to come. The illnesses were left behind but their traces were enough to destroy her dreams and plans for herself. She decided to move to plan "B" instead of feeling sorry, because Audrey knew exactly what to do in negative situations. So she was not going to be a ballerina, she would find another way to dance, be on stage. She did exactly that. She auditioned for musicals in London and was successful and with the small roles she got, she enriched herself and took sound steps towards an acting career. She took walk-on roles in movies, with a few or no lines, both to earn money and move closer to her dream. After the long hours of waiting in audition lines, she started appearing bigger movies and had better roles. As she always believed, "the more you want something, the harder you work, that is how much you deserve it and you always get what you deserve", every step she took got her closer to her truth.

"I have learned how to live, to be outside and inside the world without standing in the sidelines. I will never ever escape from life. From love..."

Her unique aura, her innocent expression and her unusual figure were remarkable; she dazzled everyone with her glow.

ama izleri onun kendi adına kurduğu hayalleri ve planlarını bozacak kadar derindi. Hayal kırıklığına kendini kaptırmak yerine "B" planına geçmeyi tercih etti. Çünkü Audrey, olumsuz durumlar karşısında ne yapacağını çok iyi biliyordu. Madem balerin olamayacaktı o halde dans etmenin başka bir yolunu bulur ve bir şekilde sahnede olmayı başarabilirdi. Öyle de yaptı. Londra müzikallerinin seçmelerine katılarak başarılı oldu ve aldığı küçük rollerle hem kendini geliştirdi hem de oyunculuk yolunda emin adımlar atmaya başladı. Hem para kazanmak hem de hayaline giden yolda yürümek adına, hiçbir fırsatı kaçırmadan; birkaç kelime edeceği hatta bazılarında repliğinin bile olmadığı filmlerde figüranlık yaptı. Katıldığı seçmelerde, sabırla beklediği sıralarda geçen saatler boşa gitmedi, zamanla daha çok izlenen filmlerde, kendine gittikçe süresi uzayan roller bulmaya başladı. Her zaman inandığı "Bir şeyi ne kadar çok ister, onun için ne kadar çok emek verirsən o kadar hak edersin ve hayatta mutlaka hak ettiğini alırsın" düşüncesini ispatlarcasına attığı her adım, onu kendi doğrusuna biraz daha yaklaştırıyordu.

"Nasıl yaşanacağını, kenarda durup izlemeden dünyanın nasıl hem içinde hem dışında olunacağını öğrendim. Bir daha asla ama asla hayattan kaçmayacağım. Aştan da..."

Kendine has havası, masum ifadesi ve dönemin yıldızlarına göre son derece büyük farklar taşıyan vücut hatları ile dikkat çekiyor; görenleri ısıltısıyla büyülyordu. Hem yapımcılar hem de seyirciler tarafından keşfediliyor, herkes sahnede "onu" görmek istiyordu. İlk olarak 1951 yılında "Gigi" isimli

oyunda sergilediği başrol performansı, oyunun gösterim sayısını arttırırken Audrey'in ilk filmi için beklediği fırsatı da beraberinde getirdi. Deneme çekiminde Audrey'in samimi tavırları, bu çekimi izleyen bazı prodüksiyon şirketleri tarafından uzun yıllar "Londra, New York ve Hollywood'da kaydedilen en iyi görüntü" olarak anılmasına neden oldu. 1953 yapımı Roma Tatili (Roman Holiday) filmi için yapılan seçmelerde, birçok adayı arkasında bırakarak 23 yaşında beyazperdedeki ilk başrolüyle birlikte o artık tiyatro ve sinemanın aranan yıldızı; ilk filmiyle "En İyi Kadın Oyuncu Oscarı"na layık görülmüş ödüllü bir oyuncuydu. Artık zaman Audrey için kazanma zamanıydı. Ardı ardına gelen filmler ve ödüller, Audrey'in sadeliğinden ve mütevazılığından bir şey eksiltmezken, hak etmek için çok savaş verdiğine inandığı mutluluğunu arttırıyordu.

Bir dergiye verdiği röportajda, son derece çirkin olduğunu, kepçe kulakları, tahta göğüsleri ve berbat görüntüsüyle hiçbir erkeğin kendisini beğenmeyeceğini ve onunla evlenmek isteyen biriyle tanışamayacağını söyleyen Audrey Hepburn, aşkı ilk tattığında 25 yaşındaydı. İlk filminde yakaladığı başarıdan bir yıl sonra oynadığı oyunda başrolü paylaştığı Mel Ferrer ile 1954 yılında evlendi. Aynı yıl romantik komedi türünün ilk örneklerinden olan "Sabrina" filmiyle "Akademi Ödülleri"ne aday gösterildi. Bir yandan eşikle birlikte projelerde yer alıyor bir yandan adıyla özdeşleşen "Funny Face" filmindeki dans performansı ile büyülemeye devam ediyordu. Aldığı ve layık gördüğü ödülleri kendi de saymıyor, bir yandan başarılarının bir yandan aşkının tadını çıkarmaktan başka bir şey düşünmüyordu.

She was recognized by viewers and producers; everybody wanted to see "her" on stage. Her first leading role in 1951 at "Gigi" prolonged the play and brought her a long-awaited big break. Her sincere attitude during the auditions were defined as "the best images to be recorded in London, New York, and Hollywood" by the production companies. She took her first leading role in the silver screen, leaving behind many candidates, at the 1953 movie titled "Roman Holiday" at the age of 23. She was now the sought-after star of theatre and cinema and was awarded the "Best Actress" Oscar with her first movie. It was time to win for Audrey. Movies and awards one after another did not diminish her pureness and humility but added to her happiness which she struggled a lot to earn.

Audrey Hepburn, who claimed in an interview that no man would find her attractive and she would

never meet a guy that would want to marry her because she was quite ugly, with flap ears and a flat chest, was 25 when she first tasted love. She married Mel Ferrer, her co-star at a play she acted in after her success from her first movie. The same year she was nominated for an Oscar with her next film "Sabrina", one of the first examples of romantic comedy. She both continued acting with her husband and dazzling audiences with her dance performance in "Funny Face", a name she is identified with. She could not follow the awards she received; she thought nothing other than tasting love and enjoying success. She craved being a mother, wanted to have child. As she did with everything, she had to be patient for this as well and her first child Sean was born in 1960.

In 1961 she acted in the movie "Breakfast at Tiffany's" along with well-known actors, paving the way to her immortality. An

Deli gibi anne olmak istiyor, aşkının meyvesini bir an önce kucağına almayı hayal ediyordu. Hayatı boyunca gerektiği gibi, bu konuda da sabretmesi gerekti ve nihayet 1960 yılında ilk çocuğu Sean doğdu.

1961 yılında, onun ölümsüzlük yolunda attığı en önemli adım olan "Breakfast at Tiffany's" filmine dek birçok filmde ünlü isimlerle birlikte yer aldı. Truman Capote'nin romanından uyarlanan "Tiffany'de Kahvaltı" filmi, çekildiği dönem için büyük cesaret isteyen bir projeydi. Hem farklı hikâyesi hem de canlandıracağı rolün 60'lı yıllarda çok hoş karşılanmayacak bir karaktere sahip olması Audrey için bir engel olmadı. Filmin açılış sahnesindeki, Audrey'in mağaza vitrinine bakarken çörek yiyip, kahve içtiği sahne dahil olmak üzere filmde birçok kare; bugün duvarları, çantaları, çeşitli giyim ve aksesuar malzemeleriyle, hayatımızda büyük bir yeri var. Onu hiç tanımamış, tek bir filmi izlememiş olanların hayatı da dahil olmak üzere... Filmde "Moon River" şarkısını söylediği sahnenin videosu ise hala izlenme rekorları kırıyor. Audrey'in her yaptığı filmde yakaladığı başarılar, hayatının aşkını bulmuş ve anneliği tatmış bir kadın oluşuyla dışardan görünen "peri masalı" tadındaki hayatında her şey yolunda gidiyordu. Ama birkaç yıl içinde evliliği bitti ve "My Fair Lady" filminde aldığı övgüler, büyük bir haksızlıkla son buldu. Audrey sesinin muhteşem olduğunu düşünmüyordu ama şarkı söyleyebildiğini bugün hala konuşulan filminde Moon River şarkısı ile kanıtlamış, dünyayı kendine hayran bırakmıştı. Oysa bu filmde söylenecek olan şarkı için sesinin yeterli olmadığı öne sürüldü ve eleştirmenler Audrey

hakkında rolü hak etmediği yönünde yorumlar yaptılar. Audrey kendini bu yaldızlı hayata kaptırmamış olmanın avantajını yaşayarak, yaşadığı haksızlığı kabullenmekte çok zorlanmadı. Artık bir süreliğine de olsa geri çekilme zamanı gelmişti. Her şeyin iyi yönünü bulabilen Audrey, oğlunun kendine ihtiyacı olduğu bu dönemde böyle bir çekilmenin yerinde olduğuna inandı. Eşile boşanmasına neden olan dedikodular, eşinin onun yanında ve ona destek olmayı tercih etmesi yerine, kendisine gelen her iş fırsatını değerlendiriyor olması aşkla başlayan evliliğin ortak bir kararla bitmesine sebep oldu. Ama Audrey'in aşk yolculuğu henüz bitmemişti. Çünkü ne hayattan ne de aşktan vazgeçmeye hiç niyeti yoktu.

"Bir kadının güzelliği gözlerinden okunmalı, çünkü gözler kalbe, yani aşkın yaşadığı ülkeye giden kapıdır"

Güzelliğe katılan bambaşka bir anlam, zarafetin ve asaletin simgesi, giydiği elbiseyi taşıyışıyla onu zamansız bir modaya dönüştüren sihirli etkisi, bir çocuğun masumiyeti... Sahip olduğu sürüyle özelliği, onu kelimelerin tarif edemediği kadın yapıyor. Hayata aşık, aşka tutkun, sevgiye bağlı, ve her şeye karşı sevgi dolu bir iyilik perisiydi Audrey Hepburn. 40'lı yaşlarında ikinci baharını yaşadı ve İtalya'da çapkınlığıyla tanınan bir doktora aşık oldu. Andrea Dotti ile evlenerek aşkın başkenti olarak da anılan Roma'ya yerleştiler ve bir erkek çocukları oldu. Artık Audrey için tam zamanlı annelik başlamış, kariyerini sonlandırarak hayatını ailesine adamaya karar vermişti. Ancak bu aşık olduğu adam için yeterli olmadı. Defalarca aldatıldı, her affedişinde Dotti onun kalbinin

adaptation of Truman Capote's same titled novel, the film was a very daring project for its time. The peculiar story or the leading character being someone who would not be well received in the 60s did not stop Audrey. Starting with the opening scene where she has coffee, eating a bagel while looking at a shop window, many scenes form the movie are today a big part of today's life in the form of walls decorations, bags, clothing and accessories. Including the ones who have never watched one of her movies.... The scene where she sings "Moon River" is still a hit. Everything in Audrey's life was in line with the "fairy tale" image; her success with all her movies, being a woman who has tasted love and motherhood. However, in a couple of years her marriage, all the positive comments she received with the movie "My Fair Lady" ended with a big disappointment. Audrey did not think she had a spectacular voice, but she had proved she could sing with the song Moon River, which is still well-liked and praised. Nevertheless, they claimed that her voice would not be enough to sing the songs of this movie and critiques stated that Audrey did not deserve this role. Since she was never taken

away by the glamour of this life, she quickly recovered from the injustice she went through. It was time to stay back, even for a while. Seeing a positive side of everything, she believed that this withdrawal was right because her son needed her. The rumors, the fact that her husband did not turn down any job instead of being there for her led to end of the marriage that started with love. Audrey journey of love did not end there. She had no intention of giving up on life or love.

"The beauty of a women should be in her eyes, for they are the road to the heart, the country where love lives."

A whole new meaning of beauty, symbol of grace and nobleness, turning the dress she wears to timeless fashion with way she carries it, innocence of a child... Her many traits make the indescribable woman she is. Audrey Hepburn was an angel filled with love, in love with life and with love itself. She had her second-spring in her 40s, falling in love with a notorious womanizer doctor in Italy. She married Andrea Dotti and moved to the capital city of love, Rome, and had a son. She was cheated

biraz daha fazla kırılmasına neden olacak yeni yaralar açtı. Dedikodular yine devreye girdi ve Audrey onurunun daha fazla zedelenmesine izin vermeden evliliğini sonlandırdı. Kendine gelmesi uzun sürmedi çünkü onu hayata bağlayacak yeterince gücü vardı. Gücünü sevgiden ve dünyaya bakış açısından alıyordu. Yaşadığı onca olumsuzluğa rağmen pembeye inanıyordu. Gülmenin en iyi kalori yakan şey olduğuna, her şey ters gider gibi görünürken güçlü olmaya inanıyordu. En güzel kadınların en mutlu kadınlar olduğunu savunuyor; yarının başka bir gün olduğunu düşünerek mucizelere inanmaktan vazgeçmiyordu. Audrey Hepburn için "pembe düşler" ve "gülümsemek" hayattaki her şeyin çözümüydü. Her şey ters gittiğinde bile o bunlara inanmaktan hiç vazgeçmedi. Olumlu düşünme gücü, kaybettiklerine üzülmek yerine kazandıklarını düşünmeyi tercih etmesi ona aşk için bir şans daha getirdi. Boşandıktan sonra bir davette tanıştığı Robert Wolders, Audrey'in yaşadığı savaş ve yokluk günlerinde ona çok yakın bir bölgede hayatta kalma mücadelesi vermişti. Sanki birbirlerinden ayrı geçen yıllar boyunca, ileride bir araya gelip tüm yaşadıklarını paylaşacakları, konuşacakları bugünü beklemiş; tüm anılarını birbirlerine anlatmak için biriktirmiş gibilerdi. Audrey artık kariyerine sırtını tamamen dönmüştü ve kalan ömründeki her anı değerlendirmek için daha farklı bir planı vardı. Ruh ikizi, diğer yarısı Robert Wolders ile huzur, sevgi ve şefkat dolu günlerin onu beklediği kadar geçmişten gelen, manevi bir borcun da ödenmesi gerektiğini düşünüyordu. Savaş yıllarında ona ve ailesine yardım ederek, yaşamaya devam etmesine yardımcı olan, hayattan

umudunu kesmemesi için ona geçerli bir sebep veren UNICEF'e dahil olarak kendini gerçekten "iyi" hissedecek; hayatının her döneminde yüreğinde hissettiği o büyük boşluğu tamamlamış olacaktı.

Her zaman mucizelere inanan Audrey, 1989 yılından itibaren gönüllü olarak çalışmaya başladığı UNICEF aracılığı ile artık başka insanlara mucize dağıtıyordu. Kırılgan ve narin görünümünün altında, hayatın başka insanları yaşamaktan vazgeçirecek kadar büyük acılarına dayanabilen güçlü bir kadın vardı. Kusurlarını, hatalarını kabulleniyor kendini onlarla birlikte sevebildiği gibi, başkalarını da oldukları gibi kabullenebiliyordu. Her şeye rağmen ve herkese karşı tarafsız yaklaşabildi, başka insanlara bağlı acıları için hiç kimseyi suçlamadı. UNICEF'in çalışmalarını izledi, daha sonra neler yapabileceğini planlayıp harekete geçti. Kıtlik çeken Etiyopya'ya gitti ve orada etkin görevler üstlendi. Döndükten sonra tüm dünyaya demeçler verdi. UNICEF adına mülakatlar yaptı. Yardım etti, yardım toplanmasını sağladı. Türkiye'deki çocuk felci açısından, Venezuela'daki kadınlar için verilen eğitimlere kadar her alanda çalıştı. Dünyanın her yerine, yalnızca UNICEF'in değil, iyiliğin ve yardımseverliğin de temsilcisi olarak gitti. Alan gezileri, dünya çocukları için katıldığı zirveler, fon toplamak için düzenlenen festivaller... Her şey yardıma ihtiyacı olan insanları, yardım edebilecek insanlarla buluşturmak ve duyarlılığı arttırmak içindi.

İnsanlara sevgi ve yardım dağıtırken, bir yandan çocukken yaşadığı ve yeniden nükseden hastalığıyla boğuşmaya başladı. 1992 yılının sonunda ABD'nin en yüksek ferdi ödülü olan

on many times, every time she forgave him he broke her heart all over again. Gossip took over again and valuing her honor, she ended the marriage. It did not take long for her to get back on her feet because she was resilient enough to hold on to life. Her strength came from love and her perception of life. She still believed in pink despite all. She thought the calorie burner is laughing and staying strong

when everything is falling apart is essential. She claimed that the most beautiful women are the happy women; she never stopped believing in miracles thinking tomorrow is always a new day. For Audrey Hepburn, "pink thoughts" and "smiling" were the solution for all. She never gave up on her belief even when things went terribly wrong. Her positive thinking, focusing on the winnings rather than losses

"Özgürlük Madalyası"nı aldıktan bir yıl sonra, kanserle daha fazla mücadele edemedi ve hayata karşı ilk kez yenik düştü. Aslında bu da onun için bir son olamazdı, olmadı da. Gittiği yerden belki yıldızlar, belki yeni doğan bebekler aracılığı ile dünyaya ulaşan ruhunda sevgi, iyilik ve şefkat dalgaları onu tanıyan tanımayan herkesi etkisi altına aldı. Etkin olduğu dönemden yıllar sonra bugün bile hala giyim tarzı örnek alınıyor, Tifanny'deki kahvaltısı konuşuluyor; unutulmayan karelerinin bulunduğu eşyaların vitrinleri süslüyor oluşu belki de gerçek bir melek olduğunun

kanıtı. Dış görünüşün, iç dünyanın yansıması olduğuna inanıyordu ve tıpkı açıkladığı güzellik sırrında olduğu gibi insanlara iyilikle baktığı için güzeldi gözleri, yemeğini açlar ve yoksullarla paylaşmayı bildiği için zarif bir bedeni vardı; çocukların okşamasına izin verdiği için güzel saçlara, hep güzel şeyler söylediği için güzel dudaklara sahipti Audrey. Kibir ve cehaletle değil, bilgelik ve tevazu ile yürüdüğü için dikkatleri hep üzerinde topluyordu belki de. Siyah-beyaz filmlere kattığı renkleri; duygularının, dünya görüşünün ve hayata olan aşkının renkleri idi.

gave her another chance at love. Robert Wolders, whom she met at an event, struggled to survive the war in an area very close to her. It was like they waited all these year to meet each other, to share stories. By now, Audrey had totally abandoned her career and had a different plan for the rest of her life. Albeit peaceful, love and compassion filled days awaited her with her soul mate, her other half Robert Wolders, she felt that there was a debt to be paid from her past. She would join UNICEF, who helped her family during war, enabling her survival and gave her hope, and she felt really "good"; filling the void she has felt all her life.

Audrey, always believing in miracles, started delivering miracles with UNICEF where she volunteered as of 1989. Behind her fragile and delicate exterior, there was a woman who endured so much pain that it would make other people give-up. She accepted her faults and flaws, loved herself with them, and accepted others as they are. She was objective towards everyone, never blamed others for her pain. She observed the workings of UNICEF, contemplating on future plans and took action. She went to Ethiopia where there was starvation and took on effective missions. She spoke to the world when she got back. She did interviews for UNICEF. Helped and assisted in donations. She worked on many projects from polio vaccination in Turkey to educating the women of Venezuela. Everywhere she went, she was not only an

ambassador of UNICEF, but of goodness and benevolence. Field trips, summits for children, fund raising festivals... It was all to introduce the people in need with the donators and increase awareness.

While delivering love and help to people, her illness from her childhood relapsed. One year later she received the "Medal of Freedom", the highest honor for personal acts in the USA, at the end of 1992 she lost her battle with cancer. This could never be the end for her, it was not. From where she went, she affected everyone with her loving and good soul that the ones know her or the ones that do not, maybe through stars or through new born babies. Her style is still looked up to even today, years after her days of popularity, her breakfast at Tiffany's is still talked about; the fact that her unforgettable scenes decorate shop windows mean that she is an angel. She knew that your appearance is a reflection of your inner world and as in the beauty tips she declared, her eyes are beautiful because she looks for good in others, her body was slender because she shared her food with the hungry and the poor; she had beautiful hair for she let children caress them, and beautiful lips for she spoke words of silence. She drew attention because she walked with wisdom and humility instead of vanity and ignorance. The colors she added to the black and white films were the colors of emotions, world view and love of life.

14 Subat

Sevgi en güzel hediye

% 100 sevgiyle üretilen el yapımı ürünlerimiz sevdiğinizle buluşsun.
LSV İyi Şeyler Dükkanı'nda bulabileceğiniz binlerce "sevgi" var.

www.lsvdukkan.com
LSV DÜKKAN bir LÖSEV kuruluşudur.

Fotoğraflar / Photos: Engin Çakır

Yalova Termal

Yazı / Written by: Ferhan Petek

Havasında aşk, suyunda şifa...

There is love in its air and cure in its waters...

Varlığını milattan önce gerçekleşen bir yer sarsıntısına, dünya çapındaki ününü ise Atatürk'e borçlu olan; altın madalyalı bir doğa harikası Yalova Termal Kaplıcaları... Bir hafta sonu kaçamağınızda, yalnızca şifalı sularından faydalanmakla kalmayıp; bölgedeki "Aşıklar Yolu"nda romantik bir yürüyüş yapabilir "Aşıklar Çeşmesi"nin tatlı suyundan içebilirsiniz ya da "Aşıklar Merdiveni"nde fotoğraf çektiren taze gelin ve damatların mutluluklarına ortak olabilirsiniz.

Owing its existence to an earthquake before common era, and its worldwide fame to Atatürk, a gold medalist wonder of nature; Yalova Thermal Springs... In a weekend getaway to Yalova Thermal Springs you may not only rejoice in the healing waters, but also have a romantic walk through the "Path of Lovers", drink from the sweet water of the "Lovers' Fountain" or share the happiness of newlywed brides and grooms posing for cameras on the "Lovers' Stairs".

Atatürk'ün "burası geleceğin su şehri olacaktır" dediği Yalova'da, öngörüsünü haksız çıkarmayan bir güzellikle karşılaşacak; Yalova Termal'in şifalı suları ve büyüleyici atmosferiyle tanıştıktan sonra, buradan ayrılmak istemeyeceksiniz. Uluslararası üne sahip ve ender görülen bir manzaranın içindeki Yalova Termal, tarihinde efsaneler

barındırmakla kalmıyor; bölgedeki otel, restoran gibi tesislerle de doğayla iç içe olmanın lüksünü yaşamınızı sağlıyor. Güzelliklerle dolu bu bölgenin dört bir yanında şifa ve aşk kaynıyor.

4000 yıllık geçmişe sahip Yalova Termal Kaplıcaları, tarihteki adı "Pitiya" olan bölgede yer alıyor. Bulunduğu,

In Yalova, which Atatürk addressed as "the water capital of the future", you will experience a beauty that proves his foresight to be true and after meeting the healing waters and magical ambiance of the Yalova Thermal Springs you will not want to leave it again. Nested within internationally renowned and uniquely beautiful scenery, Yalova Thermal Springs do not only feature legends in its history, but also offer you the luxury of

being in touch with the nature with facilities such as hotel and restaurant in the area. Health and love are in all corners of this land full of beauties.

Having a history of 4000 years, Yalova Thermal Springs is located in the area that was known as "Pitiya" in the history. While travelling to the valley covered with green in between two mountains 12 km away from Yalova city center, where the

Yalova il merkezine 12 kilometre uzaklıkta, iki dağ arasında, alabildiğine yeşille kaplı vadiye giderken, dar uzun bir yol boyunca dizili çınar ağaçları karşılıyor sizi. Sağlık Bakanlığı tarafından işletilen kaplıcaların suyundaki şifa, yaklaşık 2000 yıl önce keşfedilmiş. Bölge aynı zamanda arkeolojik ve tarihi sit alanı özelliğine ve 3600 dönüm orman arazisine sahip. Buradaki ilk hamamların 1600 yıl önce Bizans İmparatoru Constantinus tarafından yaptırıldığı biliniyor. Daha sonra da tesisler yapılmış ancak Osmanlı'nın Yalova'yı fethettiği dönemde başkent Bursa olduğu ve Bursa'da kaplıcaların varlığı nedeniyle bu bölge hak ettiği değeri görememiştir. 1800'lü yıllarda ise Sultan Abdülmecid'in annesi Bezm-i Alem Valide Sultan, romatizmalarının şifasını bu sulara bulunca, bölgede yeni banyolar ve köşkler yaptırılmış. Termal'in bugün ulaşımını sağlayan yollar da o dönemde yapılmış. Sultan 2. Abdülhamid döneminde yeniden ün kazanan şifalı suların tahlilleri yapıp, birçok derde deva olduğu keşfedildikçe bölge yeni tesislerle zenginleştirilmiş. Kısa süre içinde bölge, dünyada eğlence ve sağlığın bir arada bulunduğu nadir bir merkez haline gelmiş. Yabancı sermayelerle işletilen bu gözde tesisler, Balkan Savaşı ardından 1. Dünya Savaşı ve Kurtuluş Savaşı dönemlerinde yeniden unutulmuşsa da,

Atatürk'ün çabaları sayesinde bugün eski ününe fazlasıyla kavuşmuş durumda.

Eski Yunan, Roma, Bizans, Selçuklu ve Osmanlı dönemlerini yaşamış olan Yalova Termal Kaplıcaları, Roma'da 1911 yılında yapılan "Kaplıcalar Su Yarışması"nda "Suları Faydalı En İyi Kaplıca" seçilmiş ve bir de altın madalyası var. Bu madalya bugün, müze özelliği de taşıyan tesisin resepsiyonunda sergileniyor. Ülkemizdeki ilk çiçekçilik ve seracılığın yapıldığı yer olarak da tanınan bölge, aynı zamanda bilinen en kapsamlı ağaç müzesi. Bizans ve Osmanlı'ya ait mimari örnekler, tarihi kalıntılar ve hakkında anlatılan efsaneleriyle bölgenin kendine has gizemine kapılmamak mümkün değil. Tesiste Kurşunlu ve Valide banyo içindeki yüzme havuzları ile tamamı 37 derecelik termal su ile dolu olan açık havuz var. Dört mevsim hizmet verdiği gibi kimyasal ve fiziksel yapılarıyla banyo kürleri için uygun olma özelliği taşıyan sular; "memba" adı verilen asıl kaynak, mide suyu, göz suyu ve en son gerçekleşen Körfez depreminden önce kaynamaya başlayan kaynak olmak üzere dört kaynaktan çıkıyor. Ayrıca, kaynağın "astım buharı" da denilen buharın nefes darlıkları, astım, solunum yolları hastalıklarına da çare olduğu biliniyor. Suların normal şartlar altında 60 derece civarındaki sıcaklığı, hastanın

thermal facilities are located, you are greeted by plane trees along the long and narrow road. The healing properties of the waters of the springs, now operated by the Ministry of Health, was discovered about 2000 years ago. The area has also a status of being an archeologically and historically protected area, and has a forestland of 3600 decares. It is known that the first baths in the area were built with the instructions of the Byzantine Emperor Constantine, 1600 years ago. Although other facilities were also built later on, due to the fact that in the period when the Ottoman state conquered Yalova the capital was Bursa, a city also rich in terms of hot springs, Yalova did not receive the attention it deserved then. However, when Sultan Abdülmecid's mother Bezm-i Alem Valide Sultan found the cure for her rheumatism in these waters in the 1800s, new baths and mansions were built in the area. Also the roads that enable access to the Thermal were built in that period. As the waters that gained back their fame were analyzed and determined to have curing properties for many diseases in the period of Sultan Abdulhamid the 2nd, the area was enriched with newer facilities. In a relatively short period of time, the area became a rare spot in the world where entertainment and health services meet. Although these popular facilities operated through foreign capital were again forgotten in the periods of World War I and the Turkish War of Independence, with the efforts of Atatürk today they once again have gained their old fame.

Having witnessed the Ancient Greek, Roman, Byzantine, Seljukian and Ottoman periods, Yalova Thermal Springs was nominated as the "Springs with the Healthiest Waters" in the "Springs Water Contest" held in 1911 in Rome and was awarded with the gold medal. Today, this medal is exhibited in the reception of the facility, which also serves as a museum. Also known as the area where floriculture and greenhouse cultivation were carried out first time in Turkey, the area is also the most comprehensive tree museum known. With the architectural works of the Byzantine and Ottoman Empires, historical ruins and the legends told, it is not possible to prevent being carried away with the unique mystery of the area. In addition to the swimming pools in Kursunlu and Valide baths, there is also an outdoor pool filled with 37°C thermal water. The waters that are suitable for bath cures by means of their chemical and physical properties come from four springs as the "real source", stomach water, eye water and the spring that started to boil before the latest earthquake in the Gulf. Furthermore, the steam from the spring known as the "asthma steam" has curative properties for labored breathing, asthma and respiratory diseases. The temperature of the waters, which normally is around 60°C, can be adjusted according to the condition and sensitivity of the patient. The curing properties of the waters also manifest themselves in rheumatic, digestive system, liver, gallbladder, kidney and gynecological diseases. The waters are categorized in accordance with the parts of

durumuna ve hassasiyetine göre değiştirilebiliyor. Suların şifası romatizmalı hastalıklar, sindirim sistemi, karaciğer, safra kesesi hastalıkları, böbrek ve kadın hastalıklarında kendini gösteriyor. Şifalı sular mide suyu, göz suyu ve ayak suyu başlıklarıyla; faydalı oldukları bölgelere göre isimlendirilmiş. Bu doğa harikası bölgenin, değerinin anlaşılması ile geliştirilen tesislerinde spor etkinlikleri için de ihtiyacınız olduğu her şeyi bulabiliyorsunuz. Çevredeki yürüyüş ve koşu parkurlarının yanı sıra voleybol, masa tenisi, basketbol gibi sporları yapabileceğiniz alanlar, burada olduğunuz sürece, size doğa ve sağlık dolu zamanlar vadediyor.

Yalnızca şifa bulmak için ya da sağlıklı birkaç gün geçirmek değil; eşiniz ya da sevgilinle havada dolaşan aşktan nasibinizi alabileceğiniz bir yer Yalova Termal. Bulunduğu bölgede yer alan, genç aşıkların ve aşkılarıyla yıllara meydan okuyan çiftlerin el ele yürüyüşlerini izleyebileceğiniz yürüyüş yolunu, devamında görebileceğiniz "Aşıklar Merdiveni" ve "Aşıklar Çeşmesi" tamamlıyor. Sabah kuş cıvıltıları ve yaprak hışırtılarıyla uyandıktan sonra, doğanın kucağındaki uzun kahvaltı keyfini; "Aşıklar Yolu"nda çıkacağınız yürüyüşten önce mi sonra mı yapacağınız tamamen sizin seçiminize bağlı. "Aşıklar Yolu"nda ayrıca, çevredeki köylerden gelen taze fındık, çay, böğürtlen, çilek, kestane, bal gibi tamamen organik ürünlerin satıldığı bir pazar da kuruluyor. Bölgedeki aşk üçlemesinin diğer ögesi olan "Aşıklar Merdiveni"nde, özellikle düğün dönemi olan bahar ve yaz aylarında gittiyseniz, merdiveni kullanmak ya da hatıra fotoğrafı çektirmek için

body they are good for, as the stomach water, eye water and feet water. In the facilities developed with the comprehension of the value of the area, which itself is a wonder of nature, you may find anything you need for sports activities. In addition to the walking and running tracks, the courts where you can play volleyball, basketball and table tennis offer you times full of health and the nature.

Not only finding your cure or spending a couple of healthy days, Yalova Thermal is a spot where you and your partner can get your share from the romance in the air. The path which you can watch young lovers as well as the couples who challenged the years with their love walk by leads to the "Lovers' Fountain" and the "Stairs of Lovers". Whether you will enjoy your breakfast after or before the walk you will have on the "Lovers' Path" after waking up in the morning with gentle sounds of the leaves and the birds is completely up to you. The "Lovers' Path" also goes by a local bazaar where completely organic fresh produce from nearby villages such as hazelnut, tea, blackberry, strawberry, chestnut and honey can be found. If you happen to visit the second stop of the romance triangle in the area, the "Lovers' Stairs" in spring or summer as the seasons where most of the wedding ceremonies are held, you may have to wait for your turn to walk up the stairs or pose to the cameras. It is hardly possible not to envy the happiness of the newlywed couples visiting here right after their weddings to experience the love scented air and the romance in the natural scenery. Another point of romance in the area which is in demand for taking couple photos and believed to be bring luck is the "Lovers' Fountain"... This fountain that served as the meeting point of lovers for years is a point of attraction for both local and international visitors.

In addition to the beauties of the area full of love and health, there are also natural and historical details worth seeing. The park established in the Republican Period for the memory of Atatürk is one of these. The park has

a bust of Atatürk, to which the water pouring over it gives a certain beauty. Also the two storey mansion built in 38 days in 1929 with the instruction of Atatürk is in this area. The mansion, where many historically important decisions were made and personal belongings from all around the world are displayed, serves as a museum since 1984. The fact that Atatürk spent his last days here, before his passing in Dolmabahçe Palace, further increases the value of the mansion. Among the belongings in the mansion there are the painting "Kursunlu Bath and Women" made in 1930, Iranian and Hereke carpets, a painting of the Russian painter Ayvazonski made in 1875, ceramic vases brought from various countries, the brass bedroom suite, and French chairs made of gazelle skin. The area also embodies the

Historical Grand Hotel and its casino built in late 19th century and having a status of first degree historical building and the historical cinema built in the same period. Being one of the first cinema buildings in Turkey, the building also served as a restaurant in the early years of the Republic period. In addition, the Yaver's Mansion, again from the Republic period and having the protected status attract interest as well as the other historical buildings. It is known that the rock fragments and columns found at varying sizes during the archaeological excavations belong to the Byzantium period. Availability of nature's wonder beauties in an area considered to be the gift of nature itself, is of course no coincidence. You will admire the charming beauties of Gökcedere, attracting both domestic and international

sıra beklemeniz gerekebilir. Buranın aşk kokan havasına ve doğal manzarası içindeki romantizme karşı koyamayıp, nikâhları kıyılır kıyılmaz soluğu burada alan çiftlerin mutluluklarına özenmemek elde değil. Bölgede fotoğraf çekimi için tercih edilen ve uğurlu olduğuna inanılan bir aşk noktası da "Aşıklar Çeşmesi"... Aşıkların buluşma noktası bu çeşme, bölgenin hem yöre halkı hem de ülkenin dört bir yanından gelen ziyaretçilerin ilgi odağı.

Çevredeki aşk ve sağlık dolu güzelliklerin yanı sıra, görülmeye değer doğal ve tarihi detaylar da var. Cumhuriyet Dönemi'nde, Atatürk anısına yapılmış olan park gibi. Park içinde ayrıca, üst kısımdan kademeli olarak akan suyun ayrı güzellik kattığı bir Atatürk büstü de bulunuyor. Atatürk'ün emriyle 1929 yılında yapılıp, inşasının 38 günde bittiği bilinen iki katlı ahşap köşk de bu bölgede yer alıyor. Birçok önemli kararın alındığı ve içinde dünyanın dört bir tarafından getirilmiş özel eşyaların bulunduğu köşk, 1984 yılından bu yana müze olarak ziyaret edilebiliyor. Atatürk'ün Dolmabahçe'deki ölümünden önce son günlerini de burada geçirmiş olması, köşkün değerini daha da artırıyor. Köşte bulunan eşyalar arasında 1930 yılında yapılmış olan Kurşunlu Banyo ve Kadınlar tablosu, İran ve Hereke halıları, 1875 tarihli, Rus ressam Ayvazonski'ye ait bir tablo, çeşitli ülkelerden özel olarak getirtilen porselen vazolar, piriç yatak odası takımı, ceylan derisi ile kaplanmış Fransız sandalyeler bulunuyor. Bölgede ayrıca 19. yüzyılın sonlarında yapılan ve birinci dereceden tarihi eser özelliğine sahip olan Tarihi Büyük Otel ile gazinosu ve aynı dönemde inşa edilen tarihi sinema yer alıyor. Türkiye'nin

tourists with its facilities, hotels and restaurants, the Uvezpinar Village that is mostly preferred by nature sports lovers and the Sudusen Waterfall located 7 kilometers from this village.

Named as Pitiya by the ancient Greeks, Yalokova by the Ottomans and Mountain Hamam by the Turks, Yalova hosted several civilizations throughout its existence. Every civilization lived here believed different legends related with the curing waters of the area. There had been times when the mystery of the waters' source was attributed to a huge dragon, and times when it was told that the waters came from the never-ending tears of a woman whose husband was martyred... One of these is the "Three Saints" legend, which still is as effective as it was in the time it was first being told. According to the story "in times when the Byzantine Emperor was an idolater, three sisters named Menedora, Metrodora and Nymphadora came to these lands with the commitment to spread Christianity. While carrying out their task here, they gradually won the trust and faith of the locals since they helped patients to recover with the aid of the curing waters. Hearing this, the Byzantine King Maksimianu ordered the governor Fronto to convince the sisters to stop operating in the region, and when he understood that it was not possible to convince them, he had them executed and buried near the springs." The local community considers that this legend, which may contribute a lot to religious tourism, is not sufficiently known today. There are also many legends on the source of the water and the historical ruins in the area. Such as the one that led the "Wrestlers' Path" become the "Lovers' Path" due to a sad love story: After the foreigners stopped operating the springs during wartime, a young wrestling enthusiast villager took over the operation. Today's "Lovers' Path" was then the "Wrestlers' Path" where wrestling contests were held every Friday. Among the loyal supporters of two rival cooks, one Greek and one Muslim, who faced each other in regular wrestling matches that always ended up

ilk sinema binalarından biri olma özelliğine sahip bina, Cumhuriyet'in ilk yıllarında restoran olarak da hizmet vermiş. Bölgenin, yine Cumhuriyet yıllarından kalan ve korumaya alınan değeri yaver köşkü dışında tarihi eserleri de dikkat çekiyor. Yapılan kazılar sonucu bulunan, farklı boyutlardaki kaya parçaları ve sütunların Bizans dönemine ait olduğu biliniyor. Doğanın hediyesi olan bir bölgede, doğa mucizesi güzelliklerin de olması elbette tesadüf değil. Bugün turistik tesisleri, otel ve restoranları ile yerli yabancı turistlerin ilgisini çeken Gökçedere, daha çok doğa sporları tutkunlarının tercihi haline gelen Üvezpınar Köyü ve bu köye 7 kilometre uzaklıktaki Suduşen Şelalesi'nin büyüleyici güzelliklerine de hayran kalacaksınız.

Eski Yunanlıların Pitiya, Osmanlıların Yalokova, Türklerin Dağ Hamamı diye adlandırdığı Yalova, var olduğu sürece birçok medeniyete ev sahipliği yaptı. Her topluluğun bu bölgedeki şifalı sularla ilgili inandığı başka bir efsane vardı. Suların kaynağının gizemini dev bir ejderha ile açıklandığı zamanlar da oldu, kocasını vatanına şehit vermiş bir kadının bitmeyen gözyaşlarıyla da... Buranın simgelerinden biri olan "Üç Azizeler" efsanesi de, yıllar önce anlatıldığı ilk günlerden bu yana etkisini kaybetmeyen hikâyelerden. Hikâyeye göre "Bizans İmparatorluğu'nun putperest olduğu dönemlerde, Hristiyanlığı yayma görevini üstlenmiş olan Menedora, Metrodora ve Nymphadora isimli üç kız kardeş bu civara gelmiş. Burada görevlerini yerine getirmeye başlamışlar ve bir yandan şifalı suların yardımıyla, hastaların iyileşmesine yardımcı oldukları için, halkın güvenini ve inancını kazanmışlar. Bunu duyan

Bizans Kralı Maksimianu, önce vali Fronto'yu onları ikna etmesi için görevlendirmiş; başarılı olamayınca da kız kardeşleri idam ederek kaplıca civarına gömülmesini emretmiş." Yöre halkı, inanç turizmine fazlasıyla katkıda bulunan bu efsanenin bugün gerektiği kadar bilinmediğini düşünüyor. Suyun kaynağı ve burada bulunan tarihi eserlerle ilgili de birçok efsane var. "Pehlivan Yolu"nun hüzünlü bir aşk hikâyesiyle "Aşıklar Yolu" haline dönüşmesi gibi... Savaş yıllarında yabancıların işletmelerini bıraktığı kaplıcaları, güreş meraklısı bir köylü işletmeye başlamıştı. Şimdiki "Aşıklar Yolu" o dönemde her cuma güreş müsabakalarının yapıldığı "Pehlivan Yolu"ydü. Müsabakalarda sürekli berabere kalan biri Rum diğeri Müslüman iki aşkının sadık seyircileri arasında, birbirlerine deliler gibi aşık olan Rum kızı ile Müslüman genci vardı. Mübadele döneminde Rumların bölgeyi terk etmek zorunda kalışları ile ayrılık çanları çalınca, kız sevgilisine "Pehlivan Yolu"nda buluştukları yere ekmesi için "mor salkım" verdi. Genç sözünü tuttu ve yıllarca aşklarını yaşatacak mor salkımı sevgilisinin söylediği yere dikti. Aşıkların bedenleri bu dünyadan göçtü ama ruhlarının bugün "Aşıklar Yolu" olarak bilinen yerde kavuştuğuna inanılıyor.

Ruhsal ve fiziksel şifanın bir arada sunulduğu Yalova Termal Kaplıcaları'nda, suyun gücüyle sağlığınıza kavuşup; aşkı her hücrenizde hissederken, tarihin tozlu yollarında bir zaman yolculuğuna çıkma şansını yakalıyorsunuz. Daha fazla ertelemeyin, en kısa sürede yapılacaklar listenize ekleyip; aşk, sağlık ve huzur dolu bir ortamdan kendinizi mahrum etmeyin.

in a tie, were the Greek girl and Muslim boy madly in love with each other. When the Greeks had to leave the area in the population exchange period, the young girl gave a purple wisteria to her lover, asking him to plant it next to the "Wrestler's Path" where they used to meet. The young man kept his promise and planted the wisteria which was to signify that their love continued to the spot his lover asked. Although the lovers' bodies left this world it is believed that they souls still meat

in this place now known as the "Lovers' Path".

In Yalova Thermal Springs, where spiritual and physical cure is offered together you have the chance to make a time travel in the old roads of the history while regaining your health and feeling love in all your cells. Do not delay any longer; put it into your to do list now and come and enjoy an environment full of love, health and peace.

Kıskandıran renk yakalama özelliği !

Saniyede 5 defa
renk ölçümü yapabilmesi ile
Türkiye'de bir ilk !

HIZLI

KALiteli

www.furkanofset.com.tr

YENİLİKÇİ

PROFESYONEL

FURKANOFSET
"Bursa'dan Bir Marka"

Belgrad

Aşk nehirlerin vuslat yeri, beyaz şehir

Yazı ve fotoğraflar

Text and photos:

Özgür Çakır

Hazırlanın, “Aşk” temalı bu sayımızda Balkanlar’ın en romantik şehirlerinden birine, Sırbistan’ın başkenti Belgrad’a gidiyoruz. Bursa’ya kuş uçuşu mesafesi Trabzon’dan ya da Gaziantep’ten uzak olmayan, İstanbul’dan kalkışla 1,5 saati bile bulmayan uçuş süresi, vize gerekmemesi, hem uçak biletlerinin hem şehrin ekonomik olması, ortak tarihimiz, kültürel varlıkları, sosyal ve eğlence hayatının hareketliliğiyle yakın gelecekteki en popüler tatil rotalarından biri olmaya aday “Beograd” yani “Beyaz Şehir”.

Get ready; in our “Love” themed issue, we are going to one of the most romantic cities of the Balkans, to Belgrade, the capital of Serbia. The distance to Bursa is not further than Trabzon or Gaziantep, as the crow flies, and it is only a 1.5-hour direct flight from Istanbul. You do not need a visa to get to the city with cost-effective plane fares as well as an affordable life. The common background, the cultural assets, riveting social and night life make “Beograd”, “the White City” a possible popular holiday destination in the near future.

Ben sizin için aralık ayında, gerçekten de beyaza bürünmüş halinde ziyaret ettim Belgrad’ı. Size de Balkanlar’ın en güzel mevsimi olan baharı Belgrad’da karşılamak düşünüyor bu durumda. Gezilecek görülecek yerleri eski şehir merkezi olan “Centar Grada” yani Stari Grad’da çok kısa

mesafelerde birbirine yakın konumlanmış olan Belgrad, şehir koleksiyoneri gezginler için bir hafta sonunda bile aradan çıkarılabilecek türden rahat ve kolay bir hedef. Birkaç gün ayırmak ya da örneğin yapacağınız Balkan turu içinde değerlendirmek mümkün tabi. Tercih sizin.

I have visited Belgrade for you when it was actually white. So you need to meet spring in Belgrade, the best season for the Balkans. Best sights to see are closely located to the old city center “Centar Grada” or the Stari Grad in Belgrade which is an easy and comfy target for city-collectors, can be covered even in a weekend. You can spare a couple days or include it in your tour of

the Balkans. The choice is yours.

I do not intend to delve into the long, complicated, and bloody the history of the Balkan’s. But if we look at the very close history; Serbia-Montenegro, the only part of the former Yugoslavia to remain together, was dissolved after the referendum of May 21, 2006, and Serbia became a separate state. Belgrade is

Belgrade

The rendezvous point of rivers in love, the white city

Balkan tarihinin uzun, karışık ve kanlı sayfalarına detaylı girmeye niyetli değilim. Yakın tarihe gelecek olursak Eski Yugoslavya'nın bir arada kalan iki parçası olan Sırbistan-Karadağ Devlet Birliği'nin 21 Mayıs 2006 günü Karadağ'da düzenlenen referandum sonucu "De Facto" şekilde ortadan kalkmasıyla yola tek başına devam ediyor Sırbistan. 420 yılı Osmanlı toprağı olarak geçmiş olan ülkenin başkenti ve aynı zamanda en büyük şehri Belgrad. Nüfusu yaklaşık 1,7 milyon ki tüm Sırbistan'ın nüfusunun 7,2 milyon olduğunu düşünürsek, ülkenin nüfusunun yaklaşık dörtte biri Belgrad'da yaşıyor demektir bu. Belgrad denilince ilk akla gelen İstanbul'daki Belgrad Ormanı'nı da analım yeri gelmişken. Belgrad'ı Osmanlı topraklarına katan Kanuni Sultan Süleyman, Belgrad Seferi'nden (1521) dönerken İstanbul'a beraberinde çok sayıda Sırp savaş tutsağı getirmiş. Bizans

döneminden kalma metruk köyleri yeniden meskun kılma politikası uyarınca da bu tutsaklar orman içindeki eski Ayvat Köyü'ne yerleştirilmiş. Köye Belgrad kökenli tutsaklar yerleştirilince, köy Belgrad adıyla anılmaya başlanmış; zamanla köyü çevreleyen geniş yeşil alan da Belgrad Ormanı olarak tanınmış. İşte böyle...

Peki Belgrad'a nasıl gidilir? Batısında Hırvatistan, Bosna Hersek ve Karadağ, güneyinde Makedonya ve Kosova, doğusunda Romanya ve Bulgaristan olan ülkenin güzel başkentine Bulgaristan üzerinden karayolu ile ulaşmak bile mümkün aslında ama ben yine hava yolunu önereceğim. Çünkü hem uçuş alternatifleri birkaç havayolunun karşılıklı tarifeli uçuşlarıyla çok çeşidi, hem de bilet fiyatları yurt içi uçuşlardan farksız. Sırbistan, Türk vatandaşlarından vize istemediği için pasaport kontrolü sorunsuz geçiyor,

the largest and the capital city of the country which remained under the Ottoman rule for 420 years. The population is almost 1.7 million, considering the whole of Serbia has 7.2 million people, one-fourth of the country lives in Belgrade. When we say Belgrade, we need to mention the Belgrade forest in Istanbul. Following the military expedition (1521) by Suleiman the Magnificent in which he conquered the Belgrade, he brought along a lot of Serbian war prisoners. In an attempt to populate the abandoned villages, these prisoners were placed to live in the Ayvat Village. When the people from Belgrade moved there, the village comes to be known as Belgrade and the great green area surrounding the village was called the Belgrade Forest. That is that...

So how do you get to Belgrade? In the west there is Croatia, Bosnia-Herzegovina, and Montenegro, Macedonia and Kosovo in the south, Romania and Bulgaria in the east; so you can reach this beautiful capital city through Bulgaria by land

but my recommendation is by air. Because, there are many alternative flights and the fares are close to domestic flights. Since Serbia does not require a visa from Turkish citizens, the passport control occurs without problems, as long as you have your plane ticket and hotel reservation with you. The flight is short, passport control is fast and trouble-free and the Nikola Tesla Airport in Belgrade is only half an hour away from the city center, you can find yourself in the streets of Belgrade in no time. If you plan your flights well you can enjoy your holiday without getting exhausted or losing days due to travelling.

Did you get the city map from the tourist information desk and exchanged money? We can get on the road. The money is easy to calculate: 1 Euro equals 100 dinars. It is practical to drop two zeros from the Serbian Dinar (RSD) and look at the prices in terms of Euros. Considering the current volatility of Turkish lira, it is best not to make suggestions regarding the Turkish lira. Bargaining will get you to the

city center for 15€, or if you are careful with money, you can buy a ticket for 60 Dinar for the bus number 72.

Evidently, in Serbia they speak Serbian, but everyone, including the taxi drivers, speaks English well enough to get by. Even this is reason enough for choosing this city. To compare, it might be problematic to find English speaking people in the former-socialist regions like Kiev or Tbilisi. Other than that, the city is quite like these cities I mentioned in terms of Cyrillic alphabet, the outdated clothing style of the old generation, the architecture of the city, the way the restoration has delayed, the mass housing, the public transportation vehicles, general attitude of the people and atmosphere. But it also has a European stance to it, a western style. If you consider the 420 years of Ottoman presence and this fact that might be traced even in small details as topping, we can easily say that it is neither a Western Bloc country nor a classic European city.

Belgrade is founded in the point where the rivers Danube and Sava meet, to be more exact, where Sava joins the Danube. As they joined, they granted 16 islands of various sized to this lovely geography. Since this is the case, the rivers are all around. It feels more like coastal city, not a land one. Besides, the island Cigankija on the course of Sava River, where it widens, is not much less than a beach. The old town Centar Grada and the newly inhabited areas, Novi Beograd, is separated by the Sava River. Apart from the Zemun region on the north of the Novi Beograd, what we are most interested in is the downtown, Centar Grada.

That is why it is best to opt for the Centar Grada when you look for a place to stay. Though the Terazije region is the best option, keep in mind that the distances are short and chose one that fits your budget. Here we need to open a parenthesis for the Hotel Moskva. This historical hotel overlooking the Terazij square; with its location, architecture, historical qualities, and the significant guests it has hosted over the years, such as Einstein,

yeter ki dönüş biletinizi ve otel rezervasyonunuzun çıktısını yanınızda bulundurun. Uçuş kısa, pasaport kontrolü hızlı ve sorunsuz, Belgrad Nikola Tesla Havaalanı ise şehrin merkezine sadece yarım saat mesafede olunca kendinizi göz açıp kapayıncaya kadar

Belgrad sokaklarında bulmanız an meselesi. Yani uçuş gününüzü de iyi planlayarak hiç yorulmadan ve gün kaybetmeden tatilin tadını çıkarmak mümkün.

Havaalanı turist info masasından şehir haritanızı

alıp para değişimini de yaptıysanız yola koyulabiliriz. Para hesabı da oldukça kolay: 1 euro yaklaşık 100 dinar civarında. Sırbistan Dinarı (RSD) olan fiyatlardan iki sıfırı atıp Euro cinsinden düşünmek pratik olabilir. TL'nin bugünlerdeki oynaklığı

dolayısıyla TL üzerinden bir yorum yapmak akıllıca bir fikir değil sanırım. Havaalanından şehir merkezine pazarlık yaparsanız, taksiyle 15 euro'ya gidebilirsiniz. Eli sıkı olanlar merkeze gitmek için büfeden 60 dinar karşılığı bilet alıp 72 numaralı otobüse de binebilir pek tabi.

Malum Sırbistan'da Sırpça konuşuluyor. Ancak taksi şoförleri dahil, neredeyse herkes iyi kötü iletişim kurabilecek kadar İngilizce biliyor. Sırf bu yüzden bile tercih edilebilir bu şehir. Kıyaslamak gerekirse eski sosyalistlerden Kiev'de ya da Tiflis'te İngilizce bilen kişi bulmak bazen sıkıntı olabiliyor. Bunun dışında Kiril alfabesi, eski kuşakların giyim tarzı, şehir mimarisi, restorasyonun biraz gecikmiş halleri, toplu konutlar, toplu taşıma araçları, insan davranışları ve genel atmosferiyle Belgrad saydığım şehirleri kuvvetle andırıyor. Ama bir yandan da bir Avrupa şehri duruşu, daha batılı bir yaşam tarzı da var elbette. 420 yıllık Osmanlı geçmişi ve küçük detaylarda bile kolaylıkla fark edebileceğiniz izlerini de bu karışımın sosu sayarsak ne klasik bir Doğu Bloğu ne de klasik bir Avrupa şehri olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Belgrad, Tuna ve Sava nehirlerinin kesiştiği; daha doğru bir deyişle Sava'nın Tuna'ya katıldığı noktada kurulmuş. Bu iki nehir birleşirken 16 tane irili ufaklı ada da bahşetmiş bu güzel coğrafyaya. Hal böyle olunca şehrin her yanı nehir olmuş. Yani bir kara şehri havasından çok verdiği his deniz kıyısında bir şehirden farksız. Zaten Sava'nın genişlediği kısımdaki büyük ada Ciganlija'nın kıyıları plajlarıyla bir deniz kıyısını aratmıyor. Şehrin tarihi

Hitchcock, Gorki, Gandhi and many Hollywood stars is one of the symbolic structures of the city. Just as there is the Hotel Nacional in Cuba, the Great London Hotel in Istanbul, Belgrade has Hotel Moskva. And the prices will not force your budget very much. If you prefer the Nevi Beograd I could

recommend the Ušće region. The biggest shopping mall in the city, Ušće Shopping Center is here. Ušće, where Danube meets Sava is a good spot to start the day. You can jog, ride a bike, do some sports at the big park along the river, as they do in Belgrade, later walk to the Stari Grad over the "Brankov Most" bridge, gazing at

the clear waters of Sava River.

Serbians are generally friendly and warm people. When you ask something, they are willing to help. As is the case in all Middle East and the Balkans, they also follow Turkish TV series. That is why, when you say Turkey, the attitude is quite positive.

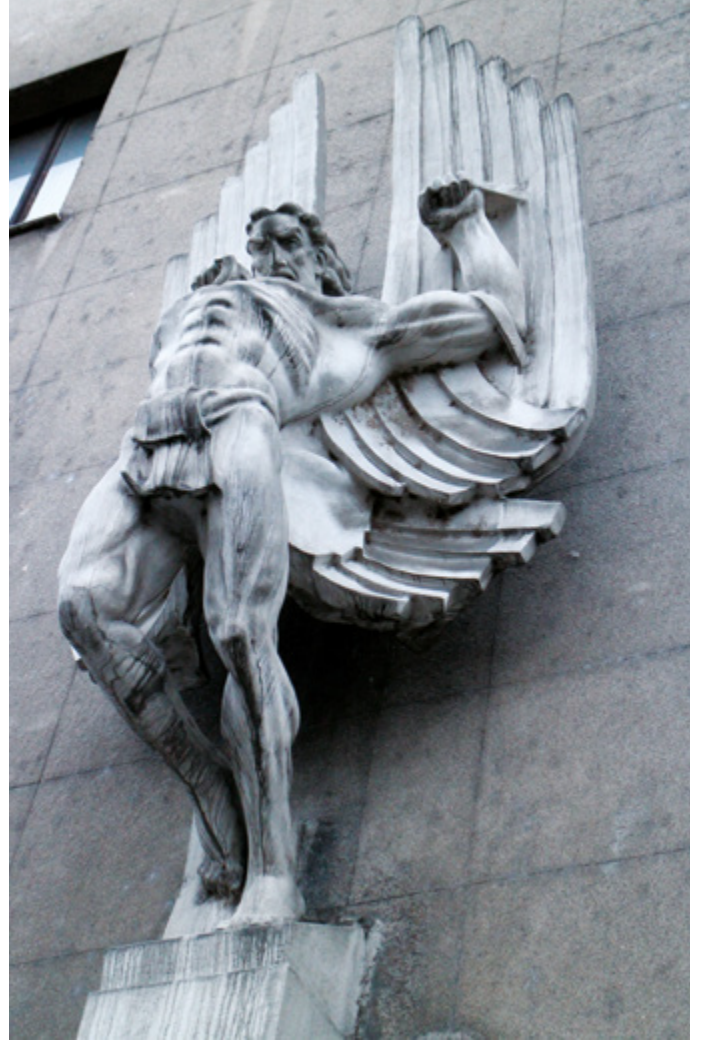

merkezi Centar Grada ve yeni yerleşim yerlerinin bulunduğu Novi Beograd'ı Sava Nehri ayırıyor. Novi Beograd'ın kuzey ucundaki Zemun bölgesi dışında bizi ilgilendiren tabii ki "Downtown" yani Centar Grada.

Kalacak yer tercihini de bu yüzden Centar Grada'dan yana kullanmalı. Terazije bölgesi en ideali olmakla birlikte mesafelerin gerçekten kısa olduğunu düşünürsek fazla uzaklaşmadan bütçenize uygun olan alternatif seçebilirsiniz. Bir parantez Hotel Moskva için açalım. Terazije Meydanı'na bakan bu tarihi otel; konumu, mimarisi, tarihi özelliği ve Einstein, Hitchcock, Gorki, Gandhi

ve onlarca Hollywood starı gibi ağırladığı ünlü simalarla şehrin sembol yapılarından biri. Kuba'nın Hotel Nacional'i, İstanbul'un Büyük Londra Oteli varsa Belgrad'ın da Hotel Moskva'sı var. Fiyatları da bütçeleri çok zorlamayacak türden. Hatırlatmakta fayda var. Novi Beograd'ı tercih etmek isteyenler için ise Ušće bölgesi önerilebilir. Şehrin en büyük alışveriş merkezi olan Ušće Shopping Center da burada bulunuyor. Tuna Nehri ile Sava'nın birleştiği noktada bulunan Ušće, güne başlamak için ideal bir nokta. Nehir kenarındaki kocaman parkta, Belgrad'lılarla birlikte koşup, bisiklete binebilir, spor yapabilir ve daha sonra "Brankov Most" Köprüsü

Talking about TV series, Kıvanç Tatlıtuğ, İstanbul, Fenerbahçe, Galatasaray, Kızılyıldız, Tanjeviç, Bregoviç, Dokovic, simit, börek, kebab, the conversation flows. I do not need to remind you that there is a common past and culture between Serbia and Turkey due to Ottoman presence of over 400 years. Like us, they are both European to some extent and also Eastern. We are really similar. The most striking difference from us is the general qualities of the Serbian race. Yes, they are a bit taller and apparently more beautiful. They are also very educated. It seems like everyone; even the taxi drivers speak English. Moreover, they either read or play chess as they wait in line, something you can never see in the Turkish cab drivers. Well, this is a remarkable distinction. But a similarity with other taxi drivers from the Eastern

Bloc countries. Education is a must. Also, the people of Belgrade seemed rather happy. They have a positive energy. I could say they are very romantic as well. Lingerin embraces and snuggles are a routine with couples admiring scenery by the river. I told you, the main theme is love and Balkan romance...

So I will cut to the chase and start putting the trip into words. We will be on a line of 3.5 km. starting from the west end of the old city, Kalemegdan ending at the Sava Monastery. If you have listened to my advice and chose the Terazije region, your hotel will be at the middle of this line. The best way to warm up to the city is get moving and mingling with the crowd on Knez Mihailove Street, towards Kalemegdan. To repeat a cliché, this street extending to the castle from Terazije looks

üzerinden, Sava Nehri'nin berrak sularını izleyerek, Stari Grad'a yürüebilirsiniz.

Sırp, genel olarak cana yakın ve sıcakkanlı insanlar. Bir şey sorunca hemen yardımcı olmaya çalışıyorlar. Tüm Orta Doğu ve Balkanlar'da olduğu gibi, onlar da Türk dizilerinin hayranı. Bu yüzden Türkiye dediğinizde çok pozitif yaklaşıyorlar. Diziler, Kıvanç Tatlıtuğ, İstanbul, Fenerbahçe, Galatasaray, Kızıyıldız, Tanjeviç, Bregoviç, Dokovic, simit, börek, kebab derken samimiyet tavan yapıyor. Sırp,larla Türkler arasında Osmanlı'dan gelen 400 küsur yıllık bir ortak geçmiş ve kültürün olduğunu hatırlatmama gerek yok sanırım. Onlar da bizim gibi bir yönleriyle Avrupalılar, diğer yönleriyle doğulu. Gerçekten benziyoruz. Bizden genel olarak ilk dikkat çekici fark ise Slav ırkının genel özellikleri. Evet biraz uzun ve genel olarak birazdan fazla güzeller. Sırp halkı aynı zamanda eğitilmiş de bir halk. Taksi şoförleri dahil neredeyse herkes İngilizce biliyor. Hatta bizim şoförlerde hiç göremeyeceğimiz şekilde, taksi sıralarının gelmesini beklerken ya kitap okuyorlar ya da satranç oynuyorlar. Eh bu da bayağı hatırı sayılır bir fark. Tabi diğer eski Doğu Bloğu ülke taksicileri ile de ortak bir özellik. Eğitim şart. Bana bir de çok mutlu göründü Belgradlılar. Genel olarak pozitif bir enerjileri var. Çok romantik olduklarını da söyleyebilirim. Manzara gören çiftlerin uzun uzun sarılma ve koklaşma seremonileri seyir terasları ve nehir kenarlarının rutini. Dedik ya ana temamız aşk ve Balkan romantizmi...

Lafı daha fazla uzatmadan gezi rotamızı dillendirmeye başlayalım. Eski şehir bölgesinin batı ucunda Kale (Kalemegdan) diğer ucunda

like Istiklal Street. It is always crowded. It has many historical buildings, cafés, restaurants, and shops. The Knez Mihailove Street, where the oldest and most valuable statues of Belgrade are protected by law, is ideal for both shoppers and the ones who would prefer chilling out in cafés and restaurants. The district, a hub with gardens, fountains, mosques, and stores in the Ottoman period, went through urban planning in the end of the 19th century to look the way it currently does. The notable figures of the city, the richest businessmen, and political elite started buying houses here to live. Just like the project names of today, even though some special buildings have changed hand and are used for other purposes, they are still remembered with their first owners. Like Hristina Kumanudi's house used as Belgium's Britain's Counsulate, Marko Stajanoğlu's house as the Academy Gallery... Knez Mihailove Street is the place you will always end up to explore, to set personal favorites.

As you walk on the street, if you have seen the tower of St. Michael's Cathedral, you are close to the Castle. You can enter the Kalemegdan complex from the lower part, close to the river; we can make a detour here to see the Cathedral. Completed in 1840 by the sculpture Dimitrije Pancevo, dedicated to Archangel Michael, holds the tomb of Milos Obrenovic who started the Serbian rebellion against the Ottomans. I found it somewhat ordinary but the surrounding is nice and should be seen. Konak Knežice Ljubice, meaning the Mansion of the Princess is right next door.

The name of the place nearby the Belgrade castle is formed of the words "kale" and "meydan" meaning castle and square in Turkish, respectively. The Kalemegdan, called the same since the Ottomans, is not only the Belgrade Castle and its gardens. It is a big complex formed of museums, monuments, parks, towers, and zoos. The Kalemegdan Park is really the much-loved place for city's residents and the tourists.

Sava Manastırı olan yaklaşık 3,5 km.lik bir hat üzerinde gezeceğiz. Tavsiyeme uyup Terazije bölgesini seçtiyseniz oteliniz de bu hattın tam ortasında yer alacak. Şehre ısınmanın en güzel yolu hemen yollara düşmek ve Kalemegdan'a doğru, Knez Mihailova Caddesi üzerinde kalabalığa karışmak. Terazije'den kaleye doğru uzanan bu cadde için yine bir klişeye imza atarak İstiklal Caddesi'ne benzeteceğim müsaadenizle. Her daim çok kalabalık. Çok sayıda tarihi bina, kafe, restoran ve mağaza var. Belgrad'ın en eski ve değerli heykelleri ile yasalarla koruma altında bulunan Knez Mihailova Caddesi alışveriş yapmak isteyenler için de, kafe ve barlarda keyif yapmak isteyenler için de ideal. Osmanlı döneminde bahçelerle bezenmiş sokaklar, çeşmeler, camiler ve dükkanlar ile oldukça önemli bir merkez konumunda olan bölge 19. yüzyılın sonunda yapılan şehir planlaması ile bugünkü haline dönüştürülmüş. Belgrad'ın ileri gelenleri, en ünlü zengin iş adamları, politik çevresi caddede inşa edilen evleri satın alarak burada yaşamaya başlamış. Günümüzün proje isimleri gibi düşünürsek cadde üzerindeki binaların özel ve önemli olanları el değiştirip başka amaçlar için kullanılsa da hala ilk sahipleri ve tarihteki isimleriyle anılıyor. Belçika ve Büyük Britanya konsolosluğu olarak kullanılan Hristina Kumanudi'nin Evi, Belgrad Şehir Kütüphanesi olarak kullanılan Srpska Kruna Hoteli, Akademi Galerisi olarak hizmet vermekte olan Marko Stojanović'in Evi gibi... Knez Mihailova Caddesi zaten dönüp dolaşıp yolunuzun çıkacağı, vakit geçirmek isteyeceğiniz ve size özel mekan keşiflerinizi yapacağınız şehrin cazibe merkezi.

Caddede ilerlerken sol tarafta St. Michael's Katedrali'nin kulesini görmeye başladıysanız kaleye yaklaştınız demektir. Kalemegdan kompleksinin nehre yakın alt ucundan giriş yapmak mümkün olduğuna göre katedrali de görmek üzere rotamızı biraz kaydırabiliriz. Heykeltıraş Dimitrije Pancevo tarafından yapılan ve yapımı 1840'da tamamlanan, baş melek Mikail'e ithaf edilmiş olan katedralde Osmanlı'ya karşı Sırp İsyanını başlatan Milos Obrenovic'in de mezarı bulunuyor. Kendisi biraz vasat geldi bana ama çevresi güzel ve gezilesi. Konak Knejinje Ljubice yani Prenses Ljubice'nin Konağı ise kapı komşusu.

Belgrad kalesini çevreleyen platonun adı Türkçe "kale" ve "meydan" kelimelerinin birleşiminden gelmekte. Osmanlı döneminden beri aynı isimle anılan Kalemegdan aslında sadece Belgrad Kalesi ve çevreleyen parktan ibaret değil. Müzeler, anıtlar, parklar, burçlar, kiliseler, galeriler, zindanlar, heykeller, kuleler ve hayvanat bahçesiyle büyük bir kompleksten bahsediyoruz. Kalemeydan Parkı (Kalemegdan) gerçekten de şehir sakinleri ve turistler için Belgrad'ın en gözde noktası. Günümüzde Kalemeydan Parkı tamamen keyif, dinlenme ve sosyalleşme amacıyla kullanılıyor olsa da aslında tarihte sahne olduğu bir çok savaşta 6 milyondan fazla kişinin ölümüne tanıklık etmiş tarihi bir yapı.

Kalemegdan malumunuz başta ismi olmak üzere, Osmanlı'dan ve Türklerden izler taşıyor. Örneğin İstanbul Kapısı ve Sahat (Saat) Kulesi. Yukarı kasabanın girişinde bulunan İstanbul (Stambol) Kapısı İstanbul'a uzanan yoldan sonra bu adı almış. Türklerin Sırbistan'ı kontrol ettiği

Though today the Kalemagden Park is used only for leisure and socialization, it was the stage of many wars in history, witnessing the death of over 6 million people.

Kalemegdan has traces from the Ottomans and the Turks, mainly its name. For example the Istanbul Gate or the Clock Tower (Sahat-Saat in Turkish). The Istanbul (Stambol) Gate in the upper part of the town was named after the road that goes to Istanbul. When the Turkish reign has ended, the key to the city was given to Prince Mihailo at this very gate. To the right of the Kalemegdan Park's entrance, there is a marble monument commemorating this event. When Damat Ali Pasha, who served as a grand vizier to Ahmet III, in 1713-1716 and the conqueror or Mora, was martyred during the Petrovardin Battle with Austria in 1716, he was buried in Belgrade at the tomb made inside Kalemegdan. As you know, Sokollu Mehmet Pasha was born as a Serbian, he was brought to the palace in Edirne as a devshirme and rose to the level of vizier in the ranks of the government. The only remaining structure built in the name of Sokollu Mehmet Pasha is the fountain inside the Kalemegdan Park. This 16 century fountain, built by the order of the Pasha, is also one of the few remains from the Ottoman period. We are not done. The Pobendik, the statue of Victor, in other words the Arch of Victory, has traces of the Turks, not with its appearance but with its story. It was erected in 1928, in honor of the victory of Serbia against the Ottomans. The Victor Monument was made by the famous sculpture of Yugoslavia, Ivan Meštrović. A naked man, with a pigeon on his hand, 14 meter high, standing on a stone pedestal. The municipality originally meant to put it at the Terazije Square, the city center. However, the statue being naked, the people of Belgrade did not quite take liking to the idea. Therefore it was placed in a remote corner of the city, the Kalemagden Park. Ironically, the Victor Monument became one of the symbols of the city. And the wide terrace stretching from where Victor stands, towards the Danube to the meeting point

of the rivers in love displays the panoramic view of the bridges of the new city. So, dear reader, we add this to our "to do list".

The Bayraklı Mosque is up the exit of the Park. A little further there is Strahinjica Street and another are closed for traffic Skadarlija. An ideal spot for people wanting to take a break the historical sightseeing. We could say Strahinjica Bana is like a version of the Bagdat Street, with cafés, bars, the young well-groomed ladies stroll around, and luxurious cars. The teenagers call the street "Silicone Valley"! At the end of the "Silicone Valley", there is Skadarlija or in other words Skadarska Street. This used to be bohemian neighborhood of Belgrade. All the writers, journalists, artists used to hang out here. It more touristy now but still, it has cafés, bars, and restaurants that stand out somehow. I would like to mention that the well-known restaurant Tri Sesira, Belgrade most famous, is located here. The right place for Shopska soup and Cevabi (Kebab). An additional place that stands out is Zlatni Bokal, open since 1963. If you have munched on the Cevapi meatballs, we can get going. When you go up the street, the Trg Republike, the Republic Square, could be called the Taksim of Belgrade. On one side it has National Museum and the other State Theatre. On the square in the middle the statue of Serbian Prince Mihailo III. Other than being the guy whose name was given to the street, he was the person who ended the Ottoman presence in Serbia. That is why his hand points to Istanbul. Museum lovers, listen up. The wide national and European art including Picasso and Monet could be seen at the art gallery on the third floor of the Museum.

As I have said before, everywhere to see in Belgrade is within a walking distance. If you walk from the Republican square to Terazije, you could see our mile stone, the Hotel Moskva. On your way first Stari Dvor (old palace) then Novi Dvor (new palace) will meet you. Behind the two palaces the Pionirski Park and on the Queen Alexandra Boulevard a building similar

dönemin kapanışında şehrin anahtarları Prens Mihailo'ya bu kapı önünde teslim edilmiş. Kalemeydan parkı girişinin sağ tarafında işte bu anahtar teslim olayını tasvir eden yatay bir mermer anıt bulunmaktadır. 1713-1716 yılları arasında, III. Ahmet saltanatında sadrazamlık yapmış olan Mora Fatihi Damat Ali Paşa, 1716'da Avusturya'ya karşı yapılan Petrovardin Muharebesi'nde şehit düşünce, Belgrad'a getirilip Kalemegdan'da yapılmış olan türbeye gömülmüş. Malumunuz Sırp olarak doğan Sokollu Mehmet Paşa Osmanlı döneminde devşirme olarak Edirne Sarayı'na getirilmiş ve devlet adamı olarak vezirliğe kadar yükselmiş. Belgrad'da Sokollu Mehmed Paşa adına günümüze kadar ulaşmış tek eser Kalemeydan Parkı içinde bulunan çeşme. 16. yy'ın ikinci yarısında kendisi tarafından yaptırılan bu çeşme aynı zamanda Osmanlı dönemine dair nadir örneklerden biri. Bitmedi. Kalemegdan'da bulunan Pobendik yani Victor Heykeli, bir başka deyişle Sırbistan zafer anıtı da, görüntüsüyle olmasa da tahmin edebileceğiniz üzere hikayesiyle Türklerden izler taşıyor. Sırpların Birinci Balkan Savaşı'nda Osmanlı İmparatorluğu'na karşı kazandıkları zaferin anısına, 1928'de dikilmiş. Victor Anıtı

Yugoslavya Krallığı'nın en büyük heykeltıraşı olarak kabul gören Ivan Meštrović tarafından yapılmış. 14 metre yüksekliğindeki, kaidesi taştan yapılan heykel elinde güvercin olan çıplak bir adam. Aslında belediye anıtı zamanında şehir merkezi olan Terazije Meydanı'na koymak istemiş. Ancak heykel çıplak olunca Belgradlılar durumu biraz yadırgamışlar. Bu yüzden heykel şehrin gözlerden uzak bir noktası olan Kalemeydan Parkı'na yerleştirilmiş. İroni bu ya zamanında şehir merkezinde istenmeyen Victor Anıtı Belgrad şehrinin sembollerinden birisi haline gelmiş durumda. Victor heykelinin bulunduğu köşeden Tuna nehri tarafına doğru uzanan geniş teras ise aşık nehirlerin vuslat noktasında yeni şehrin köprülerle birlikte panoramik görüntüsünü ayaklar altına seriyor. "Mutlaka yapılacaklar" listemize ekliyoruz sevgili okur.

Bayraklı Cami ise Kalemegdan'ın yukarı çıkışına yakın bir noktada bulunuyor. Hemen ilerisinde ise Strahinjića Caddesi ve bir diğer trafiğe kapalı alan Skadarlija. Tarihi turistik yerleri gezmeye ara vermek isteyenler için ideal bir bölge. Strahinjića Bana için, cadde boyunca dağılan kafeler, restoranlar, barlar, gezmelere

to the White House, National Parliament Buildign (Nardona Skupstina) will meet you. And just a couple of steps ahead the Parliament, the famed Tasmajdan (Square of stone) and St. Marc's church. With its terracotta structure that attracts attention with its architecture as well, was damaged during the world wars and was renovated to its current state. Ok the Tasmajdan is nice but the reason I directed you here is different. Our next stop, the Nikola Tesla Museum. Ypu cannot leave Belgrade without paying your respects to this valuable inventor in human history.

This inventor, who probably single handedly contributed to today's technology more than anyone, who has many "used/unused" experiments and inventions that could fundamentally change the scientific and technological outlook of the world, being of Serbian origin, wanted his museum to be in Belgrade. The ones who have yet to hear about him or who thinks only the name rings a bell, I strongly urge you to google this genius with more than 700 patented inventions. He is the mastermind who brought electricity right into our homes by finding alternating current, who actually found a way to transmit electricity without using cables (but was hindered by electric companies and Edison on account of not being able to bill it), who invented radio, electron microscope, microwave oven, radar, remote control system, florescent light, set the foundations for MR imaging; who could control magnetism,

predicted television and internet, even suggested the wireless theorem that covered the world through the ionosphere, who spent all his earnings to scientific studies and died as a poor man in a hotel room. This museum built for him explains his inventions and life. The guide at the museum gives information on the inventions and interactively performs some of the experiments. There is of course a presentation on his life. Turning on the high frequency oscillator during the tour and the unconnected naked florescent tubes shining is the highlight of the show.

The next stop after the museum is our last stop at this direction, another landmark of Belgrade, the largest Orthodox Church in the Balkans, Hram Svetog Save (St. Sava Cathedral). Is built on the place where Sinan Pasha supposedly buried the founder of the Serbian Orthodox Church, Saint Sava, in 1595. Thogh this idea for a church is 100 years, it was completed in 1989. Between you and me, it kind of looks like a church, from a distance. It is not a Hagia Sophia, but still worth seeing. A little far from the Cathedral, in close proximity are the stadiums for Partisan and Red Star teams so if you your order for uniforms, they have official stores here. To all you football lovers out there.

We are in an European city but we have yet to talk about the subway system, right? Because there is none. The forerunners of public transportation in Belgrade

doyamayan bakımlı genç hanımlar ve lüks otomobiller ile bizim Bağdat Caddesi'nin küçük bir versiyonu diyebiliriz. Caddenin ergen gençler arasındaki takma adı da zaten "Silikon Vadisi"ymiş! Silikon Vadisi'nin bitiminde, Skadarlija ya da diğer adıyla Skadarska Caddesi başlıyor. Burası bir zamanlar Belgrad'ın bohem mahallesiymiş. Vakti zamanında bütün yazar çizerler, gazeteciler, sanatçılar burada takılırmış. Artık tabii daha turistik bir hal almış. Yine de bohem izler taşıyan sanatçı ruhlu kafeler, barlar ve restoranları ile farklılığını korumuş görünen bir bölge. Skadarska'da yer alan Belgrad'ın meşhur restoranı Tri Sesira'ya küçük bir paragraf açalım. Shopska çorbası ve Cevapi (kebab) için doğru yerdesiniz. Skadarlija'daki restoranlardan bir diğer öne çıkanı 1963 yılından beri hizmet veren Zlatni Bokal.

Cevapi köfteler hüpletildiyse yola devam edebiliriz. Caddeden yukarıya doğru çıktığınızda ulaşacağınız, Knez Mihailova'nın hemen yakınında bulunan Trg Republike, yani Cumhuriyet Meydanı için de Belgrad'ın Taksim'i diyebiliriz. Meydanın bir yanında Ulusal Müze, bir yanında Devlet Tiyatrosu var. Ortadaki meydanda ise Sırp Prensi III. Mihailo'nun heykeli. Kendisi isminin caddeye verilmesi dışında, Osmanlıların Sırbistan'daki denetimine son veren kişiymiş. Bu yüzden eliyle İstanbul'u işaret ediyormuş. Müze Meraklıları buraya kulak kabartın. Picasso ve Monet'in de aralarında bulunduğu oldukça geniş milli ve Avrupa sanat koleksiyonunun bir bölümü Ulusal Müze'nin 3. katında bulunan sanat galerisinde görülebilir.

are trams and trolleybuses that are weaved throughout the city. The distances are short, but this does not mean you cannot try them. Especially the tram no 2 that circles around the historical center of the city. If you have yet to solve the ticket system, you could ride without one. Like the citizens of Belgrade do. This way you will see around the significant spots in the city and also have a chance to mingle with the warm blooded locals who will definitely understand you are Turkish from the way you talk and try to stir up a conversation on TV series. Do not get hung up on ticket prices, for this is a service provided for the tourists and is free of charge. The free city tour tram with a guide is at your service at 19:00 every Friday through May-October in Serbian and at 20:00 in English; every Saturday 17:00 in Serbian, 18:00 in English. You can get the detailed information from the information centers at the Knez Mihailova Street or the Train station.

Up until here, I talked about the classic and rather touristic

places of Belgrade. The tour I will mention now will enable you to really experience the city. A couple of years ago, a group of students formed the Belgrade Alternative Guide (www.belgradealtguide.com) BAG, so the foreigners who came to visit the city really see the city and improve their perception of the city. The primary goal of the group is setting a city tour that blends in with the daily lives of the locals. Other than being free, the best part about the tour is, it provides access to local activities and routes that w-you can never find in any book or agencies. The Group aims that visitors leave the city with adoration. Students, who are our volunteer guides, know their way around the city pretty good. This way, the people taking the tour learn places that even many citizens of Belgrade do not know about. You can listen to anecdotes on politics, you can meet the street performers, and you could even attend plays, theatres, and private parties or to football and basketball games, depending on the day. Boat tours, barbeque at the Great War

Belgrad'da gezeceğimiz her yer söylediğim gibi yürüme mesafesinde. Trg Republike yani Cumhuriyet Meydanı'ndan Terazije'ye doğru yönelirseniz mihenk taşımız Hotel Moskva'yı rahatlıkla bulabilirsiniz. Caddenin devamında sırasıyla Stari Dvor (eski saray) ve Novi Dvor (yeni saray) karşılayacak sizi. İki sarayın arkasında Pionirski Parkı ve hemen karşıda Kraliçe Aleksandra Bulvarı üzerinde ise Beyaz Sarayı andıran Ulusal Meclis Binası yani Narodna Skupstina. Meclis Binası'nın biraz ilerisinde ise meşhur Taş Meydan yani Tasmajdan ve yanı başında arz-ı endam eden Aziz Mark Kilisesi. Kiremit rengi tuğla yapısı ve mimarisiyle dikkati çeken kilise dünya savaşlarında aldığı hasarlar sonrası yeniden inşa edilerek son şeklini almış. Taşmeydan iyi hoş tamam ama sizi şehrin bu bölgesine yönlendirmekteki amacım başka. Sıradaki

durağımız Nikola Tesla Müzesi. Belgrad'a kadar gelmişken insanlık tarihinin bu önemli mucidine saygı duruşu yapmadan dönmek olmaz.

Günümüz teknolojsinin ulaştığını noktaya belki de en büyük katkısı yapmış olan, aslında dünyadaki bilim ve teknoloji yapısını tam anlamıyla 'kökünden' değiştirebilecek birçok 'kullanılan ve kullanılmayan' deneye/buluşa da imza atan mucit Tesla, Sırp asıllı ve müzesinin de Belgrad'da olmasını istemiş. Henüz tanışmamış olan ya da sadece ismi aşına gelenlerin 700'den fazla patentli buluşu olan bu dehaya yazıyı bitirdikten sonra biraz vakit ayırmasını öneririm. Elektriği alternatif akımı bularak evlerimize kadar sokan ve aslında kablosuz elektrik iletimini de ispatlayan (bu konuda faturalayamama sorunu

Island, daytrips around the old or new town, excursions to Zemun or other various alternatives. The tours are held all year round in Serbian or English. Starting at the Republic Square, they generally last around 2-3 hours. The tours and guiding is free of charge. But anyhow, I think you need to make it worth their while.

The night life in Belgrade is, with one word, awesome. It is the best. As is the case in some other cities that has gone through war, like Beirut. Outside Stari Grad, the coast of Usce; Splavovi and near Kalemegdan; Beton Hala are regions where bars and clubs are centered. Prices for drinks and dinner cheaper relative to Turkey. The traditional drink is a hard liquor called rakı, made from fruits. It is served in shot glasses with a side of water. Are there not any disadvantages of the night life in Belgrade? Of course there are. Ok the prices are reasonable but unfortunately smoking is allowed everywhere. Also, taxis charge double after 22:00 and triple after 24:00, but still I could say it is reasonable. By the way,

I would like to remind you that famous bands and musicians always add Belgrade on their European Tours, so planning the trip accordingly could be an added bonus.

Now let's get to the food. My best experience in Belgrade were the "Pekara", the bakeries. Go to any pekara for breakfast, get rid of the calorie counters, and eat whatever savory of sweet treat your heart desires. You won't get enough, I promise. As for lunches and dinners... Serbian cuisine is one of the Balkan cuisines and fairly heterogeneous. As a result of co-habiting for years, it is possible to see many Turkish foods. Sarma (stuffed grape leaves), kebab, casseroles (duvec-pronounced as guvech), baklava, salty pastries (burek). The names are similar to their Turkish counterparts. These are not the only ones, you cannot undo 500 years of history, and Serbian words for marble, cotton, loaf, and duvet are all the same in Turkish and many more...

nedeniyle elektrik dağıtım şirketleri ve Edison engelini aşamayan), radyoyu, elektron mikroskobunu, mikrodalga fırını, radarı, uzaktan kumanda sistemlerini, floresanı bulan, MR görüntülemenin teknik temellerini ortaya koyan, manyetizmayı kontrol edebilen, televizyonu ve interneti öngören, hatta iyonosferi kullanarak tüm dünyayı kapsayan kablolu ağ teoremini ortaya koyan, tüm gelirini yine bilimsel çalışmalarına ayıran ve hayatını beş parasız şekilde bir otel odasında kaybeden bir dahi. Adına yapılmış bu müzede Nikola Tesla'nın icatları ve hayatı anlatılıyor. Müzede rehber icatlarla ilgili bilgi veriyor, buluşlarla ilgili bazı deneyleri ve küçük şovları interaktif olarak yapıyor. Hayatının anlatıldığı bir de sinevizyon gösterisi yapıyor tabi. Müze turu esnasında rehberin yüksek-frekans osilatörünü açması ile ziyaretçilerin ellerindeki hiç bir bağlantıya sahip olmayan çıplak floresan tüplerinin bir anda ışıldaması ise şovun zirve noktası.

Müzeden sonraki hedef bu yöndeki son durağımız, Belgrad'ın sembol yapılarından bir diğeri Balkanlar'ın en büyük Ortodoks Kilisesi olan Hram Svetog Save yani Aziz Sava Katedrali. Sırp Ortodoks Kilisesi kurucusu Aziz Sava'nın, Sinan Paşa tarafından 1595'te gömüldüğü düşünülen yerde inşa edilmiş. Kilise fikri 100 yıldan daha eski olsa da, yapımı 1989'da tamamlanabilmiş. Uzaktan biraz camiyi andırıyor laf aramızda. Bir Ayasofya değil ama etkileyici bir yapı, görmek lazım. Aziz Sava Katedrali'nin biraz daha ilerisinde oldukça yakın konumda Partizan ve Kızılyıldız takımlarının stadyumları ve dolayısıyla forma siparişi alanlar için

resmi satış mağazaları var. Futbolseverlere duyurulur. Bir Avrupa şehrindeyiz ve henüz metro açısından bahsetmedik değil mi? Çünkü yok. Belgrad toplu taşıma sisteminin öne çıkanları şehri örümcek ağı gibi sarmış olan tramvay ve trolleybüsler. Mesafeler kısa belki ama bu denemeyeceğiniz anlamına gelmiyor. Özellikle tarihi şehir merkezinde ring yapan 2 numaralı tramvayı öneririm. Bilet sistemini çözemeyenler ve heyecan isteyenler "göz hakkı" diyerek biletsiz de binebilirler diğer Belgradlılar gibi. Böylelikle hem şehrin önemli yerlerini görmüş, hem de Türk dizilerinin hayranı oldukları için konuşmalarınızdan hemen Türk olduğunuzu anlayıp sohbet başlatan sıcakkanlı Sırp halkıyla kaynaşmış olursunuz. Bilet parasına takılmayın çünkü zaten bu tur devlet eliyle turistler için düzenleniyor ve ücretsiz. Ücretsiz şehir turu tramvayı Mayıs – Ekim ayları arasında her Cuma 19:00'da Sırpça, 20:00'da İngilizce ve Cumartesi 17:00'da Sırpça, 18:00'da İngilizce rehber ile hizmetinizde. Gittiğinizde olası değişiklikler için ayrıntılı bilgiyi Knez Mihailova Caddesi ve Tren Garı'ndaki turizm ofislerinden alabilirsiniz.

Buraya kadar anlattıklarım Belgrad'ın klasik ve de fazlaca turistik mekanlarıydı malumunuz. Şimdi bahsedeceğim alternatif tur ise şehri daha yakından tanımanıza olanak verecek. Birkaç sene önce bir grup öğrenci şehre gelen yabancıların Belgrad'ı daha yakından tanıması ve şehre olan bakışlarının iyileştirilmesi amacıyla bir araya gelerek Belgrad Alternatif Rehberi'ni (Belgrade Alternative Guide), kısaca BAG'ı kurmuş (www.belgradealtguide.com). Grubun öncelikli amacı şehirliğin günlük hayatıyla

I think the best pizza, after Italy, is in Belgrade. It is very 'in' to take a slice and eat standing at the street bistros. I strongly advise Toma at the republic square. Try the broccoli pizza. Dinner options are; Klorac at Knez Mihailova with its décor reminding the Yugoslavian period and local food and Mikan are at the top of our list. If you will stay for more than two nights, I could recommend Bella Napoli which is on the Splavovi beach at the Zemun region. It is hard to find

such a good Italian place even in Naples.

I guarantee you will have two fun and activity packed days. As mentioned at the beginning of the article, I believe Belgrade is going to be a very popular destination for Turkish tourists in the near future. Instead of listening other people's stories about it, get moving; it does not take much time to make reservations. So why wait, jump into the Danube!

iç içe geçen ücretsiz bir şehir turu düzenlemek. Turun ücretsiz olmasının yanında, en güzel yanı ise herhangi bir turizm acentasında, reklamlarda veya bilinen rehber kitaplarda bulamayacağınız yerel aktivitelere ve rotalara erişim sağlaması. Grup olarak katılımcıların Belgrad'a hayran olarak ayrılmasını hedefliyor. Gönüllü rehberlerimiz olan öğrenciler şehre oldukça hakimler. Tura katılanlar bu sayede bir çok Belgradlının bile varlığından habersiz olduğu yerleri görme şansını yakalıyor. Rehberlerden şehrin politik öneme sahip bölgelerinde yakın geçmişten anekdotlar, hikayeler dinleyebilir, Belgrad sokak sanatıyla tanışabilir, turun gününe uygun olarak çeşitli konser, tiyatro veya özel partilere, hatta futbol veya basketbol maçlarına gidebilirsiniz. Tekne turları, Büyük Savaş Adası'nda (Great War Island) mangal organizasyonu, eski ve yeni Belgrad çevresinde çeşitli geziler veya Zemun'un eski sokaklarına tur gibi çeşitli ve farklı organizasyon alternatifleri mevcut. Turlar yıl boyunca Sırpça ve/veya İngilizce olarak düzenleniyor. Cumhuriyet Meydanı'nda (Trg Republic)

başlayan turlar genelde 2-3 saat sürüyor. Rehberlik hizmeti ve tur için herhangi bir ücret talebi bulunmuyor. Yine de öğrencilerin bu çabalarını karşılıksız bırakmamak gerek.

Belgrad'ın gece hayatı tek kelimeyle yıkılıyor. Çok iyi. Savaş yaşamış diğer bazı şehirlerde örneğin Beyrut'ta olduğu gibi. Stari Grad dışında, Usce kıyısı Splavovi ve Kalemegdan kıyısı Beton Hala bölgesi bar, kulüp ve restoranların yoğunlaştığı bölgeler. Yeme-içme ve gece hayatındaki fiyat tarifeleri Türkiye'ye göre çok ucuz. Sıyah birayı tavsiye ederim. 120 dinarlık fiyatı da gayet uygun. Geleneksel içkilerden ise, rakı dedikleri değişik meyvelerden yapılan sert bir içkileri var. Tekila bardaklarında yanında bir bardak su ile servis ediliyor. Peki Belgrad'ın gece hayatının hiçbir dezavantajı yok mu? Tabii ki var. Tamam fiyatlar uygun, eğlence güzel ama maalesef her yerde sigara içiliyor. Bir de takside gece iki ayrı tarife oluyor. Taksiler gece 22:00'den sonra 2 katı, 24:00'ten sonra 3 katı yazıyor, aklınızda bulunsun ama ona rağmen yine de ucuz diyebilirim. Bu arada dünyaca

ünlü grup ve müzisyenlerin konser programlarında bir klasik olarak Belgrad'ın da bulunduğu altını çizmek lazım. Seyahatinizi sevdiğiniz bir grubun konseriyle taçlandırmak da mümkün.

Gelelim yeme içme mekanlarına. Benim için Belgrad'ın en güzel yerlerinden birisi "Pekara"lar, yani fırınlar oldu. Kahvaltı için herhangi bir "pekara"ya girin, kaloriyi aklınızdan çıkarın ve tatlı tuzlu canınız ne çekerse alın derim. Tadına doyamayacaksınız. Öğle ve akşam yemeklerine gelince... Sırbistan mutfağı, Balkan mutfaklarından biri ve heterojen bir mutfak. Uzun tarihi süreçteki beraber yaşama sonucunda Sırbistan mutfağında, bugün Türk yiyeceği sayılan birçok ürünü görmek mümkün. Sarma (sarma), kebab (ćebap, ćevap), güveç (đuveć), baklava (baklava), börek (burek). İsimler de pek değişmemiş değil mi? Sadece bunlar değil tabi 500 yıllık ortak geçmişin izleri kolay silinmiyor tabi. Sırpça ile Türkçede ortak kullanılan bir çok kelime var. `Mermer, haydi, aman, somun, pamuk ve daha onlarcası...

Pizzayı İtalya'dan sonra en güzel Belgrad'da yapıyorlar herhalde. Pizza alıp, caddelerdeki bistrolarda ayakta yemek çok popüler. Cumhuriyet Meydanı'nın hemen yakınındaki Toma'yı şiddetle tavsiye ederim (yanlış anlaşılmasın bu bir pekara yani fırın markası, su sıçratmıyor). Özellikle brokolili pizzasını deneyin. Akşam yemeği için önerilere gelirse. Yugoslav dönemini anımsatan dekoruyla ve yerel yemekleriyle Knez Mihailova'daki Klorac ve tabii ki Mikan tavsiye listesinin en başında yer alacak. İki akşamdan fazla geçirecek olanlar Zemun bölgesi sahilindeki Splavovi bölgesinde yer alan Bella Napoli'yi de mutlaka ziyaret etsinler. Napoli'de böyle iyi İtalyan restoranı bulmak zor olabilir.

Çok keyifli, dolu dolu en az iki günün garantisi benden. Yazının başında da belirttiğim gibi, Belgrad yakın zamanda Türkler için en popüler tatil destinasyonlarından birisi olacak gibi görünüyor. Başkalarından dinlememek için birazcık hareket etmek ve rezervasyon için küçük bir araştırma yeterli. Haydi ne duruyorsun, at kendini Tuna'ya!

Belgrad'dan 16 instagram karesi / 16 instagram shots from Belgrade

Türkiye'nin en kapsamlı
Bilim ve Teknoloji Merkezi
Bursa'da açıldı. Hayırlı Olsun...

Recep Altepe
Bursa Büyükşehir Belediye Başkanı

Yalova Yolu Tüyap Fuar Alanı Yanı
www.bursabilimmerkezi.org

TECHNO SPACE

YENİ
ETG6 ŞANZİMAN

PANORAMİK
ON CAM

NAVİGASYON VE
MULTİMEDİA
SİSTEMİ

7" DOKUNMATİK
TABLET EKRANI

12" PANORAMİK
HD GÖRÜNTÜLEME
EKRANI

PARK YARDIM
SİSTEMİ

CITROËN C4 PICASSO 1.6 e-HDi 115 HP ETG6 STT ortalama yakıt tüketimi 4 L/100 km, bileşik CO₂ emisyonu 104 g/km'dir. Görseldeki araç orijinalinden farklılık gösterebilir.

YENİ CITROËN C4 PICASSO

Yeni Citroën C4 Picasso Technospace hafifletilmiş ve modüler yeni nesil EMP2 şasi platformu sayesinde otomobilin tüm dinamiklerini değiştiriyor. Gökyüzüne uzanan panoramik ön camı ve sıradışı genişlikteki iç hacmiyle daha aydınlık ve ferah bir alan sunuyor. 7 inçlik dokunmatik kumanda ekranı tüm fonksiyonları parmaklarınızın ucuna getiriyor. 12 inçlik panoramik HD görüntüleme ekranıyla son teknolojiyi gözlerinizin önüne seriyor. Eşsiz tasarımı, rakipsiz sürüş deneyimi ve örnek CO₂ emisyon değerleriyle Yeni Citroën C4 Picasso Technospace. Yaşamak istediğiniz dünya şimdi sizin.

CREATIVE TECHNOLOGIE

CITROËN